

אֶזְרִי מַעַם הַשָּׁם עֹזֶה שָׁמִים וְאָרֶץ

סִפְר הַזָּבֵר

הַשְּׁלָמִים וְהַמְּנֻקְדָּה
עַל חַמְשָׁה חַמְשִׁי תּוֹרָה

מִהְתְּנָא חַאֲלָקִי
רַבּו שְׁמַעַן בֶּר יְחִיאִי זַיְעָנָא

פָּרָשָׁת צִוְּוִי

יָצָא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעָל הַזָּהָר הַעֲלָמִי"
בַּעֲיה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבְבָ"א
חַמְשָׁה עָשָׂר בָּאָב תְּש"ע לְפָ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

MISSION OF THE RABBI SHLOM YEHUDA GROSS
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכייש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרנסם ספרי הזוּהָר היומי
בבתי ננסיות, בתי מדרשות, בushimaות, לכל החברים וידידיים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרוב הגואלה טליתם בב"א
וכל המזוכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לophobic או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמידה ולזכות את הרבים בחינוך בלבד

ניתן לע"מ **מפעל הזוּהָר העולמי**

על ידי הרב הצדיק המקובל **רובה בנויה שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת **"גנור שלום"** (רח' שלילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי מרדכי בן מרימ שרעבי זיע"א

מַלְעִילָא כֹּלֶא הוּא בְּחִדּוֹתָא כֹּלֶא הוּא בְּשַׁלְימָו. זֶפֶא חַוְלֵקְיָהוּן דִיְשָׂרָאֵל, דְקַוְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְרִיךְ עַלְיהָוּן בְּרַכָּאָן, וַצִּיתְ צְלוֹתָהוּן, וַעֲלִיְהוּ בְּתִיבָ, (תְּהִלִים קב) פְנֵה אֶל תְּפִלָת הַעֲרָעָר וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָתָם וְגַ�.

פרקשת צו

זֹאת תּוֹרַת הַעֲוָלָה וְגַ�. (וַיִּקְרָא ז) רַبִי שְׁמֻעוֹן פָתָח וַיֹּאמֶר, (תְּהִלִים לו) צְדָקָתְךָ בְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפְטֵיךְ תְהוֹם רַבָּה וְגַ�, הָאֵי קָרָא אָוְקִימְנָא לֵיהֶן וְאַתְמָרֶן, תָא חַזִי, הָאֵי עֲוָלָה, סְלִיקָיו וַקְשִׁירָיו דְבָגָנָת יִשְׂרָאֵל לְעִילָא, וַדְבוֹקָא דִילָה בְגַ� עַלְמָא דָאָתֵי, לְמַהְוֵי כֹלֶא חַד, בְקַשְׂרָא חַדָא, בְחִידָה. וּבְגַין דְסַלְקָא לְעִילָא לְעִילָא, בְּתִיבָ זֹאת תּוֹרַת, רַזָא דְבָר וַנוּקְבָא בְּחַדָא, תּוֹרַת שְׁבָכָתָב, וַתּוֹרַת שְׁבָעַל פָה, לְסַלְקָא בְּחַבְיבָוֹתָא.

לשון הקודש

זֹאת תּוֹרַת הַעֲלָה וְגַ�. רַבִי שְׁמֻעוֹן פָתָח וַיֹּאמֶר, צְדָקָתְךָ בְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפְטֵיךְ תְהוֹם רַבָּה וְגַ�. הַפְסָוק הַזֶּה פְרִשְׁנָוּהוּ וַגְתָבָאָר. בָא רָאָתָה, הַעֲלָה הַזֶּה מַעַלָה וַקְשִׁירָת אֶת בָגָנָת יִשְׂרָאֵל לְמַעַלָה, וַתְדַבְקָות שְׁלָה בְתוֹךְ הַעוֹלָם הַבָּא לְהִיּוֹת הַכָּל אֶחָד בְקָשָׁר אֶחָד,

וַיִּטְאַו בְּרָכוֹת בְעוֹלָם בָלָם, שַׁבְשָׁבָאָן גַמְצָאוֹת בְרָכוֹת מַלְמָעָלה, אוֹ הַכָּל בְשִׁמְחָה וְהַכָּל בְשִׁלְמוֹת. אֲשֶׁר חַלְקָם שֵׁל יִשְׂרָאֵל שְׁהַקְדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא מְרִיךְ עַלְיָהָם בְרָכוֹת וַמְקַשֵּיב לְתְפִלָתָם, וַעֲלִיָּהָם בְטוּבָה, פְנֵה אֶל תְפִלָת הַעֲרָעָר וְלֹא בָזָה אֶת תְפִלָתָם וְגַ�.

כְּדִין אֲתַעַר סְטוֹרָא דְצַפּוֹן, בִּמְהָ דְאָזְקִימְנָא
דְכַתִּיב, (שער השירים ב') שְׁמָאֵלָו תְּהַת לְרָאשֵׁי,
כְּדִין אֲיַהִי סְלָקָא בְּחַבִּיבָתָא, וְאֲתַעַטְרָא בִּימְנָא,
וְאֲתַחְבָּרָא בְּאֶמְצָעִיתָא, וְאֲתַגְּהֵיר כֵּלָא מְרוֹזָא דְקָדְשָׁם
הַקָּדְשִׁים, וְדָא מְפוֹן דְרוֹזָא דָאָדָם, בְּרָעִי דְבָהָנָא,
וּבְצָלוֹתָא, וּבְשִׁירָתָא.

וְהָא אָזְקִימְנָא דְעוֹלָה קָדְשִׁים, בְּרוֹזָא דְרוֹזָה
עַלְאָה, בְּגַיְן דְתַלְתָּ רְוִיחַן קְשִׁירָן פְּחַדָּא, רְוִיחַ
תְּתָאָה דְאָקְרֵי רְוִיחַה הַקָּדְשָׁה. רְוִיחַ דְלָגָנוּ בְּאֶמְצָעִיתָא,
דְאָקְרֵי רְוִיחַה חַכְמָה וּבִינָה. וּבְגַיְן אָקְרֵי רְוִיחַתָּא.
אָבָל הָאֵי רְוִיחַה, דְנַפְיקָמְפוֹן שׂוֹפֵר, בְּלִילָנוּ בְּאָשָׁא
וּמִיאָ. רְוִיחַ עַלְאָה דְאִיהוּ סְתִים בְּחַשְׁאי, דְבִיה
קִימַיְן פֶּלֶן רְוִיחַן קְדִישָׁין, וּפֶלֶן אֲנַפְּיוֹן נְהִירָין. וּבְגַיְן
כְּדֵא הַדְרָת עַזְלָה רְוִיחַ מִמְּשָׁ.

לשון הקודש

בְּשִׁמְחָה. וּמִשּׁוּם שְׁעוֹלָה לְמַעַלָּה
לְמַעַלָּה, בְּתוּב זֹאת תּוֹרַת, סּוֹד שֵׁל זָכָר
וּנְקָבָה יְתָהָר, תּוֹרָה שְׁבָכְתָב וְתּוֹרָה
שְׁבָעֵל פֶּה לְעַלּוֹת בְּחַבִּיבּוֹת.
בְּשִׁמְתִּתְעֹרֶת רְוִיחַ צַפּוֹן, בְּמוֹ
שְׁבָאָרְנוֹהוּ שְׁבָתוּב שְׁמָאֵלָו תְּהַת
לְרָאשֵׁי, אֹוי הִיא עַזְלָה בְּחַבִּיבּוֹת,
וּמְתַעַטְרָת בִּימְנָא, וּמְתַחְבָּרָת עַם
הַאֲמָצָעִי, וּהַפְּלָלָמְאִיר מְפּוֹד שֵׁל קָדְשָׁם
הַקָּדְשִׁים, וְהָמְתֹזָק סּוֹד שֵׁל אָרְטָם, בְּרָצְוֹן

וְלֹכֶת מִרְזָא דְבַהֲמָה, (דף כ"ו ע"ב) מִסְתְּפָקִי וְאַתְּזָנוֹ,
לְאַתְּקַשְׁרָא רֵיחָא אַחֲרָא, דְאַיְהִי גַּו
מִסְאָבוֹ, מַאיְעָזָן תְּרֵבֵין וְשִׁמְנוּגִין, בְּמַה דְאַתְּמָר.
וּבְגַיְן בְּךָ עֹזֶלה קָדְשִׁים, שְׁאָר קָרְבָּנִין לְמַעַבְדָּם
שְׁלָמָא בְעַלְמָא בְלָהִו, מִפְמָה סְטְרִין וּמַאֲרִי דְדִינִין.
לְאַתְּעֶבֶרָא וְלְאַתְּגָהָרָא מַגּוֹ רַעֲוַתָּא לְאַתְּבָסָמָא,
אַקְרָזָן קָדְשִׁים קָלִים, בְּגַיְן דְלָא מַתְעַטְרִי לְעִילָּא
לְעִילָּא בְקָדְשִׁים הַקָּדְשִׁים. וּעַל דָא אַיְנָזָן קָדְשִׁים
קָלִים, וְנִכְיסָוּ דְלָהָזָן בְכָל אַתְרָ בְמַה דְאַזְקָמוּהָ,
אָבָל עֹזֶלה דְאַיְהִי רֵזָא דְקָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים, לֹאוּ אַיְהִי
בְשָׁאָר קָרְבָּנִין, בְכָל עֹזֶבֶתָא קָדֵשׁ.

תָא חַזִי, מַה בְּתִיב וְלֹבֶשׁ הַפְּהָנוֹ מַדוֹ בְדָ, אַלְיוֹן
לְבּוֹשִׁין מִיחָדִין לְקָדוֹשָׁה. בְדָ יְחִידָא,
מִיחָדָא לְקָדוֹשָׁה. וּבְתִיב בְגִידִי קָדֵשׁ הַם וְרַחַץ

לשון הקודש

הַפְנִים מַאיְרוֹת, וּמְשׁוּם בְךָ חֹזֶרת הַעוֹלָה
רוּחַ מִמְשָׁשׁ.
וְאַחֲרָךְ מִסּוֹד שֶׁל הַבְּהָמָה נְהָגִים
וְנוֹגָנים לְהַתְּקִשָּׁר לְרוּחַ אַחֲרָתָה, שְׁהָיָ
בְתוֹךְ הַטְמָאָה מַאוֹתָם חַלְבִּים וְשִׁמְנִים,
בְמַוְעַד שְׁנָתְבָאָר. וּמְשׁוּם בְךָ עֹזֶלה קָדֵשׁ
קָדְשִׁים, שְׁאָר הַקָּרְבָּנוֹת בָּלָם בְּרִי לְעַשׂוֹת
שְׁלוּמָם בְעַוּלָם מִפְמָה צְדִידִים וּבְעַלְיִ דִינִים,
לְהַעֲבִיר וְלֹהִיות נָאָר מַתּוֹךְ הַרְצָוֹן

במִים אֵת בְּשָׁרוֹ וְלַבְשָׁם. מַאי טֻמֶּא דָא קָדֵשׁ.
 אֲלֹא רֹא דְמַלְהָ, בְּדַקְאָמֵר דָאִיהִי קָדֵשׁ קָדְשִׁים,
 דְסַלְקָא כָּלָא וְאַתְעַטְרָא בְּקָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים, בְּקַשְׂרָא
 חָדָא. וְלַבְתָּר מִפְנֵי וְאַעֲבָר רֹיחַ מִסְאָבָא, דְמַסְאָב
 כָּלָא, דָלָא שְׁלֹטָא, וְלֹא יַתְקַרֵּיב גּוֹ מִקָּדְשָׁא,
 וְאַתְעַבָּר מִכֶּל סְטָרִי דְקָוְדְשָׁא, וְאַשְׁתַּאֲרָכָל קָדֵשׁ
 בְּקָדוֹשָׁה יְחִידָא.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הָא אַתְמָר, דְכַתִּיב, (תהלים
 ל) אָדָם וּבְהָמָה תֹשִׁיעַ יְיָ. וְהַכִּי סַלְקָא
 רֹא דָאָדָם, מִסְטָרָא דָאָדָם. בְּהָמָה, מִסְטָרָא
 דְבְּהָמָה. וּבְגַיְן פֶּךְ בְּתִיב אָדָם כִּי יַקְרִיב מִפְּנֵם. אָדָם
 וְדָאי, דָהָא קְרַבְנִיהִי לְעִילָּא, לְקַשְׁרָא קְשָׁרָא. וְלַבְתָּר
 מִן הַבְּהָמָה. וְכָל אִיהוּ בְּקָרָא, אָדָם וּבְהָמָה. וְדָא
 אִיהוּ רֹא, דְאַצְטְרִיךְ לְקַרְבָּנָא אָדָם וּבְהָמָה,

לשון הקודש

בְּקַדְשָׁה יְחִידָה.
וְאָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הָרִי נְתַבָּאָר, שְׁכַתּוֹב
 (תהלים ל) אָדָם וּבְהָמָה תֹשִׁיעַ הָ. וְכֵה
 עֹלָה סּוֹד שֶׁל אָדָם מִצְדָּר שֶׁל אָדָם. בְּהָמָה
 - מִצְדָּר שֶׁל בְּהָמָה. וּמְשׁוּם בֶּךְ בְּתִוּב אָדָם
 כִּי יַקְרִיב מִפְּנֵם, אָדָם וְדָאי, שְׁהָרִי קְרַבְנוּ
 לְמַעַלָּה לְקַשְׁר קָשָׁר, וְאַחֲר מִן הַבְּהָמָה.
 וְחַפֵּל הוּא בְּפִתּוֹב - אָדָם וּבְהָמָה. וְהַדָּוּ
 סּוֹד שְׁצִירִיךְ לְקַרְבָּנוּ - אָדָם וּבְהָמָה, כְּמוֹ

בְּדִ יְחִידִי, מִיחָדָה לְקַדְשָׁה. וּכְתוּב בְּגַנְדי
 קָדֵשׁ הַמְּוֹרְחָן וְרֹחֶץ בְּמִים אֵת בְּשָׁרוֹ
 וְלַבְשָׁם. מַה הַטּוּם זֶה קָדֵשׁ? אֲלֹא סּוֹד
 הַדָּבָר, בְּמוֹ שְׁאָמֵר שְׁהָיָא קָדֵשׁ קָדְשִׁים,
 שְׁהַפְּלֵל עֹלָה וּמְתַעַטְרָה בְּקָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים
 בְּקַדְשָׁר אֶחָה, וְאַחֲרָכֶךָ מִפְנֵה וּמַעֲבֵר
 רֹוח טָמֵא, שְׁמַטְמָא הַפְּלֵל, שָׁלָא יְשַׁלְטָ
 וְלֹא יַקְרֵב לְרוֹזָה הַמְּקָדֵשׁ, וּמַעֲבֵר מִכֶּל
 צְדִידִי הַקָּדְשָׁה, וְהַכֵּל נְשָׁאָר קָדֵשׁ

בדק אמר. תא חזי, פְּד בָּרָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
עלמא, הַכִּי עֲבֵד אָדָם וּבְהַמָּה.

וְאֵי תִּמְאֵן וְהָא בְּתִיב (בראשית א') יְעוֹפֶף עַל
הָאָרֶץ, דְּהָא מְנִיחָה מִקְרָבֵין קָרְבָּנוּ,
וְאֲפִילוּ עַזְלָה, כִּמֵּה דְּבִתִּיב וְאָם מִן הַעֲזָה עַזְלָה
קָרְבָּנוּ. תא חזי, מִכֶּל אַינְיָן עַזְפֵּין לֹא מִקְרָבֵין
אֶלָּא מִן הַתּוֹרִים אוֹ בְּגִי יוֹנָה. אֶלָּא רְזָא דָא,
מַה דְּאַתְּכָשֵׁר בְּדָא, פְּסִיל בְּדָא. דָא יִמְינָא, וְדָא
שְׁמָאָלָא, וְכָלָא חָד.

עַזְפֶּף יְעוֹפֶף עַל הָאָרֶץ, הָא אָזְקִימְנָא דְּאַינְיָן רְזָא
דְּרַתִּיכָא. וּבָהוּ תִּסְתַּלֵּק רֹיחַ הַקָּדֵשׁ, לִסְלָקָא
לְעַיְלָא. דְּאַינְיָן תָּרִי, חָד לִימְנָא, וְתָד לְשָׁמָאָלָא.
עַזְפֶּף לִימְנָא, וְדָא מִיכְאָל. יְעוֹפֶף לְשָׁמָאָלָא, וְדָא
גְּבָרִיאָל. דָא לִימְנָא, וְדָא לְשָׁמָאָלָא.

לשון הקודש

שָׁאמֶר. בָּא רָאָה, בְּשִׁבְרָא הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ
הָוּא אֶת הַעוֹלָם, בְּךָ עַשָּׂה - אָדָם
עַזְפֶּף עַל הָאָרֶץ, תָּרִי בְּאַרְנוּ שָׁהַם
סּוֹד הַמִּרְכָּבָה, וּבָהֶם תִּתְעַלֶּה רֹוחַ הַקָּדֵשׁ
לְעַלוֹת לְמַעַלָּה, שָׁהַם שְׁנִים, אֶחָד לִימְנָא
וְאֶחָד לְשָׁמָאָל. הַעַזְפֵּן לִימְנָא, וְוַה מִיכְאָל.
יְעוֹפֶף לְשָׁמָאָל, וְוַה גְּבָרִיאָל. וְוַה לִימְנָא,
וְוַה לְשָׁמָאָל.

וְאָם תֹּאמֶר, תָּרִי בְּתוֹב עַזְפֶּף יְעוֹפֶף עַל
הָאָרֶץ, שְׁהָרִי מִקְמָת מִקְרָבִים קָרְבָּנוּ,
וְאֲפִילוּ עַזְלָה, בָּמוּ שְׁבָתוֹב וְאָם מִן הַעֲזָה
עַלָּה קָרְבָּנוּ - בָּא רָאָה, מִכֶּל אָוֹתָם
עוֹפּוֹת אֵין מִקְרָבִים אֶלָּא מִן הַתּוֹרִים אוֹ
בְּגִי יוֹנָה, אֶלָּא סּוֹד וְהָ - מַה שְׁהָכָשֵׁר

ובגין בך מקרביין תריין אלין, לסלקא רוח
קדשא, ושםאלא מעטר זיין לחתטא,
לההוא סטר שמאלא. וימינא לימינא. ואתקשרת
אתטא בעלה, למחיי חד. ובלא מסתלק
ומתקשר בחדא, לעילא ותטא וקידשא בריך הוא
אסטלק בלחוודי ואתתקוף.

ובספריו קדמאי, מסבנא לא יהיב חולקא
לאתונא, אלא לעילא לאתקשרא,
אבל בלא לעילא ותטא כל חד מתקשר לסתירה
בדקה יאות, זה אוקימנא.

רבי אלעזר שאיל לרבי שמעון אבוי ואמר, הא
קשה דכלא אתקשר בקדש הקדשים
לאתנחרא, אתדקויותא דרעוא דבחני ליזאי
וישראל לעילא, עד היבן איהו סלקא.

לשון הקודש

ומשים לך מקריבים שני אלה, ברדי
להעלות את רוח הקדש, והשםאל מעטר
למטה, לאותו הצד של השמאלי,
ומיוון למטה, ואשה נקשרת בעלה להיות
וימין וימין, ואשה נקשרת בעלה להיות
אחד, והפל מעהה ומתקשר באחר,
למעלה ולמטה, והקדוש ברוך הוא
מתعلاה לבדו ומתוחיק.
ובספרים מקומות, העני לא נתן

אמֵר ליה הָא אָקִיםְנָא, עד אין סוף, דֶבֶל
קְשׁוֹרָא וַיְהִזְדָּא וְשַׁלְיָמוֹ, לְאַצְנָעָא בְּהַהְזָא
צְנִיעָו, דֶלָא אֲתִדְבָּק, וֶלֶא אֲתִידְעָ, דְרַעְוָא דֶבֶל
רְעִזָּן בֵּיה. אין סוף לֹא קִימָא לְאַזְדָּעָא, וֶלֶא
לְמַעַבְדָּסְפָּה, וֶלֶא לְמַעַבְדָּרְאַשׁ הָאַזְנָן. (נ"א ראש בפה
ראיז) קְדָמָאָה, אֲפִיךְ רְאַשׁ וְסֻפָּה, מְאַנְרְאַשׁ. דָא
נְקֹזָה עַלְאָה, דָאֵהִי רִישָׁא דְכָלָא סְתִימָאָה,
דְקִימָא גַו מְחַשְּׁבָה. וְעַבְדָּסְפָּה, דְאַקְרָי סֻפָּה דָבָר,
אָבָל לְהַתֵּם אַזְנָן סֻפָּה.

לֹא רְעוֹתִין, לֹא גְהֹרִין, לֹא בְזִיכְנִין בְּהַהְזָא אַזְנָן
סֻפָּה, כֶל אַלְיָן גְהֹרִין וּבְזִיכְנִין תְלִין
לְאַתְקִימָה בְּהָזָה, וֶלֶא קִימֵי לְאַתְדְּבָקָא, מְאַנְדְּבָע
וֶלֶא יְדָע, לֹא אִידָהו אַלָא רְעוֹת עַלְאָה סְתִימָאָה דֶבֶל
סְתִימִין, אַזְנָן.

לשון הקודש

אמר לו, הרי בארכני, עד אין סוף. שֶׁבֶל
שְׁגָרָא סֻפָּה דָבָר, אָבָל לְשֵׁם אַזְנָן סֻפָּה.
אַזְנָה רְצָנוֹת וְאַזְנָה אֲרוֹת וְאַזְנָה גְרוֹת
בָּאוֹתוֹ אַזְנָן סֻפָּה. כָל הָאוֹת וְהָמָאוֹת
הַלְלוּ תְלִוִים לְהַתְקִים בָּהֶם, וֶלֶא עַמְרִים
לְהַשְּׁבָה, מַי שְׂיוֹדָע וְלֹא יוֹדָע, אַינְנוּ אַלָּא
רְצָוֹן עַלְיָון נְסַתֵּר שֶׁל כָל הַנְּסַתְּרִים, אַזְנָן.
הַעֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא רָאשׁ שֶׁל הַכָּל הַנְּסַתְּר

ובְּכֵד נִקְוַדָּה עַלְּאָה, וְעַלְמָא דָאָתִי, אַסְתָּלְקוּ, לֹא יַדְעַיּוּ בֶּרֶר רִיחָא, בְּמַאֲן דָאָרָה בְּרִיחָא וְאַתְּבָסָם, וְלֹאֲדוֹ דָא נִיְיחָא (ס"א נִיחָח), דָהָא בְּתִיב (וַיִּקְרָא ט) וְלֹא אֲרִיךְ בְּרִיחָה נִיחָחָם, דָהָא רִיחָה נִיחָחָה רִיחָא דְרֻעִיתָא, דְכָל הַנִּיְרָעָתָא דְצַלּוֹתָא, וְרֻעִיתָא דְשִׁירָתָא, וְרֻעִיתָא דְבַּהֲגִי, דְכָלָהוּ רֹזָא דָאָרָם, בְּדַיִן כָּלָהוּ אֲתַעֲבִידָיו רֻעִיתָא חָדָא, וְהַהוּא אַקְרָי נִיחָחָתָה, רֻעִיתָא: בְּתִרְגּוּמוֹ. בְּדַיִן בְּלֹא אַתְּקַשֵּׁר וְאַתְּגַהֵּר בְּחַדָּא בְּדַקָּא יִאּוֹת, בְּמַה דָאָתָמָר.

וְעַל דָא אֲתִיהִיבָת הָאֵי סְטָרָא אַחֲרָא בִּידָא דְבַּהֲגָנָא, דְבַּתִּיב, (דף כ"ז ע"א) צָו אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בְּנֵי לְאָמֵר. רֹזָא חָבָא, דָהָא אַוְקִימָנָא, לִית צָו אֶלְאָ עֲבוֹדָה זָרָה. וְחַבָּא אֲתִיהִיבָת לֵיה לְאַתּוֹקְדָא הַהוּא מִחְשָׁבָה רָעָה, וְלֹא עֲבָרָא לָהּ מְגֹן קְדָשָׁא, בְּהָאֵי רֻעִיתָא דְסַלְקָא לְעִילָא, וּבְהָאֵי תְּגַנָּא וְתְּרַבֵּין

לשון הקודש

וּבְשַׁהְגָנְדָה הַעֲלִיּוֹנָה וְהַעוֹלָם הַבָּא הַתְּעִלוֹן, אַיִם יוֹדְעִים פָּרֶט לְרִיחָת, בְּמַיִּם שָׁהָרִים רִיחָת וְהַתְּבִשָּׁם, וְאַיִן וְהַנְּחָת (וְהַחֲנָת), שָׁהָרִי בְּתוּב וְלֹא אֲרִיךְ בְּרִיחָת נִיחָחָם, שָׁהָרִי רִיחָה נִיחָחָת הוּא רִיחָת שְׁלֵשִׁים שָׁהָרִים, שָׁהָרִי רִיחָת נִיחָחָת הַלְלוּ שֶׁל תְּפִלָּה, וְרַצְוֹן, שֶׁל שִׁירָה, וְרַצְוֹן הַפְּהָנִים, שֶׁלּוּם סּוֹד שֶׁל אָדָם, אַיִן בָּלָם גָּעוּשִׁים רַצְוֹן

דעתךךן, בגין לאתעברא מון קדשא, והאי צו ברשותהו קיימא, לאפרשה לה מון קדשא מגו האי קרבנא ואוי תימא צו את בני ישראל, הabi נמי דהא ברשותהו קיימא, (ס"א לאפרשה לה מון קדשא) כל זמאנא דעבדי רועיתא דמאיריהן, דלא יכלא לשילטאה עלייהו.

והאי קרא כלא אתיא לאחזהה רוזא דמלחה, לאעטרא להאי רוח קדשא לעילא לעילא, ולאפרשה לה לדא רוח טומאה, לנחתתא לה לחתתא. דא ברועיתא ובצלותא בדקאמון, ודא בעובדא כלא בדקחו ליה.

והאי קרא מזבחה עלייהו, דבתיב צו את אהרן ואת בניו לאמור. צו: דא עבודה זורה, רוח מסבא. לאמור: דא אתתא, דאקרי יראת יי'.

לשון הקודש

הקרבר, לעטר את רוח הקדש למעללה מהרץ ובחלבים שנשרפים, כדי שיעברו מן הקדש, והצוו דעה עומדת ברשותם להפרידו מן הקדש מהתוך הקרben הזה. ואם התאמר, צו את בני ישראל - קד גם שחררי ברשותם עומד (להפריש אותה מן הקדש) כל זמן שעושים רצון רבונם, שלא יוכל לשלט עליהם. והפסיק דעה הכל בא להראות סוד

בְּתִיב הַכָּא לֵאמֹר, וּבְתִיב הַתָּם (ירמיה ג') לֵאמֹר הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת אֲשָׁתוֹ. וְהָא אָזְקָמוּתָה. בְּגַין כֵּד
כַּלָּא אָתָמָר, וּבְהַנָּא קִיְמָא לְאַתְתָּקָנָא כַּלָּא בְּרוֹזָא
דָּאָדָם וּבְהַמָּה.

וְבָאָה חֹלְקִיהּוֹן דְּצִדִּיקִיא בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא
דָּאָתִי, דָּאִינּוֹן יִדְעַי אָרְחֵי דָּאָרְבִּיתָא,
וְאַזְלֵי בָּה בְּאַרְחָ קְשׁוֹט, עַלְיָהוּ בְּתִיב (ישעה לח) יִי'
עַלְיָהָם יִחְיוּ. מִאן עַלְיָהָם. אַלְיָן אָרְחֵי דָּאָרְבִּיתָא.
יִחְיוּ: יִתְקִימֵוּן, בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָּאָתִי.

תֵּא חִזֵּי, בְּתִיב זֹאת תּוֹרַת הַעוֹלָה, אָמַר רַבִּי חִיא,
הָאֵי קָרָא אָזְקִימָנָא לֵיה בְּהָאֵי גְּנוּנָא, (זֹאת תּוֹרַת,
דָּא בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל. הַעֲוֹלָה: דָּהִיא סְלָקָא, וּמְתַעַּטְרָא לְעַילָּא לְעַילָּא, לְאַתְקָשָׁא בְּדָקָא
יָאוֹת, עַד אַתְרָ דָּאָקָרִי קָדְשָׁ קָדְשִׁים).

לשון הקודש

לֵאמֹר, וּבְתוֹב שֵׁם (ירמיה ג') לֵאמֹר הֵן יִחְיָנוּ. מַי עַלְיָהָם? אַלְוּ רַבִּי הַתּוֹרָה.
יִחְיָנוּ - יִתְקִימּוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
מִשּׁוּם כֵּד הַכָּל נָאָמָר, וְהַבָּהּוּ עוֹמֵד לְתַקֵּן
אֶת הַכָּל בְּסָוד שֶׁל אָדָם וּבְהַמָּה.
אֲשֶׁרִי חָלַקְמָשׁוּל הַצִּדִּיקִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שָׁהֵם יוֹרְעִים אֶת
דָּרְבֵי הַתּוֹרָה וּהַוְּלָכִים בָּה בְּדָרְךָ
אֲמָת, עַלְיָהָם בְּתוֹב (ישעה לא) ה' עַלְיָהָם

בְּאָרָה, בְּתוֹב זֹאת תּוֹרַת הַעֲלָה. אָמַר
רַבִּי חִיא, הַפְּסוֹק הַזֶּה בְּאַרְנוֹנוּ בְּצֻוָּה
הַזֶּה: (זֹאת תּוֹרַת – זו בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל. הַעֲלָה – שֶׁהָיָה עֲלָה
וּמְתַعַּשְׂרָת לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה לְהַתְּקַשֵּׁר בָּרָאֵי, עַד הַמָּקוֹם שֶׁנְּקָרָא
קָדְשָׁ קָדְשִׁים).

(דבר אחר) זוֹת תּוֹרַתְךָ דָא בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל. הַעֲוָלָה: דָא מַחְשֶׁבָה רַעַת, דָאַיִהֵי סְלִקָה עַל רַעִיתָא דָבָר נֶשׁ לְאַסְטָאָה לֵיה מַאֲרָח קְשׁוֹט, הִיא הַעֲוָלָה, הִיא דְסְלִקָה וְאַסְטִיאָת לֵיה לְבָר נֶשׁ, וְכַעַד לְאַזְקָדָא לְהָ בְּגִינָא. בְּגִינָן דָלָא יַתִּיהְיֵב לְהָ דּוֹבָתָא לְאַסְטָאָה.

וּבְגִינָן כֵּה, עַל מַזְקָדָה עַל הַמְזֻבָּחַ כָּל הַלִּילָה. מִאן לִילָה. דָא בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל. דָאַיִהֵי זוֹת, בְּגִינָן דָאַתִּי לְדַבָּאָה לְבָר נֶשׁ מַהְ הוּא רַעִיתָא. עַל מַזְקָדָה, בְּגִינָן דָנֶהָר דִינָוָר אַיִהוּ אַתָּר לְאַזְקָדָא לְכָל אִינְיוֹן דָלָא קִיבְּיָה בְקִיּוּמִיָּהוּ, דָהָא עַאלְיוֹן לוֹזָן בְּהַהְוָא נֹרָא דָדְלִיק, וּמַעֲבָרִי שׁוֹלְטָנִיהָזָן מַעַלְמָא, וּבְגִינָן דָלָא יִשְׁלוֹט, אַצְטְרִיךְ עַל מַזְקָדָה עַל הַמְזֻבָּחַ כָּל הַלִּילָה, וְאַתְכְּבִיא וְלֹא שְׁלַטָּא.

לשון הקודש

דבר אחר) זוֹת תּוֹרַתְךָ – זוֹ בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל. הַעֲוָלָה – זוֹ מַחְשֶׁבָה רַעַת שְׁהָיָה עַלְהָה עַל הָאָדָם מִאֲתוֹן רְצֹונָן. עַל מַזְקָדָה, מִשּׁוּם שְׁבָאָה לְטַהַר אַתָּה שְׁנֶהָר דִינָוָר הוּא מִקּוּם לְשַׁרְפָה כָּל אַלְוָן אַמְתָה. הִיא הַעֲלָה – הִיא שְׁעוֹלָה וּמַשְׁטִינָה עַל הָאָדָם, וְצִירִיךְ לְשַׁרְפָה אַתָּה בְּאַשׁ בְּדִי לֹא לִתְתַּחַת לְהָ מִקּוּם לְהַשְׁטִין. וּמִשּׁוּם כֵּה, עַל מַזְקָדָה עַל הַפְּנוּבָה כָּל הַלִּילָה, הַלִּילָה. מַיְהָ הַלִּילָה? – זוֹ בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל,

וְעַל דָא, בֶד אַתְכְפִיא הָאֵי, סָלְקָא בְגַסְתָה
יִשְׂרָאֵל, דָאֵהִי רֹויָה קָדְשָׁא, דָסָלְקָא
וְאַתְעַטְרָא לְעַילָא, דָהָא סָלִיקָוּ דִילָה, בֶד
אַתְכְפִיא הָאֵי חִילָא אַחֲרָא, וְאַתְפְרֵשׁ מִנָה. וּבְגַיַן
בֶּךְ בְּעִינָנוּ בְּרוֹזָא דְקָרְבָּנָא, לְאַפְרֵשָׁא לְהָאֵי סְטוֹרָא,
מְרוּוָה קָדְשָׁא, וְלִמְיָהָב לָה חִוְלָקָא, בְגַיַן דְרוּוָה
קָדְשָׁא תְּסַתְּלָק לְעַילָא.

רַבִי אָחָא פָתָח וָאָמַר, וְהָאָשׁ עַל הַמְזֻבָּחַ תּוֹקֵד בּוּ
וְגַוּ, וְהָאָשׁ עַל הַמְזֻבָּחַ תּוֹקֵד בּוּ, אֲמַאי. וּבְעַר
עַלְיָה הַפְּהָנוּ עַצְימָם בְבָקָר בְבָקָר, אֲמַאי. וּבְהַנָּא
אֲמַאי. וְהָא תְּגִינָנוּ אַשָּׁא בְכָל אֶתְר דִינָא הוּא,
וּבְהַנָּא מְסֻטָּרָא דִימִינָא קָא אָתֵי, וְרַחִיקָא הוּא מִן
דִינָא, דָהָא בְהַנָּא לֹא אָזְדָמָן בְדִינָא לְעַלְמָיוֹן, וְהָבָא
הָוָא בְעֵי לְאַזְקָדָא דִינָא בְעַלְמָא, דְבָתִיב וּבְעַר
עַלְיָה הַפְּהָנוּ.

לשון הקודש

וְלֹכֶן, בְשָׂזה גְבָנָע, עוֹלה בְגַסְתָה יִשְׂרָאֵל,
שְׁהִיא רֹוֶת הַקָּדֵשׁ שְׁעוֹלָה וּמְתַעַטְרָת
לְמַעַלָה, שְׁהִרְיָה עַלְיָתָה וְה בְשָׁגְבָנָע הַכְּחָה
הַאֲחָר הַזָּה וּנְפַרְדָ מִמְנָה, וְלֹכֶן צְרִיכִים
בָסּוֹד נְקָרְבָּנוּ, לְהַפְרִיד אֶת הַאֲדָר הַזָּה
מְרוּתָה הַקָּדֵשׁ, וְלֹתַת לוּ חָלָק, בְּרִי שְׁרוּתָה
הַקָּדֵשׁ תְּתַעַלָה לְמַעַלָה.
רַבִי אָחָא פָתָח וָאָמַר, וְהָאָשׁ עַל הַמְזֻבָּחַ

עַלְיָה הַפְּהָנוּ

אֲלֹא הִכְיָה אֹלֵיפָנָא, בֶּרֶנֶשׁ דָּאַתִּי לְמִתְחָטֵי קְמִי
מִאֲרִיה, הֵיא אָזְקִיד גְּרִמִּיה בְּשַׁלְהוֹבִיתָא
דִּינְצָר הַרְעָ. וַיַּצַּר הַרְעָ מִסְטָרָא דְּרוֹזָה (דף כ"ז
ע"ב) מִסְאָבָא קָא אֲתִיא, וְהָא שְׂרִיא בֵּיה רְוִיחָ
מִסְאָבָא. וַיַּזְמִינֵן אַשְׁתָּמֹזְעָן קְרַבְנִי דָאַתִּין מַהְאי
סְטָרָא, וַבָּעָא לְקַרְבָּא עַל מִדְבָּחָא בְּדַדְמִי לֵיה. וְלֹא
אַשְׁתָּצִי, וְלֹא אַתְּבָטֵל הַהוֹא רְוִיחָ מִסְאָבָא, בֵּין מִבְרָ
נֶשׁ, וּבֵין מַהְהוֹא סְטָרָא דָאַתִּי מַגִּיה, אֲלֹא בְּאַשָּׁא
דִּמְדְּבָחָא, דַהְהוֹא אַשָּׁא מַבָּעָרָא רְוִיחָ מִסְאָבָא, וַיַּזְמִינֵן
בִּישֵּׁין מַעַלְמָא, וּבְהַנָּא בְּדָא אַתְּבָזָן, לְתַקְנָא אַשָּׁא
דִּיבְעָר וַיַּגִּין בִּישֵּׁין מַעַלְמָא.

וְעַל דָּא בָּעֵי, דָלָא יַדְעַבְזָן לֵיה לְעַלְמַין, וְלֹא
יַתְּחַלֵּשׁ חִילָא וַתְּזַקְפָּא דִילִיה, לְתַבְרָא חִילָא
דַתְּזַקְפָּא אַחֲרָא בִּישָּׁא מַעַלְמָא, וְעַל דָּא לֹא תַכְבָּה.
וּבְהַנָּא יַסְדֵּר עַלְיהָ אַשָּׁא בְּבָקָר בְּבָקָר, בְּזַמָּנָא

לשון הקודש

אֲלֹא בְּךָ לְמַרְנִינָה, אָדָם שְׁבָא לְחַטָּא לִפְנֵי
רְבּוֹנוֹ, הוּא שְׁרוֹף אֶת עַצְמוֹ בְּשַׁלְחָבָת
הַיִּצְרָא הַרְעָ, וַיַּצְרָא הַרְעָ בָּא מִצְדָּשׁ רְוִיחָ
הַטְמָאָה, וַתְּהִירֵי שָׂוְרָה בּוֹ רְוִיחָ טְמָאָה.
וְלַפְעָמִים נָזְעִים הַקְּרָבָנוֹת שְׁבָאים
מִהָּצָד הַזָּה, וְאַרְיךָ שְׁלָא תַכְבָּה לְעוֹלָמִים וְלֹא
יַחֲלֵשׁ כְּפָה וַתְּתַקְפָּה שְׁלָה, כְּרִי לְשָׁבָר
הַפָּה הַרְעָ הַאֲחֵר מִן הַעוֹלָם, וְלֹכֶן לֹא

דְשַׁלְטָא סְטוּרָא דִילִיה וְאֶתְעָר בְעַלְמָא, בְגַנֵן לְבַסְמָא
עַלְמָא (ס"א ולבسمא דינא), וְאַתְפְּפִין דִינֵין, וְלֹא מִתְעָרִי
בְעַלְמָא, וְעַל דָא תְגִינֵן, אִית אַשָא אֲכָלָא אַשָא.
אַשָא דְלַעַילָא אֲכָלָא אַחֲרָא, אַשָא דְמִדְבָּחָא
אֲכָלָא אַשָא אַחֲרָא, וְעַל דָא, אַשָא דָא לֹא תְכַבָּה
לְעַלְמֵין, וּבְהֵנָא מִסְדֵר לֵיה בְכָל יוֹמָא.

רעיון מהימנה

פקודא לעשות העולה במשפטה, ועליה אמר זאת תורה
העללה וגנו. חמש אשים הוא נחתין על קרבנה. אש
אוכל ואיןו שותה. אש שותה ואיןו אוכל. אש אוכל ושותה.
אש אוכל לחים ויבשים. אש שאינו אוכל ואיןו שותה.
לקבל יהו אינון, זאת תורה העולה, חד. היא העולה על מוקד,
ב'. על המזבח, ג'. בֶל הַלִּילָה, ד'. ואש המזבח תוקד בו ה'.
ואוקמויה מאריך מתניתין, עולה כולה סלקא לנבואה. ורא
בינה, ה', מראות דיללה. י', בת יחידת, שמות

לשון הקודש

נאמר זאת תורה העלה וגנו. חמשה
אשים יהיו יורדים על הקרבן: אש אוכל
ולeinoo שותה. אש שותה ואיןו אוכל. אש
אוכל ושותה. אש אוכל לחים ויבשים.
אש שאינו אוכל ואיןו שותה. בגנום
הם: זאת תורה העלה – אחת. היא
העללה על מוקד – שתים. על המזבח –
שלש. בֶל הַלִּילָה – ארבע. ואש המזבח
תוקד בו – חמיש.

ופירושה בעלי המשפטה, העולה בלה
עללה לנבואה, וזו בינה, ה', מראות

תכמה. והכהן יסדר עליה אש בבר
בבר, ביום ששולט הצד שלו ומתחזר
בعلם ברוי לבשם את העולם ולמסה הרוי,
והרים נכנים ולא מתחזרים בעולם.
ועל זה שניינו, יש אש אוכלת אש.
שלמעלה אוכלת אש אחרת, אש
המזבח אוכלת אש אחרת. ועל זה האש
הוא לא תכמה לעולמים, והכהן מסדר
אותה בכל יום.

רעיון מהימנה
מצווה לעשות העולה במשפטה, ועליה

כד) ומראה בבוד יי' באש אוכלה. ו' אור דבת עינא, והיא אש שותה כל מין דאוריתא, ואוכלה כל קרבניין דצלותא. ואוכלה לחין ויבשין, איןון פשטי דאוריתא דאיןון בעצים יבשים. ורוי אוריתא איןון בעצים לחים. והאי איהו אש אוכלה לחין ויבשין.

יעוד אוכלה לחין, כל קרבניין דהו קרבין בצלותא, על מצות עשה. ויבשין, כל קרבניין דהו קרבין בצלותא, על מצות לא תעשה. והאי איהו, סקילה שריפה חרן וחנק, על מצות עשה, ועל מצות לא תעשה, אלין איןון קרבניא דשבינתא, צלותא, דפקודין דעשה ולא תעשה. ולקבל ה' מראות אלין, תקינו חמש צלותי ביומא רבpori. ולקבל בת עינא, איןון עשרה ימי התשובה ה' לקבל אור דבת עינא. ה' עונין, לקבל ה' בתראה.

פקודא בתר דא, לעשות החטא במשפטה. תנאים ואמורים, אתון דMASTERIA דמדות דקודשא בריך הוא אהיתנו, הטרחטנו סגי לנאה ברטה דילוי דאייה חלבת,

לשון הקודש

חרן וחנק, על מצות עשה, ועל מצות לא תעשה. אלו הם הקרבנות של השכינה, תפלה, של מצות עשה ולא תעשה. ובגיגד חמש המראות הללו תקנו חמיש תפלות ביום הבפורים. ובגיגד בת עין אותו עשרה ימי התשובה. חמישה בוגר ה' אור של בת עין. חמישה ענויים בגיגד ה' אהרונית.

המזכזה אחר זו, לעשות את החטא במשפטה. תנאים ואמורים, אם שפצע מדותיו של הקדוש ברוך הוא באתם, שטרחתם הרבה לנוקות את שללה. "בת יחידה", (שמוחה כד) ומראה בבוד ה' באש אוכלה. ו' אור של בת עין, והיא אש שותה כל המים של התורה. ואוכלה את כל הקרבנות של התפלה. ואוכלים לחים ויבשים, אותם פשטי התורה שהם במום עצים יבשים, בסודות התורה הם במום עצים לחים. וזהו אש האוכלה לחים ויבשים.

יעוד אוכלה לחים, כל הקרבנות שהי קרבאים בתפלה על מצות עשה. והוא סקילה שרפה

מְאֵלִין קָלִיפַין, דּוּעָרָב רַב, קֹוְשִׁין בִּישֵׁין, דְּלִילָת לֹזֶן תִּירְזֵין, וְלֹא
פְּרוֹקָא, דְּעַלְיִיחּו אֲתָמָר, (קהלת א') מִעֻוָת לֹא יוּכָל לְתַקּוֹן, וְחַסְרוֹן
לֹא יוּכָל לְהַפְנִינוֹת, אֲלֹא אֲתָמָר תִּיקּוֹן בְּהַזּוֹן. וְכֹל תִּיקּוֹן דְּאַסְוָרָא
לְחוֹמְרָא, וְאֵיתָה תִּיקּוֹן חָסֵר ז' דְּלִילָת לִיה תַקּוֹן. חָסֵר נוֹן, דְּאֵיתָה
עַלְמָא דְּאֵתָה, דְּתִיקּוֹן דְּעַלְמָא דְּאֵתָה, שְׁתִיקָה. בְּגַזּוֹן שְׁתִוקָה כֵּד
עַלְהָה בְּמַחְשָׁבָה.

וְאֵית קֹוְשִׁין דְּאֵינּוֹן לְבוֹשִׁין דְּהַלְכָה, דְּאֲתָמָר בְּהַזּוֹן מִשְׁבְּצֹות
וְהַבָּ. הָרָא הוּא דְּבָתִיב, (תהלים מה) כָּל בְּבֹודָה בַת מֶלֶךְ
פְּנִימָה מִמְּשִׁבְצֹות וְהַבָּ לְבִוָּשָׁה. וְאַתָּוֹן, פְּסָקִין לֹזֶן בְּכֶמֶה
פְּסָקוֹת, וְלֹבֶטֶר מִתְקָנוֹנִין וּמִפְּרָקִין לֹזֶן בְּכֶמֶה פְּרוֹקִין.

וְאֵי חָסֵר שָׁוֹם פְּסָק מִפְּתָגִיתִין, בְּכֶמֶה דְּאַוְקָמוֹה זֶה חָסֵר מִן
הַמִּשְׁנָה, אַתָּוֹן מִתְקָנוֹנִין לֹזֶן, וְהָאֵי הוּא חַסְרוֹן שְׂיוּכָל
לְהַמִּנּוֹת. וְאֵי יִירְתִּי טְפֵשׁ וּנְפֵיקָה שָׁוֹם בִּישׁ עַל הַהְוָא אַוְמָנָא
דְּחַתִּיךְ לְבוֹשִׁין, וַיִּמְאָד וּבָי אָוּרִיְתָא אֵיתָי חָסֵר, וְהָא בְּתִיב (תהלים
יט) תּוֹרַת יְיָ תִּמְמָה, תִּמְמָה בְּכָל אָבְרִין דְּגַנְפָא, דְּאֵינּוֹן רַמְ"ח
פְּקוּדִין. הָרָא הוּא דְּבָתִיב, (שיר השירים ז) בָּלְקָד יְפָה רַעִיתִי זָמוֹם אֵין

לשון הקודש

מִמְּשִׁבְצֹות וְהַבָּ לְבִוָּשָׁה. וְאַתָּם פּוֹסְקִים
אָוֹתָם בְּכֶמֶה פְּסָקִים, וְאַחֲרֵךְ מִתְקָנוֹנִים
וּמִשְׁבִּים אָוֹתָם בְּכֶמֶה פְּרוֹקִים.

וְאֵם חָסֵר פְּסָק בְּלָשׁוֹן מִן הַמִּשְׁנָה, בְּמוֹ
שְׁבָאָרוֹה זֶה חָסֵר מִן הַמִּשְׁנָה, אַתָּם
מִתְקָנוֹנִים אָוֹתָם, וְזֶהוּ חַסְרוֹן שְׂיוּכָל
לְהַמִּנּוֹת. וְאֵם יָבָא טְפֵשׁ וּוֹצִיאָה שֵׁם רֶעֶת
עַל אָוֹתוֹ אָמֵן שְׁחוֹתָה לְבִוָּשִׁים, וַיָּאמֶר:
וּבַיְתּוֹרָה הִיא חָסְרָה? וְהָרִי כְּתוּב
תּוֹרַת הָאָתָם תִּמְמָה, תִּמְמָה בְּכָל אַיְבָרִי
הַגּוֹנָה, שְׁהָם רַמְ"ח מִצּוֹות, וְהָ
שְׁבָתּוֹב (שיר ז) בָּלְקָד יְפָה רַעִיתִי זָמוֹם אֵין

הַבָּת שְׁלִי, שְׁהָיָה הַלְכָה, מִאוֹתָן הַקְּלָפוֹת
שֶׁל עַרְבָּרָב, שְׁהָן קְשִׁיות רְעוֹת שָׁאַיִן
לְהַמִּתְרָזִין וְלֹא פְּרוֹקָה, שְׁעַלְיָהָם נִגְמָן
(קהלת א') מִעֻוָת לֹא יוּכָל לְתַקּוֹן וְחַסְרוֹן לֹא
יָכַל לְהַפְנִינוֹת, אֲלֹא נִגְמָן בְּהָם תִּיקָה.
וְכֹל תִּיקּוֹן שֶׁל אָסּוֹר – לְחוֹמְרָה. וְהָא תִּיקּוֹן
חָסֵר ז', שָׁאַיִן לוֹ תַקּוֹן. חָסֵר נוֹן, שְׁהָוָא
הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁתִיקָה שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא
שְׁתִיקָה, בְּמוֹ שְׁתִיקָה, כֵּד עַלְהָה בְּמַחְשָׁבָה.
וַיִּשְׁ קְשִׁיות שְׁהָן הַלְבּוֹשִׁים שֶׁל הַלְכָה,
שְׁנִיאָמָר בְּהָם מִשְׁבְּצֹות וְהַבָּ. וְהָשְׁבָתוֹב
(תהלים מה) כָּל בְּבֹודָה בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה

בָּה. תִּמְיַמָּה בְּלֹבֶשָׁה, וְאֵיךְ חָסֵר מִן הַמְּשֻׁנָּה.

אתון תִּמְרוֹן לֵיה, דּוֹק וַתְּשַׁבַּח חֲתִיכָה, וַתְּשַׁבַּח לְהַמְּעַרְבָּת
בְּשֶׁאָר פְּסָקוֹת וּמְשֻׁנָּות. דָּאוֹרָה אָוָמְנָא לְמַחְתָּךְ לְבוֹשָׁין
בְּכָמָה חֲתִיכָות, וְתַלְמִיד דָּלָאו אִידָּו בָּקִי לְמַקְשָׁר הַהְלָכָה בְּאֶלְיוֹן
חֲתִיכָות, מַתְּחַלְפֵי לֵיה פְּסָקוֹת וּקוֹשְׁיָין, וְלֹא אַשְׁבָּח לֹזָן פְּרוֹקָא.
עַד רִיְתִּי אָוָמְנָא, וְפָרִיק לֹזָן בֶּל אַלְיוֹן סְפָקוֹת דְּלָהּוֹן. בְּהַחְיָה
וּמְנָא, הַלְּכָה דָּאִיהִי בְּרַהְתָּא, סְלִיקָת קָרְם מְלָפָא, שְׁלִימָא בְּכָלָא,
בְּגֹנְפָא בְּלֹבֶשָׁא וּבְתַכְשִׁיטָה, וְאַתְּקִים בָּה (בראשית ט) וּרְאִיתִיחָ
לְזִופּוֹר בְּרִית עַזְלָם. וְלוֹמְגַנִּין אֵית לְאָוָמְנָא תַּלְמִיד בָּקִי, דִּישְׁדָּר
לֵיה לְתַקְנָא לֹזָן.

קָמוּ בְּלָהּוּ וְאָמְרוּ, וְדָאי אֲנָתָ הַוָּא אָוָמְנָא רַעְיאָ מִהִימָּנָא.
דָּאַתְּמָר בְּהָ מְשָׁה קָבַל תּוֹרָה מִסְנִי, וּמִתְּפָנָן וְאַיְלָךְ בְּלָהּוּ
תַּלְמִידִים אַיְנוֹן דִּילָךְ, מִן יְהוֹשָׁעַ עד סּוֹף בֶּל דָּרִין. הַדָּא הַוָּא
דָּאַמְּר וּמְסָרָה לִיהוֹשָׁעַ, וַיְהוֹשָׁעַ לְזִקְנִים, וּזְקִנִּים לְגַבְּיָאִים, עד
סּוֹף בְּלָהּוּ. תַּלְמִיד בָּקִי דִּילָךְ מִאן הַוָּא הַחְוִינָא דָאַתְּמָר, הַכְּפָל
יְהָא מִונְחָ עד שִׁיבָא אַלְיָחָן.

לשון הקודש

בָּה, תִּמְיַמָּה בְּלֹבֶשָׁה, וְאֵיךְ חָסֵר מִן
הַמְּשֻׁנָּה?

אתם תָּאָמְרוּ לוֹ: דִּיק וְתִמְצָא חֲתִיכָה,
וְתִמְצָא אַוְתָּה מִעְרָבָת עִם שֶׁאָר פְּסָקוֹם
וּמְשֻׁנָּות. שְׁדַרְךָ הָאָמָן לְחַתָּךְ לְבּוֹשִׁים
לְכָמָה חֲתִיכָות, וְתַלְמִיד שָׁאַנוּ בָּקִי
לְקַשֵּׁר אֶת הַהְלָכָה בְּחֲתִיכָות הַלְּלוֹי,
מְתַהֲלִפוֹת לוֹ פְּסָקוֹת וּקְשִׁיות וְלֹא מָזָא
לָהֶם פְּרוֹקָה, עד שִׁיבָא הָאָמָן וּמְפַרְקָה
אוֹתָם אֶת בֶּל הַפְּפָקוֹת הַלְּלוֹי שָׁלָהּ.
בָּאוֹתוֹ זָמָן, הַלְּכָה שָׁהְיָה בָת, עֹלָה
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה בְּכָל, בְּגֹנְפָה

אמֶר לוֹן, וְדָאֵי הַכִּי הַזָּא, דָאֵהוּ תַּלְמִיד חָבֵר, דְעֲלִיה
אתַמְר (במדבר כה) בֶן אַהֲרֹן הַפְּהָן. בְגֻונָא דָאַתְמָר
בְאַהֲרֹן (שמות ז) הוּא יְהִי לְךָ לְפָה, (דף כ"ח ע"א) הַכִּי נְמִי בְּרִיה, יְהִי
לֵי לְפָה, דָאֵהוּ אָוּרִיְתָא דְבָעֵל פָה. בְגַנִּין דְהַיְבִי דְהַיְנָא
בְקָרְמִיתָא כְבָד פָה וּכְבָד לְשׁוֹן, וְהַכִּי יוֹקִים לֵי קְרָדְשָׁא בְּרִיךְ
הַזָּא, כְבָד פָה בְאָוּרִיְתָא דְבָעֵל פָה, וּכְבָד לְשׁוֹן בְאָוּרִיְתָא
שְׁבָכְתָב, דְלֹא יִמְרוֹן אֶלְין דְלֹא אַשְׁתָמֹדְעַן לֵי, אַחֲרָא אֵיהָן.
וְאַלְיָהוּ הוּא יְהִי לֵי לְפָה, יִתְהַקֵּן כָל אֶלְין סְפָקוֹת,
וְלִפְרָקָא לוֹן.

בְּהַהְזָא זְמָנָא, זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, בְּרִתָּא, רְהֹתָה מְהֻדְקָא
שְׁפָלָה בְגַלוּתָא, סְלִיקָת עַל כָל דְרָגֵין דְלָעִילָא, הַדָּא
הַזָּא דְכְתִיב, (משל לי) רְבּוֹת בְּנוֹת עַשׂ חִיל וְאַתָּה עַלְיתָה עַל בָּלְנָה,
וּסְלִיקָוּ דִילָה תְהָא לְאָבָא דָאֵהוּ לִימִנָא חִסְדָר, דְבִיאָה הַרְוֹצָח
לְהַחְפִים יְדָרִים, מַתְפּוֹן חִכְמָה, כ"ח מ"ה.

אמֶר חד פָגָא, בּוֹדָאי בְגַנִּין דָא אַתְמָר בָה, מַולִיךְ לִימִין מְשָׁה
בְגַנִּין בָּלָה דִילָה, דְלֹא יְהָא לְךָ שְׁלִימָוּ אֶלְיאָבָה. דְבָד אַנְתָּה

לשון הקודש

הַזָּא יְהִי לֵי לְפָה, יִבָּא לְתַקֵּן אֶת כָל
הַסְפָקוֹת הַלְלוֹו וְלִשְׁבַּע אָוֹתָם.
בָאָזְטוֹ זָמָן – זֹאת תּוֹרַת הָעַלְתָה, הַבְתָה,
שְׁחִיתָה לְחוֹצָחָה שְׁפָלָה בְגַלוּתָה, עוֹלָה עַל
כָל הַדְרָגוֹת שְׁלָמָעָלה. וְזוּ שְׁבָתּוּב (משל
לי) רְבּוֹת בְּנוֹת עַשׂ חִיל וְאַתָּה עַלְיתָה עַל
בָלְנָה, וְעַלְיתָה תְהָיָה לְאָבָא שְׁהָוָא לִימִין
שֶׁל חִסְדָר, שְׁבוּ הַרְוֹצָח לְהַחְפִים יְדָרִים,
מִשְׁם חִכְמָה, כ"ח מ"ה.

אמֶר פָגָא אֶחָד, וְדָאֵי שְׁבָגָלְל בָּךְ גָּאָמָר
בָה, מַולִיךְ לִימִין מְשָׁה, מַשּׁוּם הַבָּלָה

עד שִׁיבָא אֶלְיָהוּ.

אמֶר לְהָם, וְדָאֵי בָךְ וְהָ, שְׁהָוָא תַּלְמִיד
חָבֵר, שְׁעַלְיוֹ נָאָמָר (במדבר כה) בֶן אַהֲרֹן
הַפְּהָן, בָמו שְׁגָאָמָר בְאַהֲרֹן, (שמות ז) הוּא
יְהִי לְךָ לְפָה, בָךְ גַם בָנָו יְהִי לֵי לְפָה,
שְׁהִיא הַתּוֹרָה שְׁבָעֵל פָה. מַשּׁוּם שְׁאַיָךְ
שְׁחִיתָה בְרָאשׁוֹנָה בְבָד פָה וּכְבָד לְשׁוֹן,
וּכְבָד יְקִים אֹתוֹי הַקְדוֹשָ בָרוּךְ הוּא – בְבָרָ
פָה בְתּוֹרָה שְׁבָעֵל פָה, וּכְבָד לְשׁוֹן
בְתּוֹרָה שְׁבָכְתָב, שְׁלֹא יָמְרוּ אֶלְוֹ שְׁלֹא
מְבִירִים אֹתוֹי, וְהַמִּישָׁהוּ אַחֲרָה. וְאַלְיָהוּ

תְּהִא שְׁלֵימָא בָּהּ, אַתָּמֶר בָּךְ (במדבר יב) פֶּה אֶל פֶּה אָדָבָר בָּזֶה וּמְרָאָה וְלֹא בְּחִידוֹת. בְּמִרְאָה: בְּגֻווֹנָא דְכָלה דְאַתְפּוֹשָׁתָה מְלֻבּוֹשָׁהָא, וּמְתִיחָרָת עַם בְּעַלְהָ בְּקִירוֹב בָּשָׂר, בְּרַמְ"ח אֲבָרִים דִּילָה, וְלֹא כְּסִיאָת אָבָר חַד מְנָה. וְהָאֵי אִיהוּ בְּמִרְאָה רַמְ"ח בְּחֹזֶשֶׁבָן. (נ"א אַתְחַזְּיוּ לְהָדָאתָמֶר בָּיהּ).

אָמֶר בְּוֹצִינָא קְדִישָׁא, בְּקָדְמִיתָא אַתְחַזְּיוּ לְךָ הָאֵי חִיזָּוּ, דְאַתָּמֶר בָּהּ בְּמִרְאָה, דְאִיהוּ לְךָ הַמִּרְאָה הַגָּדוֹל בְּסִנְהָה, דְאָדָבָר בְּיַהְחָמָשָׁה וּמְנִין הַסִּנְהָה. וּבָעֵן אַתְגָּלְיָא לְךָ חִיזָּוּ דָא, בְּרַמְ"ח פְּקוֹדִין, דְאַינְנוּ בְּחִמָּשָׁה חִוּמִישִׁי תּוֹרָה. וְלֹא בְּחִידוֹת, דְאַינְנוּ לְבּוֹשִׁין דִּילָה, דְבָהּוֹן חַוּ כָּל נְבִיאָי. דְלִית אַרְחָ לְאַתְגָּלָה בָּכָלה.

בְּקִירוֹב בָּשָׂר, אֶלְאָ לְחַתָּן דִּילָה.

בְּהַהְנוֹא זְמָנוֹא יְתָקִים בָּהּוּ, (בראשית ב) וַיְהִי שְׁנֵיָהֶם עֲרוֹמִים דְבָבָר אַתְעַבָּר עֲרֻבּוֹבָא בִּישָּׁא, עָרֵב רַב, קוֹשִׁיא בִּישָּׁא מְעַלְמָא, דְאַינְנוּ עֲרִיּוֹן דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁבִינָתָה, עֲרִיּוֹן דִּישְׁרָאֵל. כָּל שְׁבַן עֲרִיּוֹן דִּילָה. רְעֵיָא מְהִימָּנָא. וּמְהַלְבָה דִּילָה. הַבְּגִינִיָּהוּ צְרִיךְ

התגלה לְךָ הַפְּרָאָה הַוָּה בְּרַמְ"ח מְצוּות שָׁהָם בְּחִמָּשָׁה חִמָּשִׁי תּוֹרָה. וְלֹא בְּחִידוֹת, שָׁאותָם לְבּוֹשִׁים שָׁלה, שְׁבָהָם רָאוּ כָּל הַגְּבִיאִים. שָׁאיִן דָּרְךָ שְׁתְּתַגְּלָה בָּכָלה בְּקִירוֹב בָּשָׂר אֶלְאָ לְחַתָּן שָׁלה.

בָּאוֹתוֹ זְמָנוֹ יְתָקִים בָּהּם, (בראשית ב) וַיְהִי שְׁנֵיָהֶם עֲרוֹמִים דְבָבָר אַתְעַבָּר עֲרֻבּוֹבָא בִּישָּׁא, עָרֵב רַב, קוֹשִׁיא בִּישָּׁא מְעַלְמָא, בְּרַמְ"ח אֲבָרִים שָׁלה, וְלֹא מְכָסָה אִיבָּר אֶחָד מְמָנָה. וַיְהִי בְּמִרְאָה, רַמְ"ח בְּחַשְׁבוֹן

שְׁלַךְ שְׁלַא תַּהְיָה לְךָ שְׁלֹמוֹת אֶלְאָ עַמָּה. שְׁבָשָׁאָתָה תַּהְיָה שְׁלָם עַמָּה, נָאָמֶר בָּךְ פֶּה אֶל פֶּה אָדָבָר בָּו וּמְרָאָה וְלֹא בְּחִידָה. בְּמִרְאָה, כָּמוּ בָּכָלה שְׁפּוֹשָׁת מְלֻבּוֹשָׁה וּמְתִיחָרָת עַם בְּעַלְהָ בְּקִירוֹב בָּשָׂר, בְּרַמְ"ח אֲבָרִים שָׁלה, וְלֹא מְכָסָה אִיבָּר אֶחָד מְמָנָה. וַיְהִי בְּמִרְאָה, רַמְ"ח בְּחַשְׁבוֹן (ראי לה שְׁנָאָמֵר ב').

אָמֶר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, בְּרָאשׁוֹנָה גְּרָאָה לְךָ הַמִּרְאָה הַזָּה, שְׁנָאָמֵר בּוּ בְּמִרְאָה, שְׁהָוָא לְךָ הַפְּרָאָה הַגָּדוֹל בְּסִנְהָה שְׁנָוּכָר בָּו חִמָּשׁ פְּעָמִים הַסִּנְהָה. וּבְעֵת

לכפאה רזין האורייתא, במה דאוקמוּה (משל' כה) כבוז אלְהִים הסתר דבר, עד דמתעָרין מעלמא. ולית מלכים אלָא יישָׂרָאֵל, במה דאוקמוּה, כל יישָׂרָאֵל בְּנֵי מֶלֶכִים הם, בההוא ומנא, ובבוד מלכים חקור דבר. אמר ר' עיא מהימנא, בריך אנט לעתיק יומין, דמתען אנט, בענפה דאתפסת מאילנא, כי נשמתוין ענפה מניה.

תגאים ואמוראים, הא ודי עולה וחטאת ואשם, תלת פקידין אינון, תלת אבחן. שלמים מטרוניגרא. אבר, דאייה תשלומיין דכל אבר, בגונא דיזמא קדמאה דחג. (ס"א אחר דאייה תשליימים דפלא בגונא).

מי שלא חג ביום טוב ראשון, אין תשלומיים לראשון, ושאר יומין תשלומיין זה בזה, ובחוץ וחסרונו לא יוכל להמנות אבל מי שלא חג ביום טוב הראשון של חג עליה אתרמר (קהלת א) מעתה לא יוכל לתקן וחסרונו לא יוכל להמנות. והאי איהו חטאת דמעקב לעולה. (מאי טעמא) חטא איהו דבר. חטאת, נקבה. ולזמנין דהא אתבם חטאת, ואתפרש מעולה. בההוא נקבה.

לשון הקודש

שלשה אבות. שלמים הנבירה. איבר שהיא תשלומיים של כל איבר, כמו היום הראשון של חג. (נקום שהוא תשלומיים של הפל גרגמה).

מי שלא חג ביום טוב ראשון, אין לו תשלומיים לראשון, ושאר הימים תשלומיין זה בזה, ובחוץ וחסרונו לא יוכל להמנות. אבל מי שלא חג ביום טוב ראשון של חג, עלייו נאמר מעתה לא יוכל לתקן וחסרונו לא יוכל להמנות, וזהי חטא שמעקב את העולה. (מה הטעם) חטא הוא זבר. חטא נקבה.

ומההלך שללה, שבשבילם ציריך לכפות את סודות התורה, כמו שבארוה (משל ס"ה) בבד אלְהִים הסתר דבר, עד שעוברים מן העולם. אין מלכים אלא ישָׂרָאֵל, כמו שבארוה, כל יישָׂרָאֵל בני מלכים הם. באorts זמן, ובבד מלכים חקר דבר. אמר הרואה הנאמן, ברוך אתה לעתיק הימים, שמשם אתה, בענפה שמתפסת מן האילן, בך הנשמות ענפה מטנה.

תגאים ואמוראים, הרי ודי עולה וחטאת ואשם הן שלוש מצות,

שָׁעֵיר, דָּאתָמֶר (במדבר טו) וְשָׂעֵיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת. אָשָׁם תָּלוֹי אֶחָד בְּתְרוּוֹיְהוּ, בַּמְאָן דָּאֶחָד לְכָאן וְלְכָאן, וְאֵינוֹ תָּלוֹי בְּאַמְצָעִיתָא. בְּגַזּוֹן, הַכְּלָל תָּלוֹי עַד שִׁיבָּא אֶלְיָהוּ, וַיַּפְרִישׁ לְהָ מַתְפָּן. הַכְּיָ אָשָׁם תָּלוֹי, אֵינוֹ אֶחָד בְּתְרוֹוֹיְהוּ, עַד דִּיחָבֵין לֵיהּ מַזְנָא דִילִיהּ, שׁוֹחֵד דִילִיהּ, וַיַּתְפִּרְשֵׁ מַתְפָּן, וּמַתְקָרְבֵין אֶבְרֵין דְכָלָה דָא לְדָא. דַּהֲכִי אֵינוֹ אָשָׁם וְחַטָּאת, בְּסֻרְכּוֹת דָּאַחִידָן בְּרִיאָה, וְלֹא מַגִּיחֵין לְהָ לְפִרְחָה לְסַלְקָא לְגַבִּי עַילָּא, לְנַשְּׁבָּא בְּרוֹחָא דְקוֹדְשָׁא.

שָׁחָ אֵינוֹ לְעוֹלָה, דְכַתִּיב, (בראשית כב) וְאֵיהּ הַשָּׁחָה לְעוֹלָה. וְאַתָּמֶר בְּיִהְ (שםות יב) שָׁחָ תָּמִים זָכָר, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב אִישׁ תָּמִים. וְהָא צְרִיךְ לְמַשְׁאָל, דְהָא שָׁחָ אֵינוֹ לִימִינָא, שָׂעֵיר אֵינוֹ לְשָׁמָאָלָא, דְהַיְנוּ שָׂעֵיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת, וְאֵיתָ שָׂעֵיר, וְאֵיתָ שָׂעֵיר. שָׂעֵיר אֶחָד לִיְיָ, וְשָׂעֵיר אֶחָד לְעַזְוָאָל. וְהַיְנוּ דְכַתִּיב, (ויקרא ט) וַיְנַתֵּן אַהֲרֹן עַל שְׁנִי הַשְׁעִירִים גּוֹרְלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד לִיְיָ וְגּוֹרֵל אֶחָד לְעַזְוָאָל.

וּבְהַהְוָא שָׂעֵיר, אַתָּמֶר בְּעֵשֶׂן, (בראשית ט) אִישׁ שָׂעֵיר. וְדָא בְּבָד.

לשון הקודש

לְנַשְּׁבָּא בְּרוֹחָא דְקוֹדְשָׁא. הַשָּׁחָה הוּא לְעוֹלָה, שְׁכַתּוֹב (בראשית כט) וְאֵיהּ הַשָּׁחָה לְעַלָּה. וְנַאֲמֵר בּוּ שָׁה תָּמִים זָכָר. וְהוּ שְׁכַתּוֹב אִישׁ תָּמִים. וְהַרְיָ תָּמִים זָכָר. צְרִיךְ לְשָׁאָל, שְׁהָרִי שָׁהּ הוּא לִימִינָא, וְהַשָּׂעֵיר הוּא לְשָׁמָאָל, שְׁהַיְנוּ שָׂעֵיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת. וַיֵּשׁ שָׂעֵיר וַיֵּשׁ שָׂעֵיר. שָׂעֵיר אֶחָד לְהָ, וְשָׂעֵיר אֶחָד לְעַזְוָאָל. וְהַיְנוּ שְׁכַתּוֹב (ויקרא ט) וַיְנַתֵּן אַהֲרֹן עַל שְׁנִי הַשְׁעִירִים גּוֹרְלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד לְהָ, וְגּוֹרֵל אֶחָד לְעַזְוָאָל.

וּבְאַזְתָּוֹ שָׂעֵיר נַאֲמֵר בְּעֵשֶׂן (בראשית כט)

וְלְפָעִים שְׁהָרִי הַחַטָּאת מִתְבָּשְׂמָת וְנַפְרְדָת מַעֲולָה בָּאָתוֹ שָׂעֵיר, שְׁנָאָמֵר (במדבר כח) וְשָׂעֵיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת.

אָשָׁם תָּלוֹי אֶחָדוּ בְשִׁנְיָהֶם, בַּמַּי שָׁאוֹחוּ לְכָאן וְלְכָאן, וְהָוּ תָּלוֹי בְּאַמְצָעָ. בָּמוֹ, הַכְּלָל תָּלוֹי עַד שִׁיבָּא אֶלְיָהוּ וַיַּפְרִידֵוּ מִשְׁם. בְּךָ אָשָׁם תָּלוֹי הוּא אֶחָדוּ בְשִׁנְיָהֶם עַד שְׁנָוֹתָנִים לוֹ אֶת מַזְנָנוֹ, הַשָּׁחָד שָׁלָל, וַיַּפְרֵד מִשְׁם, וּמַתְקָרְבִּים הַאִיכְרִים שֶׁל הַכָּלָה וְהָ לְזָה. שְׁבָּחָ הָוּ אָשָׁם וְחַטָּאת, בָּמוֹ סְרֻכּוֹת שְׁאַחֲנוֹת בְּרָאָה, וְלֹא מַנְחִים אָוֹתָם לְפִרְחָה לְעַלָּות בְּלֶפֶי מַעֲלָה

דָנְטִיל בֶּל אַיִן שָׁמְרִים דָּרָם. (דָמְתָפָנוּ) שְׁחִין אֶבְעֲבוּזָת פּוֹרְחוֹת, סְפָחוֹת, וּכֶל מִינֵי צְרֻעָת. וְהִינֵנוּ דְבָתִיב, (וַיִּקְרָא טז) וּנְשָׂא הַשְׁעִיר עַלְיוֹ אֶת בֶּל עֲונֹזָתָם אֶל אָרֶץ גּוֹרָה. וְאַיִן עֲונֹזָת תָּם, דָאִיהוּ לְבָא, וּבְדִין אַתְפְּרָשׁ מַלְעָרְבָא בְּלָבָא, וּבְדִין אַתְבָסָם, וְאַיִהוּ כְּבָד בְּאַלְיִן חֹזִין, וְלֹא קָל לְסַלְקָא לְגַבְיִי יַעֲקֹב אִישׁ תָּם. חֲדוּ מַאֲרִי מַתְנִיתִין דְמַתִּיבָתָן, דְקָא נְחַתִּי עִם תְנִאיִין וְאַמּוֹרָאיִין.

קָם חָד מַנְיִיחּוּ וְאָמַר, רַעְיא מַהְיִמְנָא, הַב לִי רְשׁוֹ לְמַשָּׁאל, בְּתַר הַזּוֹבְגָנָא לְמַשְׁמָעָ מַלְיָן יַקְרִין אַלְיָן מַפּוֹמָה, דָאוּרִיתָא דָא דְנַפְקָתָ מַפּוֹמָה (משלו ט) יַקְרָה הִיא מַפְנִינִים וּכֶל חַפְצִיךְ לֹא יִשּׁוּ בָהּ, וְעַל בֶּל דָא הַלְּבָה הִיא וְלַלְמֹוד אַנְיִ צְרִיךְ. הָא שְׁעִיר דַעֲזָאַזְל שְׁפִיר, אַשְׁם תָּלוּי בָּאָזְנָא אַתְרָ אִיהּוּ.

אָמַר לַיה, בְּרִיךְ אַנְתָּ ברִי, שְׁפִיר קָא שְׁאַלְתָּ. אַלְא, מַה עַמוֹּדָא דְאַמְצָעִיתָא, אַחִיד בֵּיה יִמְנָא וְשָׁמָאָלָא, דְאַיִן חַסְדָּוּגְבָּרָה, פְנוּפָא דְאַחִיד בֵּין תְּרִין דְרוֹעִין דְבָר נְשָׁ. אוֹ בְּגַשְׁרָ, דְאַחִידָן בֵּיה תְּרִין גְּדָפִין לְפָרָחָא בְּהַזּוּן. וּבְיוֹנָה, דְאַחִידָת בָּהּ

לשון הקודש

רשות לשאַל, אַחַר שְׁזָבִיתִי לְשָׁמָעָ דְבָרִים נְכָבְדִים אֶלְיוֹ מַפִּיק, שְׁהַתּוֹרָה הוּ שִׁיצָאת מַפִּיק (משלו ט) יַקְרָה הִיא מַפְנִינִים וּכֶל חַפְצִיךְ לֹא יִשּׁוּ בָהּ, וְעַם בֶּל זָה הַלְּבָה הִיא, וְלַלְמֹוד אַנְיִ צְרִיךְ. בְּשָׁעִיר הָזָה לְעַזְאַזְל זָה נְזָה, אַזְקָ אַשְׁם תָּלוּי בָאַיּוֹה מִקּוֹם הִיא?

אָמַר לוּ, בְּרוּךְ אַתָּה בָנִי, יְפָה שְׁאַלְתָּ. אַלְא מֵהַעֲמֹד הַאַמְצָעִי אֲחֻזּוֹת בּוּ יִמְיוֹן וְשָׁמָאל, שָׁהָם חַסְדָּוּגְבָּרָה, בּוּ גּוֹפָשָׁהוּ בְּין שְׁתֵי הַזְּרוּעוֹת שֶׁל הָאָדָם. אוֹ בּוּ נְשָׁר, שְׁאַחֲזּוֹתִים בּוּ שְׁתֵי בְּנֹפִים

אַיִשׁ שְׁעִיר. וְזֶה הַפְּבִר שְׁנוּטֵל אֶת בֶּל אָוֹתָם הַשְּׁמָרִים שֶׁל הָדָם - (שמישם) שְׁחִין אֶבְעֲבוּזָת פּוֹרְחוֹת, סְפָחוֹת, וּכֶל מִינֵי צְרֻעָת. וְהִינֵנוּ שְׁבָתוֹב (וַיִּקְרָא טז) וּנְשָׂא הַשְׁעִיר עַלְיוֹ אֶת בֶּל עֲונֹזָתָם אֶל אָרֶץ גּוֹרָה. וְהָם עֲונֹזָתָם, שְׁהָוָא הַלְּבָב, וְאָזְנָה נְפִירָד מַלְתָּחָתָעָרָב בְּלָבָב, וְאָזְנָה מַתְבָשִׁים, וְהָוָא בְּכֶד בְּחַטָּאים הַלְּלָיו וְלֹא קָל לְעַלוֹת אֶל יַעֲקֹב אִישׁ תָּם. שְׁמָחוּ בְּעַלְיִ הַמְּשָׁנָה שֶׁל הַיִשְׁבוֹת, שִׁירְדוּ עִם הַתְּנִאים וְהַאֲמֹרָאים. קָם אַחֲרֵם וְאָמַר, רַוְעָה הַנְּאָמָן, פָּנָ לִי

תרין גְּדֹפִין, דָּאַמְתִּילָת לְאוֹרִיְתָא, וְגְדֹפִין (דף כ"ח ע"ב) דִּילָה לְמִצּוֹת עֲשָׂה, וּבְהַזּוֹן הִיא הַעוֹלָה, וּפְרַחַת לְעַילָּא. הַכִּי פְּקוּדִין דָּלָא תְּעַשָּׂה, אִינּוֹן תְּפִישׁוּ דִּילָה, בְּנוֹן צְפָרִים הַנְּאָחָזִים בְּפַחַת. וְכָל תְּפִשֵּׁין דִּילָה, דְּמֻעְבָּבִין לְה לְפְרַחַת, אַתְּקָרִיאוּ סְרָכּוֹת בְּאַלְיִין סְרָכּוֹת, דְּמֻעְכָּבִי לְכַנְּפֵי רִיאָה, לְנִשְׁבָּא.

הַכִּי אֲשָׁם. דִּישְׂרָאֵל אָחִיד בְּגַדְפּוּי דְּשִׁכְינָתָא, דְּאִינּוֹן חִיוּזָן דְּכוֹרָסִיָּא, דָּלָא תְּהָעַלְה בְּהַזּוֹן בְּזַבְּבוֹן דִּישְׂרָאֵל, לְגַבְּיָ קְרָדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, וּמַעֲבָבִין לְה, וּמַכְבִּידִין גְּדֹפָה חִיתָת חִיתָת חַטָּאות דְּלָהּוֹן. וְאֲשָׁם אִימָא דְּעַרְבָּ רַב, סְרָכָא אָחִידָא בְּכּוֹרָסִיָּא, דְּתַפְּזָן מְטַרְזָנִיתָא, וְלֹא מְנִיחָת לְה לְסַלְקָא מְגַלְוָתָא. וּבְזַבְּבוֹן אָחִידָן בְּה לְסַלְקָא, אַשְׁתָּארָת בְּאוֹירָא, בְּנוֹן סְרָכָא תָּלוּי בְּאוֹירָא. וְךָא עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא. (רָאִיוֹן אָוִירָא) הַכִּי אֲשָׁם תָּלוּי בָּצְדִיק, דְּאִיהוּ אָחִיד בֵּין שְׁמִיא וְאַרְעָא.

חַטָּאת אִיהִי יוֹתְרָת הַכְּבֵד, אַבְבִּית עַלְה בְּחַטָּאות, דְּלְכָלּוֹבִין דְּחוֹבֵין דִּישְׂרָאֵל, בְּנוֹנוֹן דְּכְבֵד מַכְבִּיד שְׁמָרִים, דְּאִינּוֹן

לשון הקודש

וּמַכְבִּידִים אֶת בְּנֵפִיה חִיתָת חִיתָת הַחַטָּאות שְׁלָהָם. וְאֲשָׁם, אַפְּסָל עַרְבָּ רַב, סְרָכָה הַאֲחֹוָה בְּכֶסֶף, שָׁם הַגְּבִירָה, וְלֹא מְנִיחָת אָוֹתָה לְעַלּוֹת מִן הַגְּלָלוֹת, וְדוֹכְיוֹת אֲחֹוָות בָּה לְהַעֲלוֹתָה, וְנִשְׁתָּארָת בְּאוֹיר קְמוֹ סְרָכָה שְׁתְּלִיה בְּאוֹיר. וְזַהֲוָה הַעֲפֹוד הַאַמְצָעִי (שַׁהְוָא אָוִיר). כֵּה אֲשָׁם תָּלוּי בָּצְדִיק, שַׁהְוָא אָחָוָה בֵּין שְׁמִים וְאַרְצָן.

הַחַטָּאת הִיא יוֹתְרָת הַכְּבֵד, מַכְבִּידָה עַלְה בְּחַטָּאות שְׁלָל כָּלּוֹבִים שְׁלָל חַטָּאי יִשְׂרָאֵל, כִּמו שְׁחַכְבֵּד מַכְבִּיד עַל הַשְּׁמָרִים, שָׁהְמָם דְּמִים, עַל הַעֲרָקִים שְׁלָل

לְפָרָח בְּהָן. וּכְמוֹ יוֹנָה שָׁאַחֲוָוִים בָּה שְׁתִּי כְּנֵפִים, שְׁגַמְשָׁלָה לְתֹורָה, וְכַנְּפֵיה לְמִצּוֹת עֲשָׂה, וּבְהָן הִיא הַעוֹלָה, וּפְרַחַת לְמַעְלָה. כֵּד מִצּוֹת לֹא תַּعֲשֵׂה הָן הַטְּלִבָּרָת שְׁלָה, כִּמו צְפָרִים הַנְּאָחָזִים בְּפַתָּה. וּכָל הַטְּלִבּוֹדוֹת שְׁלָה שְׁמֻעָבְּבוֹת אָוֹתָה מַלְפָרָת נִקְרָאוֹת סְרָכּוֹת, כִּמו הַסְּרָכּוֹת הַלְּלוֹ שְׁמֻעָבְּבוֹת אֶת בְּנֵפִי הָרָאה מַלְנִשְׁבָּה.

בְּה אֲשָׁם. שִׁיְשָׂרָאֵל אֲחָוָוִים בְּבַנְּפֵי הַשְּׁבִינָה, שְׁהָן חִיוּזָה הַכְּפָא, שְׁלָל תְּהִיה עַולָּה בְּהָם בְּזַכְיוֹת שְׁלָל יִשְׂרָאֵל לְקַדְשָׁ-בָּרוּךְ-הָוּא, וּמַעֲבָבִים אָוֹתָה,

דמים, על ערךין דלא. הבי אלין חטאות, מכבידין על גדרפי דשכינתא, דאיינון פקידין דעשה, דדרמיין לבנפי יוננה. לא תעשה בך איינון מכבידין על עשה, דאיינון בר חוביין רישראל מרובין מזקoon, אתרם באורייתא דאייה גופא, (דניאל ח) ותשליך אמת הארץ, ואיה צווחת (איכה א) נתני יי' בידי לא אוכל קום (עמוס ז) נפללה לא תוסף קום.

ובגין דא, תקינו תנאים ואמורים צלותין באתר דקרבעין, לאעbara חטאות ואשומות מינה. ובגין דא תקינו צלotta דשחרית, בקרבען השחר. וצלotta דמנחה, בקרבען בין העربים. וצלotta דערבית, באמורים ופדרים דהוו מתראבלים בל הלילה. ותלת אבחן דתקינו תלת צלותין, לקלל מרכבתא דאיינון קטירין בה. כמה דאוקמה, האבות הן הן המרכבה, דאיינון פני אריה אל הימין לאربعתם וגנו. (ע"ב רעה מהימנא).

וזה:

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. (ויקרא ז) **רבי חייא פתח,** (בראשית כב) **ויאמר יצחק אל אברם**

לשון הקודש

שרהית כמו קרבן השחר, ותפלת מנחה כמו קרבן בין העARBים, ותפלת ערבית כמו אמורים ופדרים שהיו מתראבלים בל הלילה. ושלשת האבות שתקנו שלוש תפלוות, כגון המרכבה שם קשורות בה, כמו שבארות, האבות הן הן המרכבה, שם פני אריה אל הימין לאربعתם. (ע"ב רעה מהימנא).

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. **רבי חייא פתח,** (בראשית כב) **ויאמר יצחק אל אברם אביו ויאמר אביו ויאמר הגני**

הלב. כך החטאות הללו מכבידות על בנפי השכינה, שנן מצוות עשה, שודמות לבנפי יוננה. ולא תעשה, שנן בשחתאי מכבידות על עשה, שנן בתורה ישראל מרבים מן חוכיות, נאמר בתורה שהיא גוף, (דניאל ח) ותשליך אמת הארץ, והיא צווחת, (איכה א) נתני ה' בידי לא אוכל קום, (עמוס ז) נפללה לא תוסף קום. וממשום זה תקנו תנאים ואמורים תפלוות במקום קרבנות, להעביר ממנה חטאות ואשומות, ומשום כך תקנו תפלה

אביו ויאמר אבי ויאמר הָגִנִי בְנֵי זֶgo', ויאמר ויאמר
תלת ז מגין ד יצחק, ויאמר חד ד אברהם, אמא
הכי. אלא, ג' ל מעשה בראשית, ד אין ז תלת
ד יצחק הוא. וחד ד אברהם ברבי עי, בכתוב הָגִנִי בְנֵי
ד חיקא (פ"א ור' קא) הָגִנִי. ובכתוב, (בראשית א') יהי מארת
ברקיע השמים מארות חסר.

ואז תימא ויאמר ויאמר יתר איבון. אלא, איבון
סתימין הוא במחשבה. ואלein, אתגלוין מנו
חשובא. ויאמר יצחק אל אברהם, ובכתוב (בראשית
א') ויאמר אלhim יהי אור ויהי אור. ויאמר אבי,
ובכתוב ויאמר אלhim יהי רקיע בתוך המים ויהי
מבדיל בין מים למים. ויאמר הגה האש, ויאמר
אלhim י��ו המים. ויאמר הָגִנִי, ויאמר אלhim
יהי מאורות.
יהי מאורות.

לשון הקודש

אלא שם הי נסתרים במחשבה, ולאו
התגלו מתוכה מחשבה. ויאמר יצחק אל
 אברהם - ובכתוב (בראשית א') ויאמר אלhim
 יהי אור ויהי אור. ויאמר אבי - ובכתוב
 ויאמר אלhim יהי רקיע בתוך המים ויהי
 מבדיל בין מים למים. ויאמר הגה האש
 - ויאמר אלhim י��ו המים. ויאמר הָגִנִי
 - ויאמר אלhim יהי מאורות.

בנוי זגו'. ויאמר ויאמר, שלוש פעים של
 יצחק, ויאמר אחד של אברהם, למה זה
 בז? אלא שלשה ל מעשה בראשית,
 שם דיו השלש של יצחק, אחד של
 אברהם ברבי עי, שבתוב הָגִנִי בְנֵי, דחיק
(ור' קא) הָגִנִי. ובכתוב (בראשית א') יהי מארת
ברקיע השמים, מארות חסר.
ואם תאמר, ויאמר ויאמר הם יותר -

רעיון מהימנה

ויעוד אש תמיד תוקד על המזבח וגו'. דא אוריתא, האהמר ביה (ירמיה כט) הלא כה דברי באש נאם יי': לא תכבה וראי, העבירה אינה מבכה תורה. אבל עבירה מבכה מצוה, ומماן העביר עבירה דמבכה מצוה דאייה נר, חבי מבכה נר דילית, האתמר ביה (משלו כ) נר יי' נשמה אדם מגופיה, והאי היא כבוי, לאשתאר גופה בחשוכא. והבי מאן דסליק שכינה מאתרה, גרים (לכל העולם) בפוי וחשוכא לההוא אחר. וחשוכא ايיה עבירה, (משלו ל) ושפה כי תירש גברתה.

וסליקו דמצוה מסתרא דעתך הארץ, להונ מבכה מצוה, לקים בהון, (שמואל א ב) ורישים בחשך יקמו. אבל לנבי מאיי תורה, לית לייה בבייה עולמית, בהון דנחרין לה בכמה רzion דאוריתא, דאור ר' אתקרי. ומצוות דאוריתא דמקיימין לה רבנן, תורה ايיה לנבייהו, ליליה ויומם לא תכבה עליהו, בגין דמקיימין בה (יהושע א) וגהנית בו יומם וליליה.

ועשן דסליק מפומייהו במלוי דאוריתא, ايיה עשן המערבה,

לשון הקודש

verb, (משלו ט) ושפה כי תירש גברתה. עלית המצוה של עם הארץ מבכה להם את המצוה, לקים בכם ורישים בחשך יקמו. אבל לבני תורה אין לה בבייה עולמית בהם, שמאירים לה בכמה סודות של התורה, שאור נקרא ר' ז. ומצוות התורה שמקימים אותן חכמים, זו תורה לנבייהם, ליליה ויומם לא תכבה עליהם, משום שמקימים בה וגהנית בו יומם וליליה.

ויהען שעולה מפיקיהם בדברי תורה,

רעיון מהימנה (רועה נאמן)

ויעוד אש תמיד תוקד על המזבח וגו' – זו התורה, שנאמר ביה (ירמיה כט) הלא כה דברי באש נאם ה' לא תכבה וראי, שעבירה אינה מבכה תורה. אבל עבירה מבכה מצוה, מי שעובר עבירה שכבה מבכה מצוה, שהיה נר, בך מבכה את גרו, שנאמר (משלו ט) נר ה' נשמה אדם, מגוף, והוא כבוי, שנשאר הגוף בחשכה. ובכך מי שמסלק שכינה ממקומה, גרים (לכל העולם) כבוי וחשכה לאותו מקום. וחשכה היא

דמסדרין לה, ומעריכין לה לנבי בעליה, בגון (במדבר ח) **בְּהַעֲלוֹתֶךָ** את הגירות, **דְּאַתְמָר בְּהֹזֵן** **לְהַעֲלוֹתֶנֶךָ** נר תמיד. ובען המעריכה ענן הקטרת, **דְּאוֹרִיְתָא** עשן דיליה, יתער מלבא, לנבי חכמתא, **דְּאִידּו בְּמוֹחָא**, **בְּגַנוֹנָא דְעַנְנָא**. **דְּאַתְרֹוֹתָא** **דְעַנְנָא** מלבא, **הַדָּא** הוא דכתיב (בראשית ט) **וְאָרֶב יַעֲלֵה מִן הָאָרֶץ**, ולבתר **וְהַשְׁקָה** את כל פנוי האדמה.

הַכְּבִי יתער עשן, מבינה, **דְּאִידּו בְּלַבָּא**, **דְּאוֹקְמוֹתָה לְנַגְבִּיהָ**, הלב מבין. **וְסָלִיק לְנַגְבִּי חַכְמָה**, **דְּאִידּי** (דף כ"ט ע"א) (**נ"א** במוֹחָא) **בְּמוֹחָא**. (ומאן) ומאי עשן. (דעת) **הַא**, **עַמּוֹדָא** **דְּאַמְצָעִיתָא**, **דְּעַתָּה**, **לְבָבָ מְבִין** **דְּעַתָּה**.

לְבָתֵר הנחת עשן, חכמה לנבי ביןיה, **דְּאַינּוֹן** **הַא** **לְשָׁמָאלָא**, **וְהַא** **לְימִינָא**. **אִיהו נְחִית** **מְלָא** **מְאָבָא וְאִמָּא**, **מְלָא** **יְהִי**, **לְאוֹקְדָא** **עַצְים** **דְּאַינּוֹן** **תַּלְמִידִי** **חַכְמִים**, **מִסְטָרָא** **רְעֵץ** **חַיִים**, **דְּאַינּוֹן** **אֲבָרִים** **הַנוֹּפָא**, **דְּתַפֵּן** **הַעַצִּים** **וְהַאֲיִ**, **לְאוֹקְדָא** **לוֹזִין** **בְּשַׁלְחוֹבִין** **דְּאוֹרִיתָא**, **דְּאַתְמָר** **בֵּיה** (ירמה נט) **הַלָּא** **כָּה** **דְּבָרִי** **כְּאֵשׁ** **נָאֵם** **יְיִי**. **בְּשַׁלְחוֹבִין** **הַגָּר** **מְצֹוָה** **בְּרַחִימָג**. ע"ב.

לשון הקודש

לחכמה **שְׁהִיא** (בפ"ה) **בָּמוֹ** **מְתָה**. (ויה) ומאי העשן? (דעת) זה העמוד האמצעי, דעת, לב מבין דעת.

אחר שירד עשן, חכמה לבינה, שם זה **לְשָׁמָאל וְוַה** **לְיִמְין**. הוא יורד מלא מאבא ואמא, מלא י"ה, לשרפ עצים שם תלמידי חכמים, מצד של עץ החיים, שם אבירים של הנוף, שם ה' העצים ופאי, לשרפ אותן כה דברי כתורה, שנאמר בה **הַלָּא** כה דברי **כְּאֵשׁ** **נָאֵם** ה'. **בְּשַׁלְחוֹבִות** **נֶר** כה דברי אהבה. של מצוה באהבה.

הוא עשן המעריכה שפסדרים אותה ועורכים אותה **לְבַעַלָּה**, **בָּמוֹ** (במדבר ח) בהעלתה את הנרת, שנאמר בהם להעלות נר תמיד. ובען המעריכה, שהתורה הוא העשן שליה, יתעורר מהלב **לְחַכְמָה**, שהוא **בָּמוֹ** מהען. שהתערות של הען מות, **בָּמוֹ** הען. שהתערות של הער היא מהלב. והוא שבחות (בראשית ט) ואדר יעללה מן הארץ, ואחר בך - והשקה את כל פנוי האדמה.

בך יתעורר עשן מבינה, **שְׁהִיא** בלב, שבארוח אצלו, הלב מבין, ועולה

פקודא להקריב בכל יומא תמידן. ואבתאריה להדרlik אש, הָדָא הוּא דכתייב אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. ואבתאריה, תרומת החדש. ואבתאריה, קרבן נדר או נדרה. תנאים ואמורים, כל אלין תמידן, אינון מדות דקודשא ברייך הוא, דצרכי למחוי לוון נייחא. אף על גב דכל ספרין בלהו חד, מבל מקום, כל ספרירה וספרירה ממנה על שבתות ומגנין ויומין טבין, והיה מדה דשולטנותא דההיא ומגנא, כל ספרין אתבללו בה, ואתקראי או בלהו על שם ההיא מדת, בחסד חסדים, בגבורה גבורות והבי בכל מדת.

ואית השבתת מלאה, בנזון שור, דאית ליה עול. וחמור, דאית ליה משאו. בין עול מלכות שמים, בנזון תפליין. בין עול מלכות עובדות כוכבים ומזלות, כפום עובדי ה'ו, באליין יומין אית לוון השבתת מלאה ונניא. מאן דלא אתעספ באורייתא ובפקודין, אית ליה עול מלכות עובדות כוכבים ומזלות. ומאן דאתעספ באורייתא ובפקודין, אית לוון עול מלכות שמים אתקראיית.

מדת, בחסד חסדים, בגבורה גבורות, מדת, בחסד חסדים, בגבורה גבורות, וכך בכל מדת. ויש השבתת מלאה, במז שור שיש לו על, וחמור שיש לו משא. בין על מלכות שמים, במז תפליין, בין על מלכות עובדי כוכבים ומזלות, בפי מעשיהם בימים הלאו יש להם השבתת מלאה ומנוחה. מי שלא מתעספ בתורה ובמצוות, יש לו על מלכות עובדי כוכבים ומזלות.ומי שמתעספ בתורה ומצוות, יש לו על מלכות שמים, שהוא ה' אחרונה, שנקרה מלכות שמים.

לשון הקודש

מצוח להקריב בכל יום תמידים ואחריו לדקליק אש. והוא שבותוב אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. ואחריו תרומת החדש, ואחריו קרבן נדר או נדרה. תנאים ואמורים, כל אלו תנאים ומזרתו של הקדוש ברוך הוא שעריכים להיות להם נחת. אף על גב שביל הספירות בלן אחת, מבל מקום כל ספרירה וספרירה ממנה על שבתות ויוםים טובים, ואotta מדת ששולט באוטו ומן, כל הספירות נבלות בה, וכן נקראות על שם אותה

עוזל מצות אהיה וְהִיא, בגין דביה אהבריאו כל ברין דשמייא
וְאַרְעָא, חדא הוא דכתיב, (בראשית כ) אלה תולדות השמים
והארץ בהבראים. בה' בראים. וכד ייתי שבת ויום טוב, נחפת
בינה דאייה יה"ו, על ה', דאייה מלכות שמים נשמה יתירה,
וְאֵינו (שםות לו) חרות על הלוחות. אֲנָכִי ביציאת מצרים,
ופרישת גדרה על ברתא, ועל משרין דילה, ואית לו ניחא.
וְאתמר במשרין דסמא"ל ונחש, (דברים כח) וראו כל עמי הארץ
בי שם יי' נקרא עלייך ויראו מך, אותן תפליין אותן שבת, אותן
דយמין טבין, אותן ברית כלחו ש��ולין.

וְאית אותן דשדי', דאייה מטטרוזן עבד, ובטה עברין תלין
מגיה, דממן על אלין דעבדין פקידין על מנת לקביל
פרם. מטטרוזן ומשרין דילה ממן עלייהו. בוגנייהו
אתמר, (שםות כט) למן ינוח שורך וחמורך ועבדך ואמתך. אבל
איןון דעבדין פקידין שלא על מנת לקביל פרם, איןון בני
דמלכא ומטרוניתא. ואינון בתראי ותגין על רישא דעבדין
bijomin החול. ובוגנייהו אתמר וראשתmesh בתנא חלה, והזר

לשון הקודש

תפלין אותן שבת ואות ימים טובים
אות ברית – כלם שколים.
ויש אותן של שדי', שהוא מטטרוזן
עבד, ובטה עבדים תלויים ממנה
שמפנה על אלו שעושים מצות על מנת
לקבל פרם. מטטרוזן והמחנות שלו
מננים עליהם. בשביבם נאמר, למן
ינוח שורך וחמורך ועבדך ואמתך. אבל
אותם שעושים מצווה שלא על מנת
לקבל פרם, הם בני הפלך והגבירה, והם
הבראים ותגין על הראש העבדים
בימות הצל, ובשבילים נאמר וראשתmesh

על מצות היא וְהִיא, משום שבנה נבראו
כל הבריות של שמים וארץ, והוא שפטוב
(בראשית כ) אלה תולדות השמים והארץ
בהבראים. בה' בראים. וכשיכא שבת
ויום טוב, יורחת בינה, שהיא יה"ו, על
ה', שהיא מלכות שמים נשמה יתירה,
וְהִיא (שםות לו) חרות על הלוחה. אֲנָכִי
ביציאת מצרים, ופורשת בגניה על
הפת ועל המלחנות שלא, ויש להם
מנוחה. ונאמר במרבקותיו של סמא"ל
ונחש, (דברים כט) וראו כל עמי הארץ כי
שם ה' נקרא עלייך ויראו מך. אותן

הקרב לנבי יהו יומת. דשבותות אתקריאו לנבי עבדין.

ובגין דא, אם בנים אם בעדים. אם בנים, דאתמר בחוץ (דברים י) בנים אתם ל' אליהם. אם בעדים, (ויקרא כה) כי ל' בני ישראל עדים ולא שאר אומות. אבל איןון חייביא דלא משתקלין באורייתא וממצות, ולית עלייהו על תורה ועל תלמידין, ושאר פקדין, איןון עבדין לאומין דעלמא, ומשתעבדין בהו. בגין (דברים י) עדים הינו לפרעה במצרים.

ואי גברי שבבות ימים טובים, אתמר בהו ויוציאנו יי' אלהינו. וירתקים בהו, (שמות נ) למן ינוח שורך וחמורך, חמור בתורה ובמצוות, וינפש בן אמתך ובהמתה, עם הארץ בחה מה אקרי. ולבת ריעול גרים מה תהות אדם בתורה, יתקים ביה (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. אם הוא כסוס דרכיב עלייה מאריה, וסביל ליה, ולא מבעת במאיריה.

ומאי סבilo רעם הארץ לתלמיד חכם. בגין, רتلמיד חכם ביום שבת צrisk איה, דלית ליה מדיליה, וαι עם

לשון הקורת

וזם שומרים שבבות ימים טובים, נאמר בהם ויוציאנו ה' אלהינו. וירתקים בהם, למן ינוח שורך וחמורך, חמור בתורה ובמצוות, וינפש בן אמתך ובהמתה, עם הארץ נקרה בחה מה. ואחר שיכניס את עצמו תחת אדם בתורה, יתקים בו אדם ובהמה תושיע ה'. אם הוא במו סום שרוכב עליו אדוננו, וסובל אותו, ולא בזעם באדוננו.

ומהו הסבל שעם הארץ לתלמיד חכם? משומ שתלמיד חכם במו ים

ברגנא חלוף, והזהר דקרב אליהם יומת. שנקראים שבבות אל העברים. ומישום זה, אם בנים אם בעדים. אם בנים, שנאמר בהם בנים אמתם לה' אלהיכם. אם בעדים, כי ל' בני ישראל עדים, ולא שאר האומות. אבל אותם הרשעים שאין מתקלים בתורה ובמצוות אין עליהם על תלמידים ומתקלים, הם עדים לאומות העולים ומשתעבים בהם, במו עדים הינו לפרעה במצרים.

הארץ סביל ליה במנוגיה, ואתנהיג ביה בפומ רעשית
לשפט שא ליה, ולאתנהג באפקודין בפום רעשית, יתקיים ביה
אדם ובמה תושיע יי. יושיע ליה משוד ונולדה, יושיע ליה
מלךך חמות, דלא שליט עליה, וישחת ליה בסכין פגום
דיליה. וכל מאן דשחית בסכין פגום, נבללה איהו, דאתמר ביה
לבלב תשליכון אותו, דאייה סמא"ל.

ונפש רתלמיד חכם אתקריאת שבת מלbeta, נפש יתרה
דשבת. ענג דיליה נשמת חיים, ורוח שכלי. ואינון
נשמה יתרה, רוח יתרה, על נשמה ורוח ואנשא, דאיןון
עבדין, דשלטין בגופא, דיומין דחול. נשמה יתרה, נשמת כל
חי, בתר בראש צדיק, דאייה يوم שבת. ובhai נשמה יתרה
תחליל יה, דאיןון אבא ואימה, דעללה אתמר, (ישעה ס) עין לא
ראתה אללים זולתך, בגין דאייה מרכבה לעלת העלות, דאייה
מכוסה ולא שליט עליה עינא, ובגין דא עין לא ראתה.

רוחא יתרה, נהר דנפיק מעין, מבין אבא ואימה. ומהלבו
חמש מאה שניין, ומטי לשתייתה דאייה צדיק.

לשון הקודש

שללה נשמת חיים ורוח שכלי. והם נשמה
יתרה, רוח יתרה, על נשמה ורוח ונפש,
שהם עבדים ששוטטים בגוף של ימות
החל. נשמה יתרה, נשמת כל חי, בתר
ראש צדיק, שהוא יום השבת. ובנפש
יתרה היו תחליל יה, שם אבא ואימה,
שליהם נאמר (ישעה ס) עין לא ראתה
אללים זולתך, משום שהיא מרכבה
עללת העלות, שהוא מכסה ולא שולחת
עליו העין, ומשום לכך עין לא ראתה.

רוח יתרה, נהר דנפיק שוייצא מעין מבין
בא ואימה, ומהלבו חמש מאות שנה,

השבת הוא צדקה, שאין לו ממשלו. ואם
עם הארץ סובל אותו במנונו ונוהג בו
כפי רצונו לשמש אותו ולהתנהג
במצוות בפי רצונו, יתקיים בו - אדם
ובמה תושיע ה. יושיע אותו משוד
ונולדה, ישלט עלייו וישחת אותו בסכינו
שלאה. מי שנשחת בסכין פגומה,
הוא נבללה, שנאמר בו לבלב תשליכון
אתו, שהוא סמא"ל.

וחפש של תלמיד חכם נקראת שבת
המלך, נפש יתרה של שבת, והענג

להש��ות את הָנוּן, דְאֵיהַי נֶפֶשׁ יִתְּרָה, מלכיות.
גַּשְׁמָה דְשַׁלְּטָא בַּיוֹמִין דְחֹזֶלָא, על עֲבָד יְיָ, אֵיהַי מִכְסָא
 הַכְּבָוד. בַּמָּה דְאֻקְמָה (דף כ"ט ע"ב) מַאֲרִי מִתְגִּיתִין, כֹּל
 הַגְּשָׁמוֹת גּוֹרוֹת מִתְחַת בְּפָא הַכְּבָוד. וּרוֹחַ דְשַׁלְּטָא בַּיוֹמִי דְחֹזֶל,
 על עֲבָד יְיָ, אֵיהַי מַעֲבָדָא דְמַלְכָא מַטְטוֹרָוּן, כָּלִיל שִׁתְּ סְדָרִי
 מִשְׁנָה, וְאֵיהַי שֵׁשׁ מְעָלוֹת לְכֹסָא. וּנֶפֶשׁ דְשַׁלְּיט בְּחֹזֶל, אֵיהַי
 מִכְסָא דִין, סְנְדִילְפּוּן, תְּכִלָּת שְׁבָצִיעִית, בְּמַעַשָּׂה לְבִנְתַּת הַסְּפִיר.
 אָבֶל בְּרִתָּא דְמַלְכָא. בְּפֶסֶח, אֵיהַי נֶפֶשׁ הַשְּׁבָלִית, לִיל שְׁמֹורִים,
 מִצָּה שְׁמֹרָה, וּרוֹחַ שְׁמֹורָ לְקַבְּלִיהַ אֵיהַי יוֹם טֹוב, וְאֵיהַי יוֹם
 שְׁבָתָה, זְכּוּר וּשְׁמֹור. בְּגַיִן דְאֵיהַי אֲצִילוֹת מִפְּלָבוֹת.

וְהַכִּי תַּלְמִידִי חַכְמִים, בְּנוֹי דְמַלְכָא וּמַטְרוֹנִיתָא, אַתְקָרִיאוֹ
 שְׁבָתוֹת וִימִים טֹובִים, וְלִית לֹזֶן מַדְלָהּוֹן, דְלָאו אַינְנוֹ
 בְּעַלִי מַלְאָכָה, כַּשָּׁאָר עֲבָדִין בְּנוֹי דְחֹזֶלִין. אַנְגָּרָא דְלָהּוֹן בְּעַלְמָא
 דִין, וּבְעַלְמָא דָאָתִי, לְעַנְגָּא לֹזֶן בְּכָל מִינִי מַאֲכָל וּמִשְׁתָּחָה,
 וְלֹאָזְקָרָא לֹזֶן בְּלִבּוּשִׁין שְׁפִירִין, בְּגַוּנָא דְשְׁבָתָה, דְאַתְמָר בִּיהְתָּה,
 בְּבֶדֶחָו בְּכָסּוֹת גְּקִיהָ. פֶּל מָה דַעֲבָד בָּר נֶשׁ לְשְׁבָתוֹת וִימִים
 טֹובִים, אַית לְמַעַבָּד לֹזֶן.

לשון הקורת

לְבִנְתַּת הַסְּפִיר. אָבֶל בַּת הַפְּלָךְ, בְּפֶסֶח,
 הִיא נֶפֶשׁ הַשְּׁבָלִית, לִיל שְׁמֹורִים, מִצָּה
 שְׁמֹרָה, וּרוֹחַ שְׁמֹורָ בְּגַנְגָּה הִיא יוֹם טֹוב,
 וְהִיא יוֹם שְׁבָתָה, זְכּוּר וּשְׁמֹרָ, מִשּׁוּם
 שְׁהִיא אֲצִילוֹת מִפְּלָבוֹת.

וְקַד תַּלְמִידִי חַכְמִים, בְּנֵי הַפְּלָךְ
 וְהַמְּלָכָה, נִקְרָאו שְׁבָתוֹת וִימִים טֹובִים,
 וְאַיִן לָהֶם מִשְׁלָהֶם, שְׁאַיִם בְּעַלִי מַלְאָכָה
 כִּמו שָׁאָר הַעֲבָדִים בְּנֵי הַחֲלִין. שְׁכָרָם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא לְעַנְגָּן אָתָם
 בְּכָל מִינִי מַאֲכָל וּמִשְׁתָּחָה, וְלִכְבָּדָם

וּמְגַע לְשֵׁשִׁי שְׁהָוָא צְדִיק לְהַשְׁקֹות אֵת
 הָנוּן, שְׁהָא נֶפֶשׁ יִתְּרָה, מלכיות.

הַגְּשָׁמָה שְׁשַׁוְלָתָה בִּימּוֹת הַחֶל עַל עֲבָד
 הַיְיָ מִכְסָא הַכְּבָוד, בָּמוֹ שְׁבָאָרוֹה
 בְּעַלִי הַמְּשִׁנָּה, כֹּל הַגְּשָׁמוֹת גּוֹרוֹת
 מִתְחַת בְּפָא הַכְּבָוד. וּרוֹחַ שְׁשַׁוְלָתָה
 בִּימּוֹת הַחֶל עַל עֲבָד הַיְיָ, הִיא מַעֲבָד
 הַפְּלָךְ מַטְטוֹרָוּן, כָּלִיל שֵׁשָׁה סְדָרִי
 מִשְׁנָה, וְהִיא שֵׁשׁ מְעָלוֹת לְכֹסָא. וּנֶפֶשׁ
 שְׁשַׁוְלָתָה בִּימּוֹת הַחֶל הִיא מִכְסָא דִין,
 סְנְדִילְפּוּן, תְּכִלָּת שְׁבָצִיעִית, בְּמַעַשָּׂה

וְמֵאָן דַמְחַלֵל שֶׁבֶת חִיָּב סְקִילָה. וְהֵכִי מֵאָן דַאֲשַׁתְמֵישׁ בְּתִנְאָה, חִלָּת. וְהֵכִי הוּא הַמְשַׁתְמֵישׁ בְּמַי שְׁשֹׂנָה הַלְכּוֹת, דַמְחַלֵל תֹּרְתִּיה. וּפֶל שְׁכַן הַמְבֹזָה לֵיה, בְּאַיּוֹ מַבּוֹזָה שְׁבָתוֹת וּמוֹעֲדוֹת. וְאַוקְמוֹזָה מָאֵרִי מַתְגִּיתִין, בֶּל הַמְבֹזָה אֶת הַמּוֹעֲדוֹת, בְּאַיּוֹ כּוֹפֵר בְּעֵיקָר.

וּבְגַזְוֹנָא דְכָל מָאִニ בֵּית הַמְקֹדֵשׁ וְאַתְקָרִיאוֹ קָדֵשׁ, הֵכִי בֶּל אַיִינָן דַמְשַׁמְשִׁי תַלְמִידִי חַכְמִים, אַתְקָרִיאוֹ קָדֵשׁ. וְתַלְמִידִי דָרְבָן דַאֲיַנָּן לְקַבֵּל אֲבָרִים דְגַוְפָא, אַתְקָרִיאוֹ קָדֵשׁ קָדְשִׁים. וּרְזָא דַמְלָה קָא רְמִיו בְּהַזּוֹן, (שְׁמוֹת נָא) וְהַבְּדִילָה הַפְּרָכָת לְכָם בֵּין הַקָּדֵשׁ וּבֵין קָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים. וּמַטְטוֹרָן, אַתָּה וּמַשְׁרִין דִילָה, צְרִיכִין לְקַרְבָּא לֹזָן קָרְבָּנָא קָדֵם יִי בֶּל לִילִיא.

עֲשִׂיָּה לְקַבֵּל עַלְיהָ עֹזֶל מְלֻכּוֹת שְׁמִים, דָא קְבִּلتָ יִסְוִרִין דְעֲנִיות לְתַלְמִיד חַכָּם אִיהוּ מַוָּת לְגַוְפָא דְבָעִירָן. דְמַזְוֹנָא דְאוּרִינִיתָא, אִיהוּ מַזְוֹנָא דְנַשְּׂמָתָא וְרוֹחָא וּנְפִשָּׁא שְׁכָלִים, דַאֲיַנָּן פְּהַנָּן לְוי וַיִּשְׂרָאֵל. בְּהַנּוּ בֵּיהֶן, חַכְמָה וְדָאי. לְוי,

לשון הקודש

חַכְמִים נְקָרָאים קָדֵשׁ. וְתַלְמִידִי רְבָן שְׁהָם בְּגַנְגֶד אִיבָרִי הַגּוֹף, נְקָרָאוּ קָדֵשׁ קָדְשִׁים. וּסְוד הַדָּבָר רְמִוּ בְּהַמָּ, (שְׁמוֹת נָא) וְהַבְּדִילָה הַפְּרָכָת לְכָם בֵּין הַקָּדֵשׁ וּבֵין קָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים. וּמַטְטוֹרָן, אַתָּה וּמַחְנוֹתִיךְ, צְרִיכִים לְהַקְרִיבָם קַרְבָּן לִפְנֵי הָה' בֶּל לִילִה.

עֲשִׂיָּה, לְקַבֵּל עַלְיוֹן על מְלֻכּוֹת שְׁמִים, זו קְבִּلتָ יִסְוִרִים של עֲנִיות לְתַלְמִיד חַכְמִים, שְׁהָוָא מַוָּת לְגַוְפָה הַבְּהָמוֹת. שְׁמֹזָן הַתּוֹרָה הוּא מָזָן שֶׁל הַגְּשָׂמָה וּרוּחָה נְגַשָּׁה הַשְּׁכָלִים, שְׁהָם פְּהַנָּן לְוי וַיִּשְׂרָאֵל. הַפְּהַנָּן בּוֹ יִי, חַכְמָה וְדָאי. הַלְוִי בּוֹ הָה'

בְּלֹבֶשִׁים יִפְיִים בְּמוֹ שְׁשָׁבֶת, שְׁגַאֲמָר בָּהּ, בְּפֶרְדוֹה בְּכַסּוֹת נְקִיהָ. כֵּל מַה שְׁעוּשָׁה אָדָם לְשַׁבְּתוֹת וּימִים טוֹבִים, יִשְׁלַׁעַשׁוּת לְהָם.

וּמַי שְׁמַחְלֵל שֶׁבֶת תִּיבְסִיקָה, וּבֵן מַי שְׁמַשְׁתְמֵישׁ בְּכַתְרַר חֹלֶף. וּבֵדָ מַי שְׁמַשְׁתְמֵישׁ בְּמַי שְׁשֹׂנָה הַלְכּוֹת, שְׁמַחְלֵל אֶת תֹּרְתִּינוֹ. וּבֶל שְׁבַן הַמְבֹזָה אֶתְנוֹ, בְּאַלְוִי מַבּוֹזָה שְׁבָתוֹת וּמוֹעֲדוֹת. וּפְרָשָׁוֹה בְּעַלְיָה הַמְשִׁנָּה, בֶּל הַמְבֹזָה אֶת הַמּוֹעֲדוֹת, בְּאַלְוִי בּוֹפֵר בְּעַקָּר.

וּבְמוֹ שְׁבַל בְּלִי בֵּית הַמְקֹדֵשׁ שְׁנָקָרָאוּ קָדֵשׁ, בְּדָק בֶּל אָוֹתָם שְׁמַשְׁמֵשִׁים תַלְמִידִי

ביה ה', תבוננה. ישראל, ביה דעת, וְדֹא ו'. נפש יתירה, ה' בתראתך, רמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא תעשה. ותורה דא אדם, ה'ך א הוא דכתיב, (במדבר יט) זאת התורה אדם. וְדֹא כליל שמא מפרש, יוד ה'א וא"ז ה'א. האי איהו אוריתא מזונא לאדם, וכל' אנטין דיליה. מזונא דבעזרן, נהמא וחמרא ובשרא, וכל' מני פירות, (קהלת ז) זה לעמת זה עשה האלhim.

וצרייך בר נש, לך בא בכל ליליא, קרבן נפשך ורוחך
ונשמה דבעזרן, קדם יי'. ויתודתך בכמה מני וDOIIN,
ויסלק לוון במחשבתך, קרבנא קדם יי'. לאפקא לוון בקריאת
שמע, (בלב אחד) לך קדשא בריך הוא, ויפיק רוחיח דרכיך
בערךין דלבא. נפש, יכזין בשרפתקה, ושבחיטטה, ובנחירותה,
דהזו נחירין בהניא, ה'ך א הוא דכתיב ומלך את ראשך ממול
ערפו ולא יבדיל. והיינו חנק. ותלה תא מיתות אלין, הו במרה
סומקא, ירוזא, אויכמן. דאיינון בפבד במרה בטחול, ואינון
פרתת קליבין דאנזא.

לשון הקודש

במחשבתו קרבן לפני ה. להוציא
אתם בקריאת שמע (בלב אחד) לפני
הקדוש ברוך הוא, ויזיא את רוחו
שדופק בעורקי הלב. הנפש, יכזין
בשערפה ושבחיטטה ובנחירותה, שהו
הפהנים נותרים, והוא שפטות ומלך את
ראשו ממול ערפו ולא יבדיל. והיינו
חנק. ושלש המיתות הלווי הי' כמו
מרה ארפה, ירקה ושהרת, שהם
בפבד, במרה בטחול, והם בשלש
קליפות האנו.

תבוננה. ישראל בו דעת, וו' ו. נפש
יתירה, ה' אחרונה, רמ"ח מצוות עשה
ושס"ה לא תעשה. ותורה זו אדם. וזה
שברתוב זאת התורה אדם. וזה כולל את
השם המפרש יוד ה'א וא"ז ה'א. וזה
התורה מזון לאדם בארכע הפנים שלו.
מזון הבהמות להם וינו ובשר וכל' מני
פירות, (קהלת ז) זה לעמת זה עשה
האלhim.

וצרייך אדם להזכיר בכל לילה קרבן
נפש ורוח ונשמה של בהמות לפני ה',
ויתודתך בכמה מני וDOIIN, ויעלה אותו

וְקُזֶּדֶם דָא, יַתָּכוֹן מִזְבֵּחַ אֲבָנִים, וַיְכֻנוּ לְמַעֲבֵדָה סְקִילָה, מִפְרָה חֹזֶרֶא, דְשַׁלְטָת בְּכָנְפֵי רִיאָה, בְאַיּוֹן סְרֻכּוֹת דָאַלְיָן בְּעִירָן תְּפָסֵין תְּפָן. וְנִיחַת אִשָּׂא תְּכָלָא, וַיְשַׁצֵּי לוֹן, וַיְהִזֵּן חִיזָּוֹן וּבְעִירָן וַעֲופֵין דָבֵין, לְקָרְבָּא לִיְיָ, וַלְשְׁרִיאָ שְׁמִיה עַלְיָהוּ. בְּהַהְוָא זְמָנָא יַתְקִיִּים בְּהָוִי, (דברים ז) וְאַתָּם הַדְּבָקִים בִּיְיָ אֱלֹהִיכֶם חִימָם. וַיְהִזֵּן בְּסָסִיא דְרָכִיב מִארִיה עַלְיָהוּ, הַדָּא הִיא דְבָתִּיב, (חבקוק ג) בַּי תְּרַכֵּב עַל סְוִסִּיךְ מַרְכְּבָתִיךְ יִשְׁעָה, וּבְהַהְוָא זְמָנָא (תְּהָלִים לו) אָדָם וּבְהִמָּה תֹּשִׁיעַ יִיְיָ.

וְתַלְמִיד חַכְם אִיהוּ שְׁקִיל לְכָל מִארִי תְּוֹרָה, וְהַכִּי צְרִיךְ לְמַהְוִי שְׁקִיל גְּרָמִיה מִסְטָרָא דָאוּרִיתָא, וּמִסְטָרָא דְאָבָרִים דְגַנְוָפָא, צְרִיךְ לְמִשְׁקָל גְּרָמִיה לְכָל עַמִּי הָאָרֶץ. בַּמָּה דְאוּקְמָוָה מִארִי מִתְגִּיתָא, לְעוֹלָם יְרָאָה אָדָם עַצְמוֹ, בְּאַלוֹ בְּלַהְעֹלָם בְּלֹו תָּלוּי בּוֹ. וַיְכֻנוּ בְּנֶפֶשְׁיָה וּבְרוּחָה וּבְגַשְׁמָתָה, לְמַעַבֵּד לוֹן קָרְבָּנִין, עַם כָּל בְּנֵי עַלְמָא. וּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִצְרָף מִחְשָׁבָה טוֹבָה לְמַעַשָּׁה. וּבְדָא אָדָם וּבְהִמָּה תֹּשִׁיעַ יִיְיָ. קָמוּ בְּלָהּוּ תְּנָאִין זְאָמוֹרָאִין לְגַבִּיהָ, זְאָמוֹרָאִין בְּקָלָא חֲדָא,

לשון הקודש

וְתַלְמִיד חַכְם שְׁקִיל לְכָל בְּעָלִי התְּוֹרָה, וְכֵךְ צְרִיךְ לְשַׁקְל עַצְמוֹ מִצְדָּה של התְּוֹרָה, וּמִצְדָּה האַבְרִים של הַגּוֹפָרָאִיךְ צְרִיךְ לְשַׁקְל לְעַצְמוֹ לְכָל עַמִּי הָאָרֶץ, בְּמוֹ שְׁבָאָרוּה בְּעַלְיָה הַמְשָׁנָה, לְעוֹלָם יְרָאָה אָדָם עַצְמוֹ בְּאַלוֹ בְּלַהְעֹלָם בְּלֹו תָּלוּי בּוֹ. וַיְכֻנוּ בְּנֶפֶשְׁוּ וּבְרוּחוּ וּבְגַשְׁמָתוּ לְעַשׂוֹת אָוֹתָם קָרְבָּנוֹת עַם כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. וְהַקְרֹושׁ בְּרוֹךְ הוּא מִצְרָף מִחְשָׁבָה טוֹבָה לְמַעַשָּׁה. וּבָזָה, אָדָם וּבְהִמָּה תֹּשִׁיעַ הָהָ. קָמוּ בְּלַהְעָלָים זְאָמוֹרָאִים אָלְיוּ, זְאָמוֹרָאִים בְּלַמְּסָבָחָה עַל סְוִסִּיךְ מַרְכְּבָתִיךְ יִשְׁעָה. וּבְאַוְתָו זְמָן - אָדָם וּבְהִמָּה תֹּשִׁיעַ הָהָ.

אנַתְ הוּא רֹעֵי מִהִימָנָא, דָאִיתְ לְךָ רְשׁוֹ לְמַעֲבֵד בֶּל דָא, דָאִנתְ שְׁקֵיל לְכָל יִשְׂרָאֵל, וּבְגַין דָא שְׁלֵחַ לְךָ קָרְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּינְיִיחּוֹ. (ע"ב רעהיה מיהימנא).

תוספთא

(ויקרא ז) זוֹת תּוֹרַת הַעוֹלָה. אָמַר רַבִּי חִיא, הָאִי קָרָא אָזְקִימָנָא לֵיה בְּהָאִי גּוֹנָא, זוֹת תּוֹרַתְךָ דָא בְּנַסְתָּא יִשְׂרָאֵל. הַעוֹלָה דָא מַחְשֵׁבָה רְעֵה, דָאִיהִי סְלִקָּא עַל רְעוֹתָא דְבָר נְשׁ, לְאָסְטָאָה לֵיה מַאֲרָחָא דְקַשׁוֹת. הִיא הַעוֹלָה: הִיא הִיא דְסְלִקָּא וְאָסְטִיכָה לֵיה לְבָר נְשׁ, בְּעֵי לְאָזְקָרָא לֵיה (דף ז ע"א) בְּנוֹרָא. בְּגַין דָלָא יְתִיְהִיבְךָ לֵיה דְוַכְתָּא לְאָסְטָאָה, וּבְגַין קְדֻשָּׁה עַל הַמִּזְבֵּחַ בֶּל הַלִּילָה. מָאוֹן לִילָה. דָא בְּנַסְתָּא יִשְׂרָאֵל, דָאִיהִי זוֹת לְאַתְרָבָאָה בָּר נְשׁ מַהְהִיא רְעֵיתָא.

עַל מַזְקָדָה, בְּגַין דְגַנְהָר דִי נָוֶר אִיהִוְךָ אַתְרָ לְאָזְקָרָא, לְכָל אִינְזָן דָלָא קִיְמִי בְקִיּוּמִיהוֹ, דָהָא עַלְיוֹן לוֹזָן בְּהַהְוָא נָוֶרֶא דְדַלְיִק וּמַעֲבָרִי שְׁוֹלְטִינִיהָזָן מַעַלְמָא. וּבְגַין דָלָא תְשִׁלוֹת (ס"א אַצְטְרִיךְ) עַל מַזְקָדָה בֶּל הַלִּילָה, וְאַתְבִּפְיָא וְלֹא שְׁלֹטָא. (ע"ב התוספთא).

לשון הקודש

אותו באש, בְּרוּ שְׁלָא יַעֲתֵן לוֹ מָקוֹם להַשְׁטִין. וְלֹבֶן, עַל הַמִּזְבֵּחַ בֶּל הַלִּילָה. מי הַלִּילָה? זוֹ בְּנַסְתָּא יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא זֹאת, לְטַהֵר אֶת הָאָדָם מִאוֹתוֹ רְצֹן.

עַל מַזְקָדָה, מִשּׁוּם שְׁגָנָר דִינָר הָוּא מִקּוֹם לְשָׁרֶפֶת אֶת בֶּל אַלְוָ שְׁלָא עַוְמָדִים בְקִיּוּם, שְׁהָרִי מַבְנִיסִים אָוֹתָם לְאָוֹתָה אָש בּוּעָרָת וּמַעֲבִירִים אָת שְׁלִיטָתָם מִן הַעוֹלָם. וּבְרוּ שְׁלָא תְשִׁלְטָמָ, אַרְיוֹן עַל מַזְקָדָה בֶּל הַלִּילָה, וְתַכְנֵעַ וְלֹא תְשִׁלְטָמָ. (ע"ב התוספთא).

אחד: אתה הוּא הַרְוָעָה הַגְּאָמָן שִׁישׁ לְךָ רְשׁוֹת לְעַשׂוֹת אֶת בֶּל וְהָ, שָׁאָתָה שְׁקוֹל לְכָל יִשְׂרָאֵל, וּמְשׁוּם קְדֻשָּׁה שְׁלֵחַ אָוֹתָךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּינְיָהָם. (הרעהיה מיהימנא).

תוספთא

זוֹת תּוֹרַת הַעֲלָה. אָמַר רַבִּי חִיא, אֶת הַפְּסִיק הַזָּה בְּאָרְנוּ בְּגַ�ן הַזָּה: זוֹת תּוֹרַת וְזוֹ בְּנַסְתָּא יִשְׂרָאֵל. הַעֲלָה – וְזַה מַחְשֵׁבָה רְעֵה, שְׁעוֹלָה עַל רְצֹנוֹ שֶׁאָדָם לְהַסְטֵוֹ מַדְרַךְ הָאָמָתָה. הִיא הַעֲלָה – הִיא הִיא שְׁעוֹלָה לְהַסְטֵוֹן עַל הָאָדָם, וּרְזֵחָה לְשָׁרֶפֶת

כתב (מלכים א ט) וְהַגָּה יְיָ עֹבֵר וְגֹזֶרֶת גָּדוֹלָה וְחִזְקָה וְגֹזֶרֶת. רוחם גָּדוֹלָה דְּאַמְּרוֹן, ובכתוב לא ברות יי'. ואחר הרות רعش דכתיב, (יחזקאל י) וְתַשְׁאַנְיִ רֹוח וְאַשְׁמָעַ אַחֲרֵי קֹול רֻעֵשׂ גָּדוֹל. תַּרְיִ רֻעֵשׂ אַבְתָּרִיה דְּרוֹתָה. ואחר הרعش אש, דא הוא דכתיב (דניאל י) גָּהָר דֵי גָּוֹר גָּגִיד וְגַפְקָ מִן קָדְמוֹהִי וְגֹזֶרֶת.

רבי יצחק אמר הִינְנוּ דְכַתִּיב, (יחזקאל י) וְדָמוֹת הַחַיּוֹת מִרְאֵהוּ בְּגַחְלֵי אָשׁ בְּזַעֲרוֹת בְּמִרְאָה הַלְּפִידִים הִיא מִתְהַלֵּכָת בֵּין הַחַיּוֹת וְנַגָּה לְאָשׁ וּמִן הָאָשׁ יַוְצֵא בָּרָק וְאַחֲרֵי הָאָשׁ קֹול דְמַמָּה דְקָה. קֹול דא, קֹול בְּתִרְאָה, דהיא דמַמָּה, דְלִית לָה מָלָה פְּרַטָּא, אֶלְאָ הִיא דְמַמָּה מְגַרְמָה. וּבְדַמְּתָבָגְשָׁי עַלְהָ, הִיא אַשְׁתְּמָעַ בְּכָלְהּוּ עַלְמָיו, וּבָלְהּוּ מְזֻדָּעָזָעִי מְנָה. דְמַמָּה דְקָה, אֶמְאֵי הִיא דְקָה. בְּגַיּוּ (ס"א דאייה) (דאיתיא) ?עִירָא מְכָלָא.

לשון הקודש

כתב (מלכים-א ט) וְהַגָּה הִי עֹבֵר וְרֹוח גָּדוֹלָה וְחִזְקָה וְגֹזֶרֶת. רוח גָּדוֹלָה שְׁאַמְּרוֹנו, ובכתוב לא ברות ה. ואחר הרות רعش, שברות (יחזקאל י) וְתַשְׁאַנְיִ רֹוח וְאַשְׁמָעַ אחריו קול רעש גָּדוֹל. תַּרְיִ רֻעֵשׂ אחר הרות. ואחר הרعش אש, זה שברות (דניאל י) גָּהָר דֵי גָּוֹר יוֹצֵא וְשׁוֹפֵעַ מְלָפְנֵיו וְגֹזֶרֶת.

רַבִּי חִיא אָמַר, אֲשֶׁר תָּמִיד תִּזְקֹדֵעַ עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא
תִּבְבַּה, דָּא אֲשֶׁר דִּיצָּחָק. דְּבָתִיב, (בראשית
ככ) הָנֶה הָאָשׁ וְהָעָצִים, וְהִינֵּנוּ אֲשֶׁר תָּמִיד, דְּקִיְמָא
תְּדִיר. וְהָעָצִים, אַלְיוֹן עָצִים דָאָבָרָהּם, דְּבָתִיב וּבְעָרָ
עַלְיָהּ הַפְּהָנוּ עָצִים בְּבָקָר בְּבָקָר.

תָּגֵן, מַאֲשֶׁר דִּיצָּחָק נִגְיָד וּמְטִי לְהָאִי מִזְבֵּחַ,
וְנִפְיק גּוֹמְרָא חָד לְסֶטֶר מִזְרָח, וְגּוֹמְרָא חָד
לְסֶטֶר מַעַרְבָּד, וְגּוֹמְרָא חָד לְסֶטֶר צָפּוֹן, וְגּוֹמְרָא חָד
לְסֶטֶר דָּרוּם, לְד' זְוּזִין דְּמִדְבָּחָה, וּבְהַנֵּא אַסְתָּר
לְהָלְד' זְוּזִין.

בְּמִדְבָּחָה (ס"א במרוח) אִית בְּכֹשׁ חָד, בְּדָרְגֵין
יַדְיעָן. וְדָרְגָּא תִּתְאָה, מְטִי וְנִחְיָת
לְתַהוֹמָא עַלְּאָה, מְגַו שִׁית חָד. וּבְשֻׁעַתָּא דָאַינְזָן

לשון הקודש ——————
שְׁגִינָה, מְהַאֲשׁ שֶׁל יִצְחָק שׁוֹפֵעַ וּמְגַעַע
לְמִזְבֵּחַ הַזֶּה, וַיּוֹצְאָת נִחְלָת אַחַת לְצָד
מִזְרָח, וְנִחְלָת אַחַת לְצָד מַעַרְבָּד, וְנִחְלָת
אַחַת לְצָד צָפּוֹן, וְנִחְלָת אַחַת לְצָד דָּרוּם,
לְאַרְבָּע קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ, וְהַפְּהָנוּ מְסֻבָּב
אַוְתָה לְאַרְבָּע קָרְנוֹת.
בְּמִזְבֵּחַ (כמוvor) יְשִׁיבָשׁ אַחֲר בְּדָרְגֵין
יְדוּעָות, וְדָרְגָּא הַתְּחִתָּוֹנָה מְגַעַע
וַיּוֹרַת לְתַהוֹם הַעֲלִיּוֹן, מְתוֹךְ שַׁש אַחַת.
עַלְיָהּ הַפְּהָנוּ עָצִים בְּבָקָר בְּבָקָר.
————— גְּשִׁמְעָת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּכְלָם מִזְדְּעָזָעִים
מִפְּנָה. דְּמַמָּה דְּקָה, לְפָה הִיא דְּקָה?
מִשּׁוּם (שהיא) (שבאה) הַקְּטָנָה מְפָלָן.
רַבִּי חִיא אָמַר, אֲשֶׁר תָּמִיד תִּזְקֹדֵעַ עַל
הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִּבְבַּה — זֶה אֲשֶׁר שֶׁל יִצְחָק,
שְׁבָתוֹב (בראשית ככ) הָנֶה הָאָשׁ וְהָעָצִים,
וְהִינֵּנוּ אֲשֶׁר תָּמִיד, שְׁעוֹמְדָת תָּמִיד. וְהָעָצִים
— אַלְיוֹ הָעָצִים שֶׁל אָבָרָהּם, שְׁבָתוֹב וּבְעָרָ
עַלְיָהּ הַפְּהָנוּ עָצִים בְּבָקָר בְּבָקָר.

גּוֹמְרִין מֶטוֹ לְד' זְוּזִין, חֶד זִיקָא אַתְעָר וְנַחַת
לְהַהּוּא תְּהוֹמָא עַלְּאָה.

וּבְהַהּוּא אַתְרָ, אִיתְ חִילִין חִילִין דָּאַמְרִי קְדוֹשָׁ,
בְּקָל רַב עַלְּאָה. וּמְסֻטָּרָא אַחֲרָא אַמְרִי
קְדוֹשָׁ, בְּקָל גְּעִימֹתָא עַלְּאָה. וּמְסֻטָּרָא אַחֲרָא,
חִילִין אַחֲרִין דָּאַמְרִי קְדוֹשָׁ. וּבָנְוָן לְד'

זְוּזִין.

שִׁית
מְאָה אַלְפָ רְבָעוֹן חִילִין בְּכָל זְוּזִיא אַשְׁתַּבָּח,
וְעַלְּיָהוּ חֶד מִמְּנָא, וּבָלְהָוּ מַתְלַבְּשִׁי אַפּוֹדָא, וּקְיִמְיִ
לְסִדְרָא פּוֹלְחָנָא דְמִדְבָּחָא לְקַבֵּל תְּתָאי.

בְּאַתְרָ אַחֲרָא מְשַׁתְבָּחָי גְּלָגְלִי יִמְאָ דְנַחֲמִין,
וְנַחֲתִין בְּדָרְגֵין יִדְיָעָן, וְתִמְןָן חִילִין אַמְרִין
בְּקָל גְּעִימֹתָא, (יחזקאל ۵) בְּרוּךְ בְּבָוד יְיָ מִפְּקוּמוֹ.
וּבָלְהָוּ מְשַׁבְּחָי בְּשִׁירָתָא, וְלֹא מְשַׁתְבָּכְיִ בְּיִמְמָא
וּבְלִילִיא, וּבָלְהָוּ מְסִדְרִי שְׁבָחָא בְּקָל גְּעִימֹתָא.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וּבְשָׁעָה שָׂ奥ָהָן הַגְּחִילִים מִגְּיוֹת לְאַרְבָּע
הַקְּנוֹת, רֹות אַחַת מִתְעוּרָת וַיּוֹרַת
בְּמִקּוֹם אַחֲרָ נִמְצָאים, וּעַלְיָם מִמְּנָה אַחַת, וּכְלָם
לְבּוּשִׁים אַפּוֹד, וּוּמְדִים לְסִדְרָ עַבּוֹרָת
הַמִּזְבֵּחַ בְּנֶגֶד הַתְּהִתּוֹנִים.

בְּמִקּוֹם אַחֲרָ נִמְצָאים גְּלִילִי הַיִם שְׁנוֹתָם
וַיּוֹרְדִים בְּדָרְגּוֹת יְדוֹעָות, וְשָׁם צְבָאות
שָׁאוּמָרים בְּקוֹל גְּעִימֹת, בְּרוּךְ בְּבָוד ה'
מִפְּקוּמוֹ. וּכְלָם מְשַׁבְּחִים בְּשִׁירָה וְלֹא
שׁוֹקְטִים בְּיּוֹם וּבְלִילָה, וּכְלָם מְסִדְרִים
שְׁבָח בְּקוֹל גְּעִימֹת.

וּבְאַזְתָּוֹ מִקּוֹם יִשְׁצְבָּא צְבָאות
שָׁאוּמָרים קְדוֹש בְּקוֹל גְּדוֹל עַלְיָוָן. וּמִצְדָּא
אַחַר אֹמְרִים קְדוֹש בְּקוֹל גְּעִימֹת
עַלְיָוָנה. וּמִצְדָּא אַחַר צְבָאות אַחֲרִים
שָׁאוּמָרים קְדוֹש. וּבָנְוָן לְאַרְבָּע הַקְּנוֹת.
שָׁשׁ מֵאוֹת אַלְפָ רְבָבוֹת צְבָאות בְּכָל גַּגְוָן

בְּאַתָּר אֶחָדָה, מִשְׁתְּכַחֵי חִילִין קִימִין
בְּדַחְילֹו בְּזַעַם בְּרִתָּה, בְּמַה דָּאת
אָמֵר (יחזקאל א) וְנִגְהָה לָהֶם וַיַּרְאָה לָהֶם. (ונבה לָהֶם וַיַּרְאָה
 לָהֶם). **וּכְלָהוּ מִסְתְּבָלֵי לְגַבֵּי הַהוּא מִדְבָּחָא דַלְעִילָּא.**

וּבְשֻׁעַתָּא דְמַטִּי אַשָּׁא דִיצְחָק עַל גַּבֵּי מִדְבָּחָא,
בְּמַה זַיְקָיו סְלָקָיו וְנַחֲתָיו לְכָל עִיר,
וּמַתְלַחְטָיו מַעֲיָהוּ, בְּמַה תְּקִיפָּין מַאֲרִי דְחִילָּא,
גִּיבְרָיוּ דְעַלְמָא. וְאַלְמַלָּא דְבָהָנָא קָאִים עַל מִדְבָּחָא,
וּמַסְפָּר אַעֲזָן, לֹא יְכִיל עַלְמָא לְמַיְקָם קְמִינָהוּ.
מַאֲלָיָן גּוֹמְרָיו זַיְקָיו דְגַפְקָיו, מַתְלַחְטָן גַּבְיהָוּן
דְאַיְנוֹן חִיוּוֹן, בְּמַה דָּאת אָמֵר זְדוּמּוֹת הַחַיוֹת
מִרְאֵיכֶם בְּגַחְלִי אַש בּוֹעֲרוֹת בְּמַרְאָה הַלְּפִידִים.

מִסְטָרָא דִימִינָא דְאַיְנוֹן חִיוּוֹן, אַתְעָר רֹזְחָא חַדָּא
מַלְעִילָּא, נַשְּׂיב וַיְתִיב בְּהַהוּא אַשָּׁא,

לשון הקודש

בַּמְקוּם אחר נִמְצָאים צְבָאות צְבָאות,
 בעלי כה, גִּבְוָרים של הָעוֹלָם. **וְאַלְמַלָּא**
שְׁחַבְתָּן עומד על המזבח ומספר עזים,
לֹא יְכִיל הָעוֹלָם לְעַמְדָה לְפִנֵּיהם. מאלה
הַגְּחָלִים וְהַזְּיקִים שְׁיוֹצָאים, לוֹתָטים
גַּבְיהָם שֶׁל אָוֹתָן חִיוֹת, במו שְׁנָאָמָר
וּדְמוֹת הַחַיוֹת מִרְאֵיכֶם בְּגַחְלִי אַש
בּוֹעֲרוֹת בְּמַרְאָה הַלְּפִידִים.
מִצְדָּא יְמִין שֶׁל אָוֹתָן חִיוֹת מִתְעִירָת

בַּמְקוּם אחר נִמְצָאים צְבָאות צְבָאות,
 עולדים בפתח, בזעם, בברחת, במו
שְׁנָאָמָר (יחזקאל א) וְנִגְהָה לָהֶם וַיַּרְאָה לָהֶם.
 (ונבה לָהֶם וַיַּרְאָה לָהֶם). **וּכְלָם מִסְתְּכָלים אֶל**
אותו מִזְבֵּחַ שְׁלָמָעָלה.

וּבְשֻׁעָה שְׁמִינִיעָה הָאָש שֶׁל יְצָחָק עַל
גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, בְּמַה זַיְקָים עוֹלִים וַיּוֹרְדִים
לְכָל עִיר, וְלוֹזָהָטִים מֵהֶם בְּמַה תְּקִיפָּים

וּמִתְלַחַטָּא וּמִתְבַּסְמָא, וְלֹהִיט, וְשַׁבֵּיךְ בְּזִוּזָא יַקְרָא, וְגַהִיר לְכַמָּה חַיְלֵין דָקִימֵין בְּסַטְרָא דִימִינָא. מַסְטָרָא דְשַׁמְאָלָא, אַתְעַר רֹוחָא אַחֲרָא תְקִיפָא, מַתְבָּר טָגְרִין, וְנִשְׁיב (ס"א נִתְיִב) בְּהַהְוָא אַשָּׁא, וְאַתְתֻקָּה וְאַתְגָּבָר. בְּדִין אַתְלַבְּשׂ מִנְיהָה הַהְוָא רֹוחָא דְמַסְטָרָא דְשַׁמְאָלָא, וְגַהִיר (ס"א וְלֹהִיט) לְכַמָּה חַיְלֵין דָקִימֵין לְהַהְוָא סְטָר. וּכְן לְאַרְבָּע סְטָרִין, לְד' מְשֻׁרִין. וּכְלֹהו מַתְבַּסְמֵן בְּשִׁעְתָּא דְכַהְנָא סְלִיק עַל מִדְבָּחָא.

אמֶר רַבִּי אָבָא תְּרֵין מִדְבָּחָאן אִינְיוֹ לְתַתָּא, וְתַרֵּין לְעַילָּא. חַד פְּנִימָה דְכָלָא, (דף י' ע"ב) דְמַתְקָרְבָּבְיהָ קְטוּרָת פְּנִימָה, וְדַקָּה. קְשׁוּרָא דְמַהִימְנוֹתָא, וּבְהָנָא עַלְאָה מְפָלָא, אַתְקָשָׁר (נ"א אַקְטָר) קְטוּרָתָא דָא, בְּקְשׁוּרָא דְמַהִימְנוֹתָא, וְדָא אַתְקָרִי מִזְבֵּחַ הַזָּהָב,

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

שׁעוּמְדִים בָּאוֹתוֹ צֵד, וּכְן לְאַרְבָּעָת הַצְּדָרִים, לְאַרְבָּעָ מְחֻנּוֹת. וּכְלָם מַתְבְּשָׂמִים בְּשָׁעָה שְׁהַפְּהִין עוֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ.

אמֶר רַבִּי אָבָא, שְׁנִי מִזְבְּחוֹת הַמִּזְבֵּחַ, וְשְׁנִים לְמִזְבֵּחַ, אַחֲרָ פְּנִימִי של הַכֶּל, שְׁנִקְרָבָת בּוֹ הַקְטָרָת הַפְּנִימִית וְדַקָּה, קְשָׁר הַאֲמוֹנָה, וְהַפְּהִין הַעֲלִיּוֹן מְהֻבָּל קוּשָׁר (מְקַטֵּר) אֶת הַקְטָרָת הַזָּו בְּקָשָׁר שְׁמָאל, וּמְאִירָה (וְלֹהִיט) לְכַמָּה צְבָאות רוח אחת מַלְמַעַלה, נוֹשֶׁבת וַיּוֹשֶׁבת בָּאוֹתָה הָאָשׁ, וּמִתְלַחַטָּה וּמִתְבַּשְׂתָה, וּלוֹהַטָּה, וַשְּׁוֹכָבָת בְּיוֹ יָקָר, וּמְאִירָה לְכַמָּה צְבָאות שׁעוּמְדִים בְּצֵד יָמִין. וּמִצְדַּה הַשְּׂמָאל מִתְעוֹרֶת רוח אַחֲרָת חִזְקָה מִשְׁבָּרָת סְלָעִים וּנוֹשֶׁבת (וַיּוֹשֶׁבת) בָּאוֹתָה הָאָשׁ וּמִתְחִזְקָה וּמִתְגָּבָרָת. וְאַז מִתְלַבְּשָׂת מִמְּנָה אָוֹתָה רוח שְׁמַצֵּד שְׁמָאל, וּמְאִירָה (וְלֹהִיט) לְכַמָּה צְבָאות

וְמִהָּכָא אַתְקֹטֶר וְאַתְקֹשֶׁר קְשָׁרָא דְמֵהִימְנוֹתָא, בְּחֵד
קְשָׁרָא. וְחֵד מִדְבָּחָא אַחֲרָא, וְאַקְרֵי מִזְבֵּחָה הַנְּחַשֶּׁת,
וְזֹא הוּא לְבָר, (רְבָרְבָא עַלְאָה) וּמִיכְאָל הַשְּׁר הַגְּדוֹלָה.
מִקְרֵיב עַלְיָה קְרַבְנָא נִיְחָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא.
וְלִתְתָּא, מִזְבֵּחָה הַזָּהָב, וְמִזְבֵּחָה הַנְּחַשֶּׁת, בְּדָא קְטָרָת.
וּבְדָא חַלְבִּין וְאַמְוּרִין.

וְעַל דָּא בְּתִיב, (משלוי כז) שְׁמַן וְקְטָרָת יִשְׁפַּחַת לְבָב.
וְלֹא בְּתִיב שְׁמַן וְחַלְבִּין וְאַמְוּרִין יִשְׁפַּחַת,
אָפָּעַל גַּב דְאַתְבְּסָמוֹתָא דְרוֹגְזָא וְדִינָא אִינְזָן.
אָבָל שְׁמַן וְקְטָרָת, חַדּוֹתָא דְכָלָא אִיהָו, וְלֹא
מִסְטָרָא דְרוֹגְזָא וְדִינָא. וְזֹא מִדְבָּחָא דְאִיהָו
פְּנִימָה דְקְטָרָת (ס"א רְאַיּוֹן פְּנִימָה דְקְטָרָת) דְקָה,
בְּדַקּוֹתָא דְכָלָא, בְּקַשְׂוָרָא דְמֵהִימְנוֹתָא, אַקְרֵי קְוֹל
דְמַמָּה דְקָה, וּבְגַיּוֹן דְאִיהָו מִדְבָּחָא פְּנִימָה
דְאַתְקֹשֶׁר בְּקַשְׂוָרָא דְמֵהִימְנוֹתָא.

לשון הקודש

הָאֱמֹנוֹת, וְזֹה נִקְרָא מִזְבֵּחָה הַזָּהָב. וּמְבָאָן
נִקְרֵב וּנִקְשֵׁר קְשָׁר הָאֱמֹנוֹת בְּקְשָׁר אֶחָד.
וּמִזְבֵּחָה אֶחָד אַחֲר שְׁנִיקָרָא מִזְבֵּחָה הַנְּחַשֶּׁת,
וְזֹה בְּחוּזָן, (דָּוִיל עַלְיוֹן) וּמִיכְאָל הַשְּׁר הַגְּדוֹלָה
מִקְרֵיב עַלְיוֹן קְרַבְנָא נִיחָם לְקָדוֹש בָּרוּךְ
הֽוּא. וְלִמְטָה - מִזְבֵּחָה הַזָּהָב וְמִזְבֵּחָה
הַנְּחַשֶּׁת, בְּזָה קְטָרָת, וּבְזָה חַלְבִּים
הַבְּלִי, בְּקַשְׂרָה הָאֱמֹנוֹת, נִקְרָא קְוֹל דְמַמָּה
וְאַמְוּרִים.

מִדְבָּחָא אֶחָרָא, אַקְרֵי מִזְבֵּחַ הַחֲצֹן. וּפְנִימָה
אַקְרֵי מִזְבֵּחַ יְיָ. אֶחָרָא, אַקְרֵי מִזְבֵּחַ
הַגְּחַשֶּׁת, בָּמָה דָּאָת אָמֵר (מלכים א, ח) **מִזְבֵּחַ הַגְּחַשֶּׁת**
אֲשֶׁר לְפָנֵי יְיָ קָטָן מַהְכִיל וְנוּ. רבי יוסף אמר
מַהְכָּא, (דברים לג) **וּכְלִיל עַל מִזְבֵּחַ, תְּרִי.** ובתיב על
מִזְבְּחוֹתִי לְרַצּוֹן.

רַבִּי אָבָא (אהא) אמר, בתיב (שמות יז) **וַיַּבְנֵן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ**
וְנוּ, **לְקַבֵּל הַהּוּא פְּנִימָה בְּנֵה הָאֵי, וְעַל דָּא**
אַתְקָרֵי יְיָ נֶפֶשׁ. מהו נפש. דרישים ר' שימא דאת
קִיְמָא קִדְישָׁא. דבשעתא דעמלק אתה לא עברה
הָאֵי רְשִׁימָא קִדְישָׁא מְנִיחָה דִּישְׂרָאֵל, האי מזבח
קִיְמָא לְקַבֵּליְהָ לְנַקְמָא הַהּוּא נַקְמָא דָאת קִיְמָא,
וְעַל דָּא אַתְקָרֵי (ויקרא כו) **חַרְבַּ נַקְמָתָ נַקְמָ בְּרִית.**
וְדָא אַתְקָנָת לְהָיו לִישְׂרָאֵל רְשִׁימָא קִדְישָׁא. ומשה

לשון הקודש

דקה, ומושום שהוא המובח הפנימי רבי אבא (אהא) אמר, בתיב (שמות יז) **וַיַּבְנֵן** מזבח אחר נקרא מזבח החיצון, והפנימי נקרא מזבח ה'. לאחר נקרא מזבח הנחת, במו שנאמר (מלכים-א ח) מזבח הנחת אשר לפניו ה' קטן מהכילד ונו. רבי יוסף אמר מכאן, הרים לו וכלייל על מזבחה, שניים. ובתוב על מזבחותי לרצון.

בְּנָה לְקַבֵּל הָאֵי מִזְבֵּחַ, וְקָרֵר לֵיהֶ יְיָ נֶפֶשׁ. וְדֹא הָאֵי
מִזְבֵּחַ פָּגִימִי, (מלכים א', יט) קֹול דְּמָמָה דְּקָה.

וַעֲלֵל דָא אָשׁ תִּמְיד תַּוקְדֵּן עַל הַמִּזְבֵּחַ וְגַוּ, אָשׁ
דְּאָשְׁתַּבְכָּה תִּדְרִירָא. וּמַאי אַיְהוּ. אַשְׁא דִּיצְחָק.
וּכְדִין, שְׁמָא דָא, אַדְנָגִי. וּכְדִי יִסְדֵּר עַלְהָ בְּהִנָּא
אַיְנוּן אָעֵן, אַתְּבָסְמָא בְּשָׁמָא, וְקָרֵינוּ לָהּ בְּשָׁמָא
דְּרַחְמָי, יְיָ, וְקָרֵינוּ לָהּ בְּשָׁמָא דָא. וְלֹזְמָנִין קִימָא
כְּגַוְונָא דָא, וְלֹזְמָנִין קִימָא כְּגַוְונָא דָא. רַבִּי שְׁמַעַן
אָמָר, תְּרִי הָוּ, וּבְגִימָא קִימָא עַל הַהּוּא דְּלָבָר,
וּמְנָה אַתְּזָן, וְאַתְּקַשְּׁרָא דָא בְּדָא.

זֶה קָרְבָּן אָהָרָן. (ויקרא ז') רַבִּי חִזְקִיָּה פָּתָח, (תהלים
קמ"ה) צְדִיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחַסִיד בְּכָל מְעֻשָׂיו.
צְדִיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, הָא תְּגִינֵן, פָּמָה אִית לֹזֶן לְבָנֵי
נְשָׁא לְאִסְתְּבָלָא בִּקְרָא דְּמָאִרְיָהּן, וְלֹא יִסְטוּ

לשון הקודש

בָּמוּ וְהָ, וְלֹפְעָמִים עוֹמְדָת בָּמוּ וְהָ. רַבִּי
שְׁמַעַן אָמָר, שְׁנִים הָיָי, וְהַפְּנִימִי עוֹמֵד
עַל אָתוֹן אֶחָד שְׁבָחוֹי, וּמְפַנּוּ גְּזֹועַ,
וְנִקְשָׁרִים וְהָעָם וְהָ.

זֶה קָרְבָּן אָהָרָן. רַבִּי חִזְקִיָּה פָּתָח, (תהלים
קמ"ה) צְדִיק הָיָי בְּכָל דְּרָכָיו וְחַסִיד בְּכָל
מְעֻשָׂיו. צְדִיק הָיָי בְּכָל דְּרָכָיו, הָרִי שְׁנִינָה,
פָּמָה יִשְׁלַׁבְנֵי אָדָם לְהַתְּפִינֵן בְּבָבּוֹד
רְבוּנָם שְׁלָא יִסְטוּ מִדְּרָכָם הַחֲזִיכָה, שְׁהָרִי

קָדוֹשׁ. וּמֹשֶׁה בְּנָה בְּנֵגְדָה מִזְבֵּחַ, וְקָרָא לוּ
הַנֶּפֶשׁ, וְזֹה מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, (מלכים א' יט) קֹול
דְּמָמָה דְּקָה.

וַעֲלֵל בָּן, אָשׁ תִּמְיד תַּוקְדֵּן עַל הַמִּזְבֵּחַ וְגַוּ,
אָשׁ שְׁנִמְצִיאָת תִּמְיד. וְמַיְהָא? הָאָשׁ שְׁלִ
יְצָחָק. וְאָוּ הַשָּׁם הָזָה – אַדְנָגִי. וּבְשִׁיסְדֵר
עַלְיוֹ הַפְּהָנָה אֹתוֹם עַצִּים, הוּא מְתַבֵּשָׂם
בְּשֵׁם, וּקוֹרָאים לוּ בְּשֵׁם דְּרַחְמִים – יְיָ,
וּקוֹרָאים לָהּ בְּשֵׁם הָזָה. וְלֹפְעָמִים עוֹמְדָת

מֵאֶרְחַיָּהוּ לְבָרָךְ . דְּהָא בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא דִינָא תַּלְיַי בְּעַלְמָא, בְּגַין דַעֲלַמָּא עַל דִינָא אֲתָרְבֵּרִי וַקְיִימָא.

וְעַל דָא, בָעֵי בָר נָשׁ לְאַסְטֶפְּרָא מִחוּבוֹי, דְלֹא יִדְעַ זָמָנָא דִינָא שְׂרִיא עַלְזָוִי. יִתְיַב בְּבִיתְיָה, דִינָא שְׂרִיא עַלְזָוִי. וְלֹא יִדְעַ אֵי יִתְוֹב לְבִיתְיָה אֵי לָאו. נְפִיק לְאַרְחָא, עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה, דְהָא כְּדִין דִינָא נְפִיק אַקְפִּיה, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים פה) צָדָק לְפָנָיו יִהְלֹךְ. בְּגַין כֵה, בָעֵי לְאַקְדָּמָא וַיְלַמְבָעֵי רְחָמֵי קְמִי מַלְכָא, בְּגַין דִיְשְׁתּוֹבֵן מִן דִינָא, בְשֻׁעַתָא דְשְׂרִיא בְּעַלְמָא. דְהָא בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא שְׂרִיא דִינָא בְּעַלְמָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים ז) וְאַל זֹעֲם בְּכָל יוֹם.

הַשְׁתָּא אֵית לְמִימָר, הָא תְגַנֵּן, וְאַתְעַרוּ חֶבְרִיא,
אֵל בְּכָל אַתָּר חַסְדָהוּ, בְּמָה דָאת

לשון הקודש

בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הַדִּין תַּלְוי בְעוֹלָם, מִשּׁוּם בְּגַנְגָהוּ. וְהוּ שְׁכָתוֹב (שם פה) צָדָק לְפָנָיו יִהְלֹךְ. מִשּׁוּם כֵּד אַרְיךָ לְהַקְדִּים וְלַבְקִשׁ רְחָמִים מִלְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּרוּ שִׁינְגַּל מִן הַדִּין בְשָׁעָה שְׁהָוָה שׂוֹרָה בְעוֹלָם, שְׁהָרִי בְכָל יוֹם וַיּוֹם שׂוֹרָה הַדִּין בְעוֹלָם. וְהוּ שְׁכָתוֹב וְאַל זֹעֲם בְּכָל יוֹם. עַתָּה יֵשׁ לוֹמֶר, הַרְיָ שְׁנִינוּ, וְהַתְעַורְרוּ הַחֶבְרִים, אֵל בְּכָל מָקוֹם חַסְדָהוּ

שְׁהָעוֹלָם גְּבָרָא וּעַומֵד עַל הַדִּין.
וְלֹכֵן אַרְיךָ אֲדָם לְהַשְׁמֵר מַחְטָאִין, שְׁלָא יִדְעַ אֶת הַמָּן שְׁהָדִין שׂוֹרָה עַלְיוֹ. יוֹשֵׁב בְּבִיתוּ – הַדִּין שׂוֹרָה עַלְיוֹ. יוֹצֵא מִבִּיתוּ הַחִזְחִיתָה – הַדִּין שׂוֹרָה עַלְיוֹ, וְלֹא יִדְעַ אֶם יִשְׁׁבֵן לְבִיתוּ וְאֶם לֹא. יוֹצֵא לְדָרְךָ – עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה, שְׁהָרִי הַדִּין יוֹצֵא

אמיר (דברים י) הָאֵל הַגְּדוֹלֶה, וְאֵל נְהִירֹה דְּחַכְמָה עַלְאָה,
וְאֵת אֲמָרָת וְאֵל זָעַם בְּכָל יוֹם, שְׁבִיק קְרָא בְּלַ
אַלְיָן שְׁמַהּן, וְאַחֲיד בְּהָאֵי, אֵי חַבִּי לֹא קִיְמָין מִילִי.
וְעוֹד, דְּבָתִיב, (ישעיה ט) אֵל גָּבוֹר, אוֹ נָוקִים לִיהְ דִּינָא,
אוֹ נָוקִים לִיהְ רְחַמִּי.

אֵלָא חַבִּי שְׁמַעְנָא, חַיְבִיא מַהְפֵכִי רְחַמִּי לְדִינָא.
דְּלִית לְךָ בְּכָל אַיִלּוֹן כְּתָרִין עַלְאָין דְּמַלְכָא
קְדִישָׁא, דְּלָא כְּלִילָן רְחַמִּי בְּדִינָא, וְדִינָא בְּרְחַמִּי.
וְחַיְבִיא, מַהְפֵכִי רְחַמִּי לְדִינָא.

אמיר לִיהְ רַבִּי יְהוֹדָה, שְׁפִיר בְּהַהּוֹא דְּכָתִיב אֵל
גָּבוֹר, אֵלָא אֵל זָעַם בְּכָל יוֹם מַהּוּ, דְּהָא
בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא קִיְמָא בְּדִינָא, בֵּין דְּבָנִי עַלְמָא
זַפְאָין, בֵּין דְּלָא זַפְאָין. לֹא הָוָה בִּידֵיה, אַתָּה שְׁאַילְוָ
לִיהְ לִרְבִּי שְׁמַעְןָן. אָמָר לוֹן, וְדָאי אֵל זָעַם בְּכָל

לשון הקודש

כמו שנאמר (דברים י) הָאֵל הַגְּדוֹלֶה, וְוַיְהִי
אור שֶׁל חַכְמָה עַלְיוֹנָה, וְאֵת אֲמָרָת
וְאֵל זָעַם בְּכָל יוֹם. עַזְבָּה הַפְּסֻוק בֶּל אַלְוָ
הַשִּׁמְוֹת וְאַחֲרָה בָּוּהָ. אִם בָּן, לֹא עַמְּדָרִים
הַדְּבָרִים. וְעוֹד, שְׁבָתוֹב (ישעיה ט) אֵל
גָּבוֹר, אוֹ שְׁנַעַמֵּד אַתָּה בְּדִין, אוֹ
שְׁנַעַמֵּד אַתָּה בְּרְחַמִּים.
אֵלָא כֵּה שְׁמַעְנוּ, הַרְשָׁעִים מַהְפֵכִים
רְחַמִּים לְדִין. שָׁאַיְן לְךָ בְּכָל אַלְוָ בְּתָרִים

יום, זה אָזְמִינָה חֶבְרִיא, לֹזֶמֶנִין הוּא דִינָא, לֹזֶמֶנִין הוּא (דף ל"א ע"א) רַחֲמֵי. אֵי זְבָאֵין בְּנֵי עַלְמָא, הָא אֵל קִימָא, וְהוּא חֶסֶד. וְאֵי לֹא זְבָאֵן, הָא אֵל קִימָא, וְאַקְרֵי גָבָור, וְעַל דָא קִימָא בְּכָל יוֹמָא.

אבל מֶלֶת שְׁפִיר הָזָא, אֵל בְּכָל אֶתְרָה,
גְּהִירוֹ (רב) דְּחַכְמַתָּא עַלְאָה הָזָא, וּקִימָא
בְּקִיזְמִיה בְּכָל יוֹמָא, דְּבָתִיב, (תהלים נב) חֶסֶד אֵל בְּל
הַיּוֹם. וְאַלְמָלָא רְהָאי אֵל אַתְעָר בְּעַלְמָא, לֹא יְבִיל
עַלְמָא לְמִיקָם אֲפִילּוּ שְׁעַתָּא חֶדָא, מִקְמֵי דִינִין
תְּקִיפִין דְּמִתְעָרִין בְּעַלְמָא בְּכָל יוֹמָא, הַדָּא הָזָא
דְּבָתִיב, (בראשית ב) אֱלֹהָה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
בְּהַבְּרָאָם, אֵל תְּקִרֵי בְּהַבְּרָאָם, אֶלָּא בְּאָבָרָהָם
בְּאַתְעָרוֹתָא דְּאָבָרָהָם קִימֵי, וּבְדַא אַתְעָר אָבָרָהָם
בְּעַלְמָא, בָּל אִינּוֹן דִינִין דְּמִשְׁתְּבִיחִי בְּכָל יוֹמָא
וּיוֹמָא דְּחֵי לְהֵי לְבָר, וְלֹא קִימִין קְפִיה.

לשון הקודש

יום, והרי באורה החברים, לעתים הוא דין ולעתים הוא רחמים. אם זוכים בני העולם, הרי אל עומדים, והוא חסד. ואם לא זוכים, הרי אל עומד, ונקרוא גיבור, ועל זה עומד בכל יום.

אבל דבר נאה הוא, אל בכל מקום זה או ר' החכמה העליונה, ועומד בקיומו בכל יום, שבתוב (תהלים ט) חסיד אל כל

הָדָא הוּא דְכִתִּיב, וְאֵל זֹעַם בְּכָל יוֹם, גַּזְעָם, אוֹ
זֹעַם בְּכָל יוֹם, לֹא כִתִּיב, אֶלְאָ זֹעַם. בְּכָל
יוֹמָא וַיּוֹמָא דְדִינָא אֲשֶׁתְבָתָח, הָדָא לוֹזָן לְבָרָה, וְקַיִמָּא
הָוָא וּמְבָסָם עַלְמָא, הָדָא הוּא דְכִתִּיב, (תְּהִלִּים מ'ב) יוֹמָם
יֵצֵה יְיָ חַסְדוֹ. וְאֶלְמָלָא הָאֵי, לֹא יִכְלֶל עַלְמָא
לְמִיקָם אֲפִילוֹ רְגֻעָה הָדָא. וְעַל דָא כָלָא קִימָוּ
בְּגִינִיה דְאֶבֶרֶהָם.

וְהָאֵי דְכִתִּיב אֵל גִּבּוֹר, לֹאוּ דְאֵיהּוּ גִּבּוֹר, אֶלְאָ
הָאֵי קָרָא רַמְזָנוּ הָוָא דְקָא רַמְזָנוּ לְאֶבֶרֶהָן,
וְרַמְזָנוּ הָוָא דְקָא רַמְזָנוּ לְמַהְיָמָנוֹתָא עַלְאָה קְדִישָׁא,
דְכִתִּיב (ישעה ט) פֶלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אָבִי עד שֶׁר
שְׁלוֹזָם. פֶלֶא, דָא חַבְמָתָא עַלְאָה, הָדָיא פְלִיאָה
וְאַתְבָּסִיא מְפָלָא, בְמָה דְאַתָּ אָמֵר (דברים יז) כי יִפְלַיא
מְפָךְ דָבָר. יוֹעֵץ, דָא הוּא נָהָר עַלְאָה דְנָגִיד וְנָפִיק,

לשון הקודש

בְּלֹא אֶתְמָם הַדִּינִים שְׁגָמְצָאים בְּכָל יוֹם
לְעַמְדָה אֲפִלוֹ רְגֻעָה אֶחָד. וְלֹכֶן הַכְלָעָם
וְיֻמָּם, הוּא חַזָּה אֶתְמָם הַחוֹזֶה וְלֹא
עוֹמְדִים לְפָנָיו.
זֶה שְׁכַתּוֹב אֵל גִּבּוֹר. לֹא שְׁהָוָא גִּבּוֹר,
אֶלְאָ הַפְּסָוק תֹּזהֶ רַמְזָנוּ הָוָא שְׁרוֹמוֹ
לְאֶבֶות, וַרְמָנוּ הָוָא שְׁרוֹמוֹ לְאֶמְוֹנה
הַעֲלִיוֹנָה הַקְדוֹשָׁה, שְׁכַתּוֹב פֶלֶא יוֹעֵץ אֵל
גִּבּוֹר אָבִי עד שֶׁר שְׁלוֹם. פֶלֶא – זוּ
הַחֲכָמָה הַעֲלִיוֹנָה שְׁמְפָלָאָה וּמְכָסִיתָה
מִהַכְלָל, בָּמוֹ שְׁגָאָמֵר (דברים יז) כי יִפְלַא

וְלֹא פְּסָקָא, וְדֹא יוּעַץ לְכֹלֶא, וְאַשְׁקֵי לְכֹלֶא.
אֶל הָא אֲבָרָהָם, בִּמְהָ דָאָזְקִימְנָא הָאֵל הָגְדוֹל.
גָּבוֹר, דָא יִצְחָק, דְבָתִיב הַגָּבוֹר. אָבִי עַד, דָא
יַעֲקֹב, דָאָחִיד לְהָאִי סְטָרָא וְלְהָאִי סְטָרָא, וּקְיִמָּא
בְּקִיּוֹמָא שְׁלָלִים. שַׁר שְׁלָלִים, דָא צְדִיק, דָאַיְהוּ שְׁלָלָמָא
דָעַלְמָא, שְׁלָלָמָא דְבִיתָא, שְׁלָלָמָא דְמִטְרוֹנִיתָא.
אָתָתוֹ רַבִּי חִזְקִיהָ וַרְבִּי יְהוֹדָה, וּנְשָׁקֵן יְדוֹי. בְּכוֹ,
וְאָמְרוּ זְפָאָה חִילְקָנָא, דְשָׁאַיְלָנָא הָאִי. זְפָאָה
הָוָא דָרָא, דָאַתְּ שָׁאָרִי בְּגֻנוֹיָהוּ.

אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּתִיב. זֶה קָרְבָּן אַהֲרֹן וּבְנֵיו
אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לִיְיָ. תָא חִזְיָה, חִזְיָבִי עַלְמָא,
גְּרָמִין לֵיהּ לְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, לְאִסְתָּלְקָא מִבְּנָסֶת
יִשְׂרָאֵל. הָאָהָרָן הָוָא דְבִתִּיב, (משלי טז) אִישׁ תְּהִפּוּכּוֹת
יִשְׁלַח מְדוֹן וּגְרָגָן מִפְרִיד אַלְוָת. מְאן הָוָא אַלְוָת.

לשון הקודש

בָּאֵי רַבִּי חִזְקִיהָ וַרְבִּי יְהוֹדָה וּנְשָׁקֵן אֶת
יְדוֹ. בְּכוֹ וְאָמְרוּ אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ חִלְקָנוּ שְׁשָׁאַלְנוּ
אֶת זֶה. אֲשֶׁר יַהְדּוּ שְׁאַתָּה שָׁרוּ בְתוּכוּ.
אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּתוֹב זֶה קָרְבָּן אַהֲרֹן
וּבְנֵיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לְהָ. בָא רָאָה,
חֶרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם גּוּרְמִים לְקַדּוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא לְהִסְתַּלְקָ מִבְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל. זֶה
שְׁבָתוֹב (משלי טז) אִישׁ תְּהִפּוּכּוֹת יִשְׁלַח
מְדוֹן וּגְרָגָן מִפְרִיד אַלְוָת. מַיְהָא אַלְוָת? זֶה
מַטָּה דָבָר. יוּעַץ – זֶה נְהָר עַלְיוֹן שְׁשׁוּפָע
וּוֹצָא וְלֹא פּוֹסֵק. זֶה יוּעַץ לְכָל וּמְשָׁקָה
אֶת הַכְּלָל.

אֶל – זֶה אֲבָרָהָם, בָמוֹ שָׁבָאַרְנוּ הָאֵל
הָגְדוֹל. גָּבוֹר – זֶה יִצְחָק, שְׁבָתוֹב הַגָּבוֹר.
אָבִי עַד – זֶה יַעֲקֹב, שָׁאוֹתָה בָאַזְדָּה הָזָה
וּבָאַזְדָּה הָזָה וּעוֹמֵד בְּקִיּוֹם שְׁלָלִים. שַׁר שְׁלָלִים
– זֶה צְדִיק, שָׁהָוָא הַשְּׁלָלִים שֶׁל הָעוֹלָם,
שְׁלָלִים הַבִּית, שְׁלָלִים הַגְּבִירָה.

דֵּא קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא (דאיהו אלופו של עולם), כַּמָּה דָּאת אָמֵר, (ירמיה ז) אֶלָּוֹפָ גַּעֲורִי אַתָּה. וְאַינְנוּ (ח'יבי) מִפְרִישִׁין לְזֹאת מִזָּה, דָּאיהו שְׁלָמָא דְבִּיתָא, וְאַינְנוּ זָוָנָא חֲדָא.

אַתָּה אַהֲרֹן קָדְשָׁא בָּנוּי, וְעַל יְדֵיכָהוּ מִתְקָרְבֵּין תְּרוּוּיִיהוּ, וְאַזְדוֹנוּג זֶה בָּזָאת. חֲדָא הוּא דְכַתְּבֵב, (ויקרא טז) בָּזָאת יָבָא אַהֲרֹן אֶל הַקָּדֵשׁ. זֶה קָרְבָּנוּ אַהֲרֹן וָבָנָיו. וְאַינְנוּ מַזְוִיגִי לְמַלְכָא קָדְשָׁא עַל אָהָה בְּמַטְרוֹנִיתָא, וְעַל יְדֵיכָהוּ מִתְבָּרְכָאָן עַל אַיִן וִתְתַאֲזִין, וּמִשְׁתַּבְחִין בְּרָכָאָן בְּכָלָהוּ עַל מִין, וְאַשְׁתַּבְחֵה פָּלָא חָד בְּלָא פְּרוֹזָא.

וְאֵי תִּמְאֵן, אֲמָאֵן לֹא בְּתִיב זֹאת קָרְבָּנוּ, לְקָרְבָּא זֹאת לְאַתְּרִיה. לֹאוּ הַכִּי, דָּהָא בְּהָנָא מַעַילָּא קָא שְׂרֵי לְאַיִתָּה זָוָנָא לְהָ לְכִנְסָת יִשְׂרָאֵל, עד דְמַטִּי לְהָאֵי זֶה, לְאַזְדוֹנוּגָא בָּזָאת וּלְקָרְבָּא לוֹן

לשון הקודש

הקדוש ברוך הוא (שהוא אלופו של עולם), במ"ו שנאמר אלוף גַּעֲורִי אַתָּה. וְהַ (הרשע) מִפְרִידִים אֶת זֹאת מִזָּה, שְׁהִיא שְׁלוּם הַבִּיט, וְהַם זָוָנוּ אֶחָד.

בָּא אַהֲרֹן הַקָּדֹשׁ וָבָנָיו, וְעַל יְדֵיכָם נִקְרָבִים שְׁנִיהם וּמוֹזְנִיהם זֶה עַם זֹאת. זֶה שְׁבָטוּב, בָּזָאת יָבָא אַהֲרֹן אֶל הַקָּדֵשׁ. וְהַ קָּרְבָּנוּ אַהֲרֹן וָבָנָיו. וְהַ מַוּונִים אֶת הַמֶּלֶךְ

בחדא. ובגין כד מהנא אשלים קרבנא וקריב זונא,
זפאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתה.

רבי חייא ורבי יוסף הו אולי מאושא לטבריה,
אמיר רבי חייא, כתיב (תהלים קלט) כי בחר יי' בצ'ון וג'ו'. זאת מנוחתי וג'ו', לומינו קראן להאי
חבריה בלהו דכורא, בגין דאיתו (ס"א רצ'ון איה)
ר'חמי. והבא נוקבא קרא ליה.

אמיר רבי יוסף, הבי שמייע לי מבוץינא
קדישא, (אבל) בשעתא דזונא איזונג
בחדא, לאחזהה דהא נוקבא אתכלילת בית
בכללא חדא, אתקרי נוקבא בשמא (דכורא), דהא
כדין ברבן דמטרזניתא אשתחוו, ולא חוו בה
פרישותא כלל. ועל דא למושב לו כתיב. וכתיב
בי בחר יי' בצ'ון, בצ'ון דיקא, בההוא דאית בגיןה

הכתוב קורא אותו נקבה.
אמיר רבי יוסף, כד נשמע לי מהמנורה
בקדושה, (אבל) בשעה שעוזג מזונג
באחד להראות שהנקבה נבללה בו
בכלל אחר, הנקבה נראות בשם (חדר),
שהרי או נמצאות הברכות של הנבירה
אין בה פרישות כלל, ועל כן כתוב
למושב לו. ובתו כתיב כי בחר ה' בצ'ון,

עם זאת ולקרים באחד, ולכון הפה
פשלים את הקרבן ומקרב את הזונג.
אשר תלקם בעולם היה ובעולם הבא.
רבי חייא ורבי יוסף היו הולכים מאושא
לטבריה. אמר רבי חייא, כתיב (תהלים קלט)
בי בחר ה' בצ'ון וג'ו'. זאת מנוחתי וג'ו'.
לפעמים קוראים את זה כל החברים
זבר, משום שהוא (שצ'ון הוא) ר'חמיים, ובאן

דְּשִׁרְיָא בֵּיה, וְלֹא בְּתִיב לְצִיּוֹן. וְכֹלֶא חֶד, בֵּין דַּקְרָא
לְהָאִי בְּשֶׁמֶא דַּכְרוֹא, וּבֵין דַּקְרָא לְהָאִי בְּשֶׁמֶא
דַּנוֹקְבָּא כֹּלֶא חֶד וּבְדִרְגָּא חֶד קַיְמִין.

(פתח רבי יוסף ואמר), **וְעַל** **דָא** **בְּתִיב**, (תהלים פז) **וְלֹצִיּוֹן**
יֹאמֶר **אִישׁ** **וְאִישׁ** **יַוְלֵד** **בָּה**. **חֶד** **לְדִינָא**, **וְחֶד**
לְרַחְמִי. **פֶּר** **מִזְדֻוּגִי** **פְּחַדָּא** **בְּזֹוֹגָא** **חֶד**, **כְּדִין** **צִיּוֹן**
אֲקָרִי, **וְצִיּוֹן** **וִירוּשָׁלָם** **אֲשֶׁתְמֹודָע**, **וְאֲשֶׁתְבָח** **דָּדָא**
בְּדָא **תְּלִיאָא**.

פֶתַח **רַבִּי** **יֹסֵף** **וְאָמֵר**, **בְּתִיב** (ויקרא ס) **וְהַתְקִדְשָׁתָם** (דף
ל"א ע"ב) **וְהִיִּתְם** **קָדוֹשִׁים**. **מִן** **דְּמִקְדָּשׁ** **גָּרְמִיה**
מַלְרָע, **מִקְדְּשֵׁין** **לֵיה** **מַלְעִילָּא**. **מִן** **דְּמָסָאִיב** **גָּרְמִיה**
מַלְרָע, **מִסְאָבִין** **לֵיה** **מַלְעִילָּא**. **מִקְדְּשֵׁין** **לֵיה**
מַלְעִילָּא **יָאֹתָה**, **דָּהָא** **קָדְשָׁה** **דְּמָאֵרִיה** **שִׁרְיָא** **עַלְיָה**,
אָכָל **מִסְאָבִין** **לֵיה** **מִן** **אָתָר**. **וְאֵי** **תִּמְאָה** **מַלְעִילָּא**,
וּבֵי **מִסְאָבוֹתָא** **שִׁרְיָא** **לְעַילָּא**.

לשון הקודש

בציוון בדיקות, באוטו שישי בתוכו ששורה
בו, ולא כתוב לציון, והכל אחד. בין
שקורא לו בשם של זכר, ובין שקורא
לו בשם של נקבה, הכל אחד ועומדים
ברוגה אחת.

(פתח רבי יוסף ואמר) **וְעַל** **וְהִתְבּוֹב**, (שם פט) **וְלֹצִיּוֹן**
יֹאמֶר **אִישׁ** **וְאִישׁ** **יַוְלֵד** **בָּה**. **אָחָד** **לְדִין**,
וְאָחָד **לְרַחְמִי**. **בְּשֶׁמֶדְוּגִים** **בְּאָחָד** **בְּזֹוֹגָה**

אמֵר רבי חייא, הִיינוּ דְתַגִּינָן, בְעֹבֶד אֲדָלָתָה
אתער עזְבָדָא לעילא. אֵי עזְבָדָא דְלִתְתָּה
היָא בְקָדוֹשָׁה, אַתְעָר קְדֻשָּׁה לעילא, וְאַתְיִוְשְׁרִיא
עלְיהָ, וְאַתְקָדֵשׁ בֵיה. וְאֵי אִיהוּ אָסְתָּאָב לְתַתָּה,
אתער רִוְתָּה מִסְאָבוֹתָה לעילא, וְאַתְיִוְשְׁרִיא עַלְיהָ
וְאָסְתָּאָב בֵיה. **דְהָא** בְעֹבֶד אֲתִילְיא מְלִתָּה.
דְהָא לִית לְךָ טָב וּבִישׁ, קְדוֹשָׁא וּמִסְאָבוֹתָה, דְלִית
לִיהּ עֲקָרָא וְשְׁרָשָׁא לעילא. **וּבְעֹבֶד**
דְלִתְתָּה אַתְעָר **עֹבֶד אֲדָלָתָה**, מָה **דְתָלִי**
בְעֹבֶד, **בְעֹבֶד אַתְעָר** לעילא, וְאַתְעַבֵּיד **עֹבֶד**.
וּמָה **דְתָלִי בְמַלִּין**, **בְמַלִּין**. **פְּד** **אַתְגַּעַר** **בְמַלָּה**, **אַתְעָר**
חַבִּי לעילא.

וְאֵי **תִּימָא**, **מַלָּה** **מַה** **אַתְעָר**. **אֶלָּא** **חַבִּי** **בְתִיב**, (ישעה נח)
וְדִבֶּר **דָּבָר**. **הַזֹּא** **דָּבָר**, **אַתְעָר** **מַלָּה** **אַחֲרָא**

לשון הקודש

תלוּי במעשה.

שְׁתַרְיִ אֵין לְךָ טָב וּרְעָ, קְדֻשָּׁה וּטְמָאָה,
שָׁאַיִן לְהָם עֲקָר וּשְׁרָשׁ לְמַעַלָּה, וּבַמְעָשָׁה
שְׁלָמְטָה מִתְעוּרָר מַעֲשָׁה שְׁלָמְעָלָה. מָה
שְׁתַלְוִי בַמְעָשָׁה, בַמְעָשָׁה מִתְעוּרָר
לְמַעַלָּה וּנְגַעַשָּׁה מַעֲשָׁה. וּמָה **שְׁתַלְוִי**
בְּרַבְרִים, **בְּרַבְרִים**. **בְשַׁנְגָּר** **בְּרַבְרָ**,
מִתְעוּרָר **בְּךָ** **לְמַעַלָּה**.
וְאֵם **הָאָמֵר**, **מָה** **הַדָּבָר** **מִעוּרָר**? **אֶלָּא** **בְּךָ**
בְתִיב, (ישעה נח) **וְדִבֶּר** **דָּבָר**. **אוֹתוֹ** **הַדָּבָר**

קְדֻשָּׁת רְבָנוֹ שֹׂרֶה עַלְיוֹן, אֲכָל מִטְמָאים
אוֹתוֹ **מַאיָּה** **מִקּוֹם**? וְאֵם **הָאָמֵר**
מִלְמַעַלָּה, וּבְיְמָמָה **שֹׂרֶה** **מִלְמַעַלָּה**?
אָמֵר רַבִּי חייא, זֶה **שְׁנַיִן**, **בַמְעָשָׁה**
שְׁלָמְטָה **מִתְעוּרָר** **מַעֲשָׁה** **שְׁלָמְעָלָה**. אֲםֵר
הַמְעָשָׁה **שְׁלָמְטָה** **בְקָדוֹשָׁה**, **מִתְעוּרָת**
קְדֻשָּׁה **לְמַעַלָּה**, **וּבָאָה** **וּשֹׂרֶה** **עַלְיוֹן**
וּמִתְקָדֵשׁ **בָהּ**. וְאֵם **הָוָא** **מִטְמָא** **לְמַטָּה**,
מִתְעוּרָת **רוֹת** **טְמָא** **מִלְמַעַלָּה**, **וּבָאָה**
וּשֹׂרֶה **עַלְיוֹן** **וּנְטָמָא** **בָהּ**, **שְׁתַרְיִ** **הַדָּבָר**

לעִילָא, דָאָקָרִי דָבָר. (הושע א) דָבָר יֵי אָשֶׁר הִיה. (شمואל א, ג) וְדָבָר יֵי הִיה יִקָּרֶר. (תהלים לג) בְּדָבָר יֵי שָׁמִים נָעֲשׂוּ. דְהָא תְּגִינָן, הַהִיא מֶלֶת סְלִקָּא, וּבְקֻעַּ רְקִיעָן, עד דְסְלִקָּא (ס"א רָאַתִּישׁבָא) בְּדוֹכְתִּיה, וְאַתְּעַר מַה דְאַתְּעַר, אֵי טָב, טָב. אֵי בִּישׁ, בִּישׁ. וְעַל דָא בְּתִיב, (דברים כט) וְנִשְׁמְרָת מִפְלָל דָבָר רָע.

ד' מִיגִין בְּלוֹלָב, וְאַינְנוּ שְׁבָעָה. וְאֵי תִּימָא דָז' מִיגִין אַינְנוּ. לָאו חַכִּי, אֶלָא אַרְבָּעָה נִינְהָו וְאַינְנוּ מַתְּפִרְשִׁין לְתִלְתָּא אַוחֲרָנִין. וּבְעוֹזְבָּדָא דְלַהּוֹן אַתְּעַרוּ שְׁבָעָה אַחֲרָנִין לְעִילָא, לְאַוְטָבָא עַלְמָא בְּכָמָה סְטְרִין.

**בְּנִסְתִּים יִשְׂרָאֵל, אֲפָעָל גַּב דָאָהִי בְּכָלְלָא,
מִתְּבָרְכָא מְבָלָהו שִׁית,** (ס"א וְאַתְּבָרְכָא מְאַינְנוּ

לשון הקודש

וְנִשְׁמְרָת מִפְלָל דָבָר רָע.
וְאַרְבָּעָה מִינִים בְּלוֹלָב, וְהֵם שְׁבָעָה,
וְאִם תָּאמֶר שְׁשָׁבָעָה מִינִים הֵם - לְאָבָה,
אֶלָא אַרְבָּעָה הֵם, וְהֵם נְפִרְדִּים לְשִׁלְשָׁה
אַחֲרִים, וּבְמַעַשָּׂה שְׁלָהָם מִתְעוּרִים
שְׁבָעָה אַחֲרִים לְמַעַלָּה לְהִיטִּיב אֵת
הָעוֹלָם בְּכָמָה צְדִיקִים.
בְּנִסְתִּים יִשְׂרָאֵל, אֲפָעָל גַּב שְׁהָיָה בְּכָלְלָ

מְעוּרָר דָבָר אַחֲרָר לְמַעַלָּה שְׁנִקְרָא
דָבָר. (הושע א) דָבָר ה' אָשֶׁר הִיה.
(شمואל-א ג) וְדָבָר ה' הִיה יִקָּרֶר. (תהלים לו)
בְּדָבָר ה' שָׁמִים נָעֲשׂוּ שְׁהָרִי שְׁנִינָנוּ,
אָתוֹן הָדָבָר עוֹלָה וּבְוקָע רְקִיעָים עַד
שְׁעוֹלָה (שְׁמַחְתָּבָה) בָמְקוֹמוֹ וּמְעוּרָר אֵת
מָה שְׁמַעוּרָר, אִם טָב - טָב, וְאִם
רָע - רָע. וְעַל זֶה בְּתוּב, (דברים כט)

שיה) ומגַּחְלָא דעֲמִיקָא דמִבְּעָא, דְנֵגִיד וְלֹא פְּסִיק
לעַלְמַיִן מִימּוֹי דְנֵגֶד א (ס"א מלנְגָרָא) עַלְיִהוּ, וַיְגַּקְא
לְבַת. דְהָא בְגַיִן דְאִיחֵי בַת לְה לְעַלְמָא עַלְאָה
וַתִּתְאַה, אַתְּבָרְכָא מַנְיִהוּ בְאַתְּעַרוֹתָא דָא. דְהָא
בְשַׁעַתָּא דְכַנְסָת יִשְׂרָאֵל אַתְּבָרְכָא מַנְיִהוּ, כְּלֹהוּ
עַלְמַיִן אַתְּבָרְכוּן, עַל דָא סּוּבָבִים אַת הַמּוֹבֵח
כִּמה דְאַתְּמָר.

וְעוֹד בְאַתְּעַרוֹתָא דָא, שִׁיתָא כְלֹהוּ מַתְּבָרְכָא
בְמִיאָ, לְאַסְטְּפָקָא בֵיהֶם, וַאֲשַׁתְּאַבִין כְלֹהוּ
מִמְבּוּעָא דְיִינָא (ס"א דְיִטָּא) (דְמִיאָ) (ס"א דְנַחְלָא) עַמִּיקָא
דְכַלָּא, לְגַחְתָּא לְעַלְמָא. וְגַיִן כֵה, בְעֵין כְלֹהוּ לְחַיִן
וְלֹא יִבְשֵׁין, לְאַמְשָׁבָא בְּרָכָא לְעַלְמָא, גַיִן דְאִילְנִי
אַלְיִין, כְלֹהוּ לְחַיִן תְּדִירָא, וַטְּרֵפִין דְלָהּוּן מִשְׁתְּבַחִין
תְּדִירָא, יוֹמָן חַדּוֹתָא דְלָהּוּן בְּהָאי זְמָנָא.

לשון הקודש

וְעוֹד, בהתעדויות הזאת מתרבכים כל
השָׁשָׁה בְמִים לְהֻנוֹת בּוּ, וְכָלָם שׁוֹאָבִים
מְהֻפְעָן שֶׁל חַיִין (של הַמִּים) (של הַנַּחַל)
הַעֲמֵק שֶׁל הַכֵּל לְרִדְתָּה לְעוֹלָם. וּמְשׁוּם כֵּד
צָרִיכִים בְּלָם לְחַיִים וְלֹא יִבְשִׁים, לְמַשְׁךְ
בְּרָכוֹת לְעוֹלָם, מְשׁוּם שַׁהְאִילְנָות הַלְלוּ
בְּלָם לְחַיִם תְּמִיד, וַיְמַן הַשְׁמָחָה שְׁלָהָם
נְמַצְאִים תְּמִיד, וַיְמַן הַשְׁמָחָה שְׁלָהָם
בְּזַיְמָן הַעֲ.

מַתְּבָרְכָת מִכְּל הַשָּׁשָׁה, וַיְהִתְבָּרֵךְ מִאָוָם שָׁשָׁה
וּמְהֻנְחָל הַעֲמֵק שֶׁל הַמִּעֵן שְׁזֹופָע וְאַינוּ
פּוֹסֵק אֵת מִיּוֹן לְעַולְמִים שְׁמַשְׁפִיעַ
(מלְהַשְׁפִיעַ) עַלְיָהָם, וַיְמַנֵּק לְבַת. שְׁמָשָׁום
שְׁהִיא בַת לְעוֹלָם הַעֲלִיוֹן וַיְתַחְתּוֹן, הִיא
מַתְּבָרְכָת מִהָּם בְּהַתְּעֹרוֹת הָזֶה. שְׁהָרִי
בְשַׁעַת שְׁבָנָסָת יִשְׂרָאֵל מַתְּבָרְכָת מִהָּם,
כָל הַעֲולָמוֹת מַתְּבָרְכִים, וְעַל בָּן סּוּבָבִים
אַת הַמּוֹבֵח, בָמוּ שְׁנַתְּבָאָר.

וְתִגְנִין בַּסְפָרָא דֶרֶב הַמִנוֹנָא סָבָא, דָהָא הַהְזָא
חִילָא דָאַתְפְקָדָא עַל אַיְלָגִין אַלְיָין, כֹל חַד
וְחַד מַאֲלָיָין, לֹא גַטִיל בְּרַכָּאָן דְחַדְוֹתָא לְעַיְלָא,
אַלָא בְזַמָּנָא דָא. וְחַדְוֹתָא דְלַהּוּן בְלַהּוּ לְעַיְלָא,
וְחַדְוֹתָא דָאַיְלָגִין אַלְיָין לְתַפָּא, בְלַהּוּ בְזַמָּנָא דָא
הַזָּא. וְאַתְעַרוֹתָא דְלַהּוּן בְאַינְיוֹן קְדִישֵי מְלָכָא
תַלְיָין. וּבְדַיְשָׁרָאָל גַטִילִי לֹזָן, כֹלָא אַתְעַר בְזַמָּנָא
דָא, וְעַלְמָא מִתְבָרָכָא, (ס"א לְבִנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְבָרָכָא) לְאַרְקָא
בְרַכָּאָן לְעַלְמָא.

כתיב (תהלים כט) קול יי' על הַמִים אֵל הַכְבּוֹד, אמר
רַבִי יוֹסֵי, דָא אַבְרָהָם. קול יי' בְבַחַ: דָא
יִצְחָק. קול יי' בְהַדָּר: דָא יַעֲקֹב. קול יי' שׁוֹבֵר
אַרְזִים: דָא נִצְחָה. קול יי' הַזִּכְבָּרָה לְהַבּוֹת אַשׁ: דָא
הַזָּד. קול יי' יַחַיל מִדְבָּר: דָא צְדִיק. קול יי' יַחְזִיל
אַיְלוֹת: דָא צְדִיק. וּבְלַהּוּ מִתְגָדְלִי עַל

לשון הקודש

וְשַׁגְנִינוּ בַסְפָרָו שֶל רַב הַמִנוֹנָא סָבָא,
שְׁהָרִי אָתוֹנוּ בָה שְׁהָפָקָד עַל הַאַיְלָנוֹת
הַלְלוּ, כֹל אַחֲרֵי אַחֲרֵי מַאֲלָו לֹא נָטַל
ברכּוֹת שֶל שְׁמַחָה לְמַעַלָה, אַלָא בְזַמָּן
הַזָּהָר, וְשְׁמַחָה שְׁלָהָם בָלָם לְמַעַלָה,
וְשְׁמַחָת הַאַיְלָנוֹת הַלְלוּ לְמַטָּה, בָלָם בְזַמָּן
הַזָּהָר. וְהַתְעַרְרוֹת שְׁלָהָם בָאָוֹתָם
קְדוֹשֵי הַמֶּלֶךְ תְלִינִים. וּבְשִׁישָׁרָאֵל

ימַא (מֵיא) וְאַתְשָׁקִין בְּמֵיא, לְגַדְלָא. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (בראשית כ) וְנֹהֶר יוֹצֵא מֵעַדּוֹ לְהַשְׁקוֹת אֶת הָנוּן. וְכַלְחוּ הָנִי מִתְעָרִי בְּרַכָּאוֹ לְעַלְמָא, מִתְהַחָא שָׁקִין, דְאַתְשָׁקִין בְּלָהו.

תָּא חַי, הָנִי שְׁבָע קָלִין, תְּלִין בְּמַלְהָ דְפִינָּא בְּשָׁאָר יוֹמִי שְׁתָא, וְהַשְׁתָּא, לֹא תְּלִין אֶלָּא בְּעֻזְבָּדָא, וְאָנוּ עֹזְבָּדָא קָא בְּעִינָן, וְלֹא מַלָּה. בְּגִין דְבָוִינָא דָא, מְבָרֵךְ לְכָל שְׁתָא.

בְּיוֹמָא שְׁבִיעָה דְחַג, הוּא סִזְמָא דְדִינָא דְעַלְמָא, וּפְתָקִין נְפָקִין מְבֵי מְלָכָא, וּגְבוֹרָן מִתְעָרִי וּמְסִתְּרִין בְּהָאִי יוֹמָא, וּעֲרָבִי נְחָל (תְּלִין) בְּהָוּ. וּבְעִינָן לְאַתְעָרָא גְּבוֹרָן לְמֵיא. וּלְסִחרָא ז' זְמִינָן, לְרֹזְוֹאָה לְהָאִי מְזֻבָּחָה, מִמְּיא דִינָחָק, בְּגִין דְאַתְמָלִיא מֵיא הָאִי בִּירָא דִינָחָק, וּבֶד הוּא אַתְמָלִיא, בֶּל עַלְמָא אַתְבָּרְכָא בְּמֵיא.

לשון הקודש

יחיל מְדָבֵר – זה עדיק. קול ה' ייחולל בדבורה הפה בשאר ימות השנה, ועבשו אַילוֹת – זה עדיק. ובכלם גְּדָלִים על הַיּוֹם (הימים) וְגְשָׁקִים בְּמִינִים בְּרִי לְגַדְלָה. זהו שברותוב (בראשית כ) וְנֹהֶר יִצְא מַעַדְן

בְּיוֹם הַשְׁבִיעִי שֶׁל הַחַג, הוּא סִימָן הַדִּין של הָעוֹלָם, וְהַפְּתָקִים יוֹצְאים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, וְהַגְּבוּרוֹת מִתְעוֹרֹרוֹת וּמְסִתְּרִים בְּיוֹם הָהָה, וּעֲרָבִי נְחָל (תְּלִין) בָּהָם.

בא ראה, שבעת הקולות הַלְלוּ תְּלִוִים

ובהאי יומא גבורות בעינן למיא, ולסימא לון לבתר, דהא (דף ל"ב ע"א) בהאי יומא מסתימי דינא. ובגין כד בעינן לבטשא לון בארעא, ולסימא לון דלא משבחו, דהאי יומא אתערותא וסימא הוא. ועל דא אתערותא וסימא הוא דעבדינן בערבי נחל.

אמר רבי חייא ודי הבי הוא, ושפיר. וערבי נחל, מסטרא דנחל, נפקי גבוראן. ובהאי יומא מתערוי ומסימי. בהאי יומא בתיב, (בראשית י) וישב יצחק ויחפור את בארת המים. בארת בתיב חסר. וישב, מהו וישב. אלא יומא קדמזה דירחא, שירوتא דינא הוה בכל עלמא, ויצחק קיימא לכורסייא למידן עלמא. בהאי יומא, וישב יצחק לאתערא דינן ולסימא דינן. ויחפור את

לשון הקודש

הוא שעושים בערבי נחל.

אמר רבי חייא, ודי כד הוא, ויפה וערבי נחל, מהצד של נחל יוצאות גבורות. וביום הוה מתעוררים וסימים. ביום הוה בתיב, (בראשית י) וישב יצחק ויחפור את בארת המים. בארת בתיב חסר. וישב, מה זה וישב? אלא הימים הראשונים של החדר, ראשית הדין היה בכל העולם, ויצחק עופר לפא לדון את העולם. ביום הוה, וישב יצחק, לעורר

וצירבים לעורר גבורות למים, ולהקוף שבע פעים כדי לרבות את המב ח |ת הוה מהמים של יצחק, מושם שהבאר هو של יצחק מתפלאת מים, ובשפתמלאת, כל העולים מתברך במים.

וביום הוה צירבים גבורות למים, וסימים אורה אחר כה, שהריו ביום הוה מסתים הדין, ומושום כד צירבים לחפט אוthem בקרקע שלא ימצאנו, שהריו והוא יום של התעוררויות וסימים. ולבן התעוררויות וסימים

בָּאֶרְתָּה הַמִּים, לְאַרְקָא גָּבוֹרָן לְפִנְסָת יִשְׂרָאֵל, לְאַתְּעָרָא לְמִיא, דְּהָא מִיא בָּגְבוֹרָן נְחַתָּן לְעַלְמָא. וּבְגַיֵּן דְּאַלְיָן בָּגְבוֹרָן, לֹא נְחַתָּן אֶלָּא בְּעִיבָּא, וַיּוֹמָא דְּעִיבָּא לֹא נִיְּחָא רֹזְחִיהּוֹן דְּקִיְּמִי עַלְמָא, אֶלָּא בְּגַיֵּן דְּעַלְמָא אֲצַטְרִיךְ לְהּוּ. מַאי טָעַמָּא. בְּגַיֵּן דְּעַלְמָא בְּדִינָא אֲתָבָרִי, וּכְלָא בְּעִיא חַבִּי. בְּגַיֵּן כֶּךְ כֶּלֶא בְּעֻזְבָּדָא תְּלִיא מְלָתָא. וּעַל דָּא, בְּהַנָּא בְּעֻזְבָּדָא וִתְקוֹנָא דְּאִיהּוּ עַבִּיד לְתַתָּא, אֲתָעָרוּ עַלְאַיִן וִתְתַאֲזִין לְתַקְנָא לֹזָן, וּמְתַתְּקָנִי עַל יְדוֹי.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי הָא תְּגִינָן, הַעֲרָבָה דְּדִמְיָא לְשִׁפְוּזָן בְּהָאֵי יוֹמָא, וַמַּאי הִיא. אָמֶר רַבִּי חַיִיא, אָף עַל גַּב דְּלִדְרֶשָׁא הוּא דָאתִי, חַבִּי הוּא וְדָאי. דְּהָא בְּהָאֵי יוֹמָא בְּשִׁפְוּזָן תְּלִיא, בְּהָאֵי יוֹמָא פְּקִיד מְלָכָא לְמִיחָב פְּתָקִין לְסִגְטִירָא, וּמְסִתְיִימִי דִינָן,

לשון הקודש

הפל תָּלוּי בְּמַעַשָּׂה. וּעַל בֵּן הַבָּהּן בְּמַעַשָּׂה וּבְתָקוֹן שֶׁהָוָא עוֹשָׂה לְמַטָּה, מִתְעוּרִים עַלְיוֹנִים וּמְתַחְתּוֹנִים לְתַקְנוּן אֹתָם, וְהַמְּתַתְּקָנִים עַל יָדוֹ.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, חַרִי שְׁנִינוּ, הַעֲרָבָה שְׁדוֹמָה לְשִׁפְתִּים בַּיּוֹם הַזֶּה, וְמַה הִיא? אָמֶר רַבִּי חַיִיא, אָף עַל גַּב שְׁלִדרֶשׁ הוּא בָּא, כֶּךְ זֶה וְדָאי. שְׁהָרִי בַּיּוֹם הַזֶּה זֶה תָּלוּי בְּשִׁפְתִּים, בַּיּוֹם הַזֶּה מְצֻוָּה הַמֶּלֶךְ נְבָרָא בְּדִין, וְהַפְּלָכָבָר כֶּךְ צְרִיךְ.

דִינִים וּלְסִים דִינִים. וַיְחַפֵּר אֵת בָּאֶרְתָּה הַמִּים, לְהַרְיק גְּבוֹרוֹת לְפִנְסָת יִשְׂרָאֵל לְעוֹורָה אֵת הַמִּים, שְׁתִּרְיִי מִם יוֹרְדיםָן לְעַולָּם בְּגַבְרוֹת.

וּמְשִׁים שְׁהַגְּבוֹרוֹת הַלְּלוּי אֵין יוֹרְדוֹת אֶלָּא בְּעַנְגִים, וַיּוֹם הַמְעַנְן לֹא נְחַח רַוְחַם שֶׁל עַמּוֹדי הַעוֹלָם, רק מִשּׁוּם שְׁהַעוֹלָם צְרִיךְ אֹתָם. מַה הַטָּעַם? מִשּׁוּם שְׁהַעוֹלָם נְבָרָא בְּדִין, וְהַפְּלָכָבָר כֶּךְ צְרִיךְ.

וְאַסְתִּים לִישָׁנָא בֵּישָׁא מַעַלְמָא. בְּיוֹמָא קְדֻמָּה
דִּירְחָא שִׁירּוֹתָא דְּדִינָא הֵוָא, וְסִזְמָא הֵוָא בְּהָאִ
יּוֹמָא, וְהָא אֲתָמָר.

תָּא חַי, בְּיוֹמָא דָא שְׁלִמִין וּמִסְיִימִי עַמְיוֹן עַזְבָּדִי
עַבּוֹדָה זֶרֶה בְּרַכָּאָן דְּלָהּוֹן, וִשְׁרָאָן בְּדִינָא,
וַיִּשְׂרָאֵל בְּיוֹמָא דָא מִסְיִימִי דִינֵין דְּלָהּוֹן וִשְׁרָאָן
בְּבִרְכָּתָא. דָהָא לִיוֹמָא אַחֲרָא זְמִינָן לְאַשְׁתַעַשְׁעָא
בְּמַלְכָא, לְגַטְלָא מִגְיָה בְּרַכָּאָן לְכָל שְׁתָא, וּבְהָזָא
חִדּוֹתָא לֹא מִשְׁתַבְחָי בְּמַלְכָא אֶלָּא יִשְׂרָאֵל
בְּלַחְזָדִיהוּ. וּמְאָן דִיתִיב עַם מַלְכָא, וְגַטְלָ לֵיה
בְּלַחְזָדִיה, כֹּל מַה דְבָעֵי שָׁאַיל, וַיְהִיב לֵיה. וְעַל דָא
יִשְׂרָאֵל שְׁרָאָן, וְעַמְיוֹן עַזְבָּדִי עַבּוֹדָה זֶרֶה מִסְיִימִי.
וְעַל דָא בְּתִיב, (מלאכי א) אֲהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר יְיָ וְגו'.

לשון הקודש

עתידים להשתעשע עם הפלחה, לטל
מִפְנוּ בְּרֻכּוֹת לְכָל הַשָּׁנָה, וּבָאוֹתָה
שְׁמָה לֹא נִמְצָאים עַם הַפְּלָחָה, רַק
יִשְׂרָאֵל לְבָדָם. וּמַי שְׁיוֹשָׁב עַם הַפְּלָחָה
וּנוֹטֶל אֹתוֹ לְבָדוֹ, כֹּל מַה שְׁרוֹצָה שׁוֹאָל,
וּנוֹתֵן לוֹ. וְעַל בֵּן יִשְׂרָאֵל מְתַחְלִים, וּעַמִּים
עַזְבָּדִי עַבּוֹדָה זֶרֶה מִסְיִימִים. וְעַל בֵּן
כְּתוּב, (מלאכי א) אֲהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר ה'
וְגו'.

לְתַת פְּתִיקִים לְמִמְנָה, וּתְהִינִים מִסְתִּים,
וְנִסְתִּים לְשָׁוֹן חֶרְעַ מִהָעוֹלָם. בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן
שֶׁל הַחְדָשׁ הוּא רְאֵשֶת הַדָּינִין, וְהַסּוּס
הוּא בַּיּוֹם הַזֶּה, וְתוֹרִי נְתַבָּא.

בָא רַאה, בַּיּוֹם הַזֶּה הַעֲמִים עַזְבָּדִי
עַבּוֹדָה זֶרֶה מִשְׁלִימִים וּמִסְיִימִים אֶת
הַבְּרֻכּוֹת שְׁלָהָם וּשׁוֹרִים בְּדִין, וַיִּשְׂרָאֵל
בַּיּוֹם הַזֶּה מִסְיִימִים אֶת הַדָּינִים שְׁלָהָם
וּשׁוֹרִים בְּרֻכּוֹת, שְׁהָרִי לִיּוֹם אַחֲרֵי

אמָר לֵיה, הֲא חַמִּינָא לֵיה לְעַשׂו בְּשִׁלֹּה, בְּמַלְכוֹ
בְּכֶרֶיבָן עַלְאוֹן, וְשַׁלִיט עַל עַלְמָא, וְאַת אָמָר
וְאַשִׁים אֶת הָרִיו שְׁמָמָה. אָמָר לֵיה, בְּכָל אַתְרַ הַכִּי
הָוָא. בֵּין דְמַלְכָא קְדִישָׁא גַּזְרָה, וְשַׁוְוי הַהִיא
גַּזְרָה בְּפִתְקִיה, קָרָא אַסְהִיד בְּמַה דְאַתְעַבֵּיד. וְעַל
דָא וְאַשִׁים אֶת הָרִיו שְׁמָמָה, הֲא שְׁוִיתִי בְּפִתְקָא
דִילֵי. וּבָנָן כָּל אַיִן טָבָנו דְגַזְרָה עַלְיָהו דִישְׁרָאֵל,
דְבָתִיב, (יחזקאל יז) אָנָי יְיָ דְבָרְתִּי וְעַשְׂיִתִי.

וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה וְזֹאת
תּוֹרַת זְבָח הַשְׁלָמִים זֹאת תּוֹרַת
הַחַטָּאת. (ויקרא ז) רַבִּי יִצְחָק אָמָר, הֲא אַוְקְמוֹתָ אֵי
לְתַתָּא דָא בְּכָלָא. אֵי לְעִילָא דָא בְּכָלָא. וּמְאן
דְאַשְׁתְּדָל בְּאוֹרִיָּתָא, נְטָלָא לְחוֹלְקִיה בְּכָלָא,
וְאַתְאָחִיד בְּכָל סְטוּרֵין, וְלֹא בְּעֵי לְקָרְבָא קָרְבָּנָא עַל
נְפִשְׁיָה, וְהָא אַתְמָר.

לשון הקודש

אמָר לוּ, הָרִי אָנָי רֹואָה אֶת עַשׂוֹ וּבָנָן כָּל אַוְתָן טוֹבּוֹת שְׁנָרוֹ עַל יִשְׂרָאֵל,
בְּשִׁלֹּה, בְּמַלְכּוֹת, בְּכֶרֶבִים עַלְיוֹנִים,
שְׁכָתוֹב (יחזקאל יז) אָנָי הִ דְבָרְתִּי וְעַשְׂיִתִי.
וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם וְזֹאת תּוֹרַת
הַמִּנְחָה וְזֹאת תּוֹרַת זְבָח הַשְׁלָמִים זֹאת
תּוֹרַת הַחַטָּאת. רַבִּי יִצְחָק אָמָר, הָרִי
פְּרָשׂוֹת, אָם לְמַטָּה - וּוּ בְּכָל, וְאָם
לְמַעְלָה - וּוּ בְּכָל. וּמַי שְׁמַשְׁתַּרְתָּל
בְּתּוֹרַה, נוֹטֵל אָוֹתָה לְחַלְקוֹ בְּכָל וּנְאָחָז
שְׁמָמָה, שְׁהָרִי שְׁמַתִּי אֶת זֶה בְּפִתְקָא שְׁלִי,

רַבִּי יַצְחָק פָּתָח, (ירמיה ב) הַפְּהָנִים לֹא אָמְרוּ אֵיתָה
יְיָ וַתּוּפְשִׁי הַתּוֹרָה לֹא יִדְעֻנִי וְהַרְזָעִים
פְּשָׁעוֹ בַּי. הַפְּהָנִים, אֲלֵין כְּהָנִים דְּמִשְׁמָשִׁין
בְּכֶהָנָה גְּדוֹלָה, וּמִקְרָבֵין מְלֵין קְדִישֵׁין לְאַתְרִיהוּ,
וּמִיחִידִין יְהוּדָה כָּל חָד וְחָד פְּדָקָה חַווּ. וַתּוּפְשִׁי
הַתּוֹרָה מֵאַנְיָנוּ תּוּפְשִׁי הַתּוֹרָה, וּכְיַבְּהָנִי לֹא
תּוּפְשִׁי הַתּוֹרָה נִגְהָנוּ. אֶלָּא, אֲלֵין אַינְיָנוּ לִיְהָאי,
דְּתּוּפְשִׁי בְּבָנוֹת, דְּאַתְיָנוּ מִסְטָרָא דָאָרִיבִּיתָא.
וְאַתְיִיהִבָּת מִסְטָרָא דְּלָהּוֹן אָוָרִיבִּיתָא. וְאַינְיָנוּ מִמְּנָנוּ
עַל שְׁבָחָא דְּתוֹשְׁבָחָתָא דְּמַלְבָּא קְדִישָׁא, לִיְהָדָא
לִיהְיָה יְהוּדָה שְׁלִים פְּדָקָה יָאוֹת. וְהַרְזָעִים פְּשָׁעוֹ
בַּי. אֲלֵין אַינְיָנוּ רַבְּרַבִּי עַמָּא, דְּאַינְיָנוּ רַעַיָּנוּ לְעַמָּא,
כְּרֻעִיא דְּמִדְבָּר עַגְיָה.

וְאֲלֵין אַינְיָנוּ ג' דְּרָגִין, דְּבָעִיא לְאַשְׁתְּבָחָא תְּדִיר

לשון הקודש

בְּכָל הַצְּדִידִים, וְלֹא צָרִיךְ לְהַקְרִיב קָרְבָּן
 עַל נְפָשָׁו, וְהָרִי נְתָבָאָר.

רַבִּי יַצְחָק פָּתָח, (ירמיה ב) הַפְּהָנִים לֹא
 אָמְרוּ אֵיתָה הָיָה וַתּוּפְשִׁי הַתּוֹרָה לֹא יִדְעֻנִי
 וְהַרְזָעִים פְּשָׁעוֹ בַּי. הַפְּהָנִים – אֲלֹו
 הַפְּהָנִים שְׁמִשְׁמָשִׁים בְּכֶהָנָה גְּדוֹלָה,
 וּמִקְרָבִים דָּבָרִים קְרוּשִׁים לְמַקוּם,
 וּמִיחִידִים הַיְהֹודִים כָּל אָחָד וְאָחָד בָּרָאֵי.
 וַתּוּפְשִׁי הַתּוֹרָה, מֵהַמְּפָשִׁים הַתּוֹרָה?

על קרבנה, לאשבחה רעה לעילא ותתא, ולאשתחאה בראן בכלחו עלמיין. בהנא מקרוב קרבנה, ואתבזון ליחדא שמא קדישא כדקה חזוי, ולאתערא סטרא דיליה. וליזאי אתבזונן בשיר, לאתערא סטרא דלהון, (דף ל"ב ע"ב) ולאתבללא בסטרא דכהנא. וישראל אתבזון לבא ורעתה להזיבתא שלימתא, ואתבגע קמי מלכא קדישא, והאי נטיל כלא, ואתכפר חובייה, ואשתבח חדוזתא בעילאי ותתאי.

רבי יהודה פתח, (תהלים קד) המקרה במים עליותיו וגנו. קדשא בריך הוא بد ברא עלמא, מגו מיא אפיק ליה, וסידר ליה על מיא. מה עבד. פלג מיא לתרין. פלגותא לחתתא, ופלגותא לעילא. ועבד מנייה עובדיין, מפלגותא תחתה עבד ותקו עלמא דא, וסידר ליה על פלגותא דא, ואתקין ליה

לשון הקודש

להפツיא על הקרבן למציא רצון למעלה ולמטה ושימצאו ברכות בכל העולמות. הכהן מקריב קרבן, ומתרבון ליחד את השם הקדוש ברוךו ולעוזר את הצד שלו, ולהلوים מתרבונים בשיר לעוזר את הצד שליהם ולהבליל בצדו של הכהן, וישראל מכון לבו ורצונו לחשבה שלמה ונכגע לפניהם הפלך הקדוש, וזה

לעילא עלייהו. חדא הוא דכתיב, (תהלים כד) כי הוא על ימים יסדה. ופלג אחרא סלקיה לעילא, ותקר ביה תקראין עלאין, חדא הוא דכתיב המקרה במנים עליותיו וגנו.

ועבד רקיע בין תרין פלאותיא אלין, חדא הוא דכתיב (בראשית א) יהיו רקיע בתוך המים וגנו, ועליהו אתקין וסדר עלאין קדישין מגו טיפי טיפי ברוחה דאתגרא בכסיטה (ס"א בבוצינא) (ס"א וסדר מלאכי עלאי קריישי, מגו רוחא דאתגר מפומיה). דכתיב, וברוח פיו כל צבאים.

ובאלין אתקין וסדר מזמרי תשבחתיה ביומא, ואתערבו בשלחותי אשא. ואינון גדיידי חיילין, אמרין שירותא ביומא, תשבחן בצדרא, זומירן ברמשא. כה מטי ליליא, כלו פסקי

לשון הקודש

ונגו. ועליהם תקון וסדר עליונים קדושים מהות טפות טפות ברית שנגורה בתאר (בקמאר) וסדר מלאכים עליונים קדושים מותך רוח שנגורה מפי), שברותם וברוחם פיו כל צבאים. ובallo תקון וסדר המומרים את תשבחתו ביום, והתערבו בשלחותות אש. ואוותם גדיידי הצבאות אומרם שירה ביום, תשבחות בפרק זומירות בערב. בשמניגע הלילה, כלם מפסיקים שברות (בראשית א) יהיו רקיע בתוך המים

התחתונה עשה ותקן את הולם הוה וסדר אותו על המחצית הזאת, ותקן אורות למעלה עליהם, וזה שבטוב (שם כד) כי הוא על ימים יסדה. ואת המחצית לאחרת העלה למעלה וסדר בו את התקורות העליונות, וזה שבטוב המקרה במנים עליותיו וגנו.

ועשה רקיע בין שני החצאים הללו, וזה שברות (בראשית א) יהיו רקיע בתוך המים

שִׁרְתָּא. לְעַילָּא מַנְיִיהוֹ, גְּדוּדֵין דָּאשָׁא,
בְּשַׁלְהֽׁוֹבָא תְּקִיפָה, קִימֵין וּמֶרְיחֵין אַשָּׁא דָאַבָּלָא,
וְאַהֲדָרִי לְאַתְרִיהוֹ.

וְאֵית בְּסִטְרָא אַחֲרָא, דְּתַהוֹמֵין סְלִקֵין אַלְיִן עַל
אַלְיִן. וְאֵית תְּהוֹמָא עַלְאָה, וְתְהוֹמָא תְּתָאָה,
וּבְכָלְהוֹ שָׁאָרָן מְאַרְיָהוֹן דְּדִינֵין מְסִטְרָא דְּדִינָא
קְשִׁיאָה. וְאֵית בְּגֹנוֹ סִטְרָא דְּתַהוֹמָא תְּתָאָה, שְׁלַהּוֹבָן
דְּאוֹקְדִין זִיקְזִין נֹרְזִין, מִמְנָנוֹ עַל דִינֵין דְּעַלְמָא,
לְאַזְוקְדָא לְחַיְבִיא בְּנוֹרָא, דְּנָגְדִי מַהְהוֹא נֶהָר דִינָר.
וּבְכָלְהוֹ אַשָּׁא, וְחַיוֹ דְלָהָן אַשָּׁא דְלָהִיט, וּקְיִמֵין בֵין
עַלְאיִי וּתְתָאִי.

וּבְדַתְנָא דְמִדְבָּחָא סְלִיק, מַתְעַבָּרוּ וּסְלִקֵין
מַהְהוֹא דְרָגָא, דְקִימֵין לְשִׁיצָאָה וְלְאַזְבָּדָא,
וְהַהוֹא נְגִידָא דָאַשָּׁא תְּקִיפָה דְנָהָר דִינָר, דְאִיהוֹ

לשון הקודש

את השירה. מעלהיהם גְדוּדי אש אש
בשלהבת חזקה עומדים ומרוחים אש
אוכלת, וחוזרים למוקםם.

ויש הצד الآخر שתהומות עלים אלו
על אלו, ויש תהום עליון ותהום תחתון,
ובכלם سورים בעליי הدينם מצד של
הדין הקשה. ויש ברותך צד התהום
התחתון שלבות ששופרות וקיים של

תקיף ועלאה, אהדר לאטריה. ובלחו, מתחנין מהנָּא דמידבחא, בגין דאתתקנת לךבי (ס"א מרכחא) מלכָא עלאה, בגין כד מתחנין מגיה, ואינון קרבין להבא. ותנָּא אהרא סליק, זה אוקימנא, לבל חד וחד, רועיתא דכלא דסלקא לעילא, דאייה נייחא דרווחא, לנבי מלכָא קדישא.

הא אמר, דבמידבחא סלקא ואתהי אוריא"ל, בחייב חד אהרא תקיפה, רביע על טרפה. והו חמאן בהני וישראל, זה דין, فهو ידען דאתקבל ברעoa קמי מלכָא קדישא. ואשא אהרא עלאה קדישא נחית, לקלא אשא תחתה, פ דין בר נש איזיל (נ"א דחיל) ואזבעע קמי מאיריה, וtab בתויובתא שלימתא.

למלכָא דשדרו ליה דורונא, ואתיישר קמייה, אמר לעבדיה, זיל וטול דורון דא.

לשון הקודש

חויר למוקמו, ובלם נהנים מעשן אוריא"ל, במז מראה של אריה חוק המובת, משומ שנטפקן בננד (חטפה) המלך העליון, ומשומ כד הם נהנים מפניהם, והם קרבים לבן. וען אחר עולה, ותרי בארני, לבל אחר ואחר, הרצון של הכל שעולה למעלת, שהוא נתת רוח למלך הקדווש.

תרי נתבאר שבמנובח עולה ונראה מלך ששלה לו דורון, וזה מתקבל

חיזיר למוקמו, ובלם נהנים מעשן אוריא"ל, במז מראה של אריה חוק המובת, משומ שנטפקן בננד (חטפה) המלך העליון, ומשומ כד הם נהנים מפניהם, והם קרבים לבן. וען אחר עולה, ותרי בארני, לבל אחר ואחר, הרצון של הכל שעולה למעלת, שהוא נתת רוח למלך הקדווש.

דָאִירִיאַיְאָ לֵי. כֶּד אָמֵר קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְאוֹרִיאַל, זִיל וַקְבִּיל דָוּרָגָא דְבָנִי מִקְרִיבֵינוּ קָמָא. בָמָה חֲדֹזה מִשְׂתַכְחֵה בְּכָלָא, בָמָה בְּסִימֹותָא בְּכָלָא מִשְׂתַכְחֵה, פֶד בְּהַנָּא וְלִזְאָה, וְהַוָּא דִמְקִרְבֵּן קָרְבָּנָא, מִכְזָוִינִי לְקָרְבָּא קָרְבָּנָא בְּדַקָּא יָאָזָת, בִּיחִזְדָּא שְׁלִים.

תָא חַזִי, בְּתִיב, (ויקרא ט) וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלְפָנֵי יְהָוָה וַתְאַכֵּל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הַעֲוֵלה וְגַוּ. דָא אוֹרִיאַל, דְנַחֲית בְּחִיזּוֹן דָאָשָׁא בְּשַׁלְחוֹבָא, עַד דְנַחֲית לְמִדְבָּחָה, לְקָבָל דָוּרָגָא וְאַתְחַזֵּי בְּאַרְיָה רְבָרָבָא, רְבִיעַ עַל קָרְבָּנָא.

וּבְדִ יִשְׂרָאֵל לֹא אָשַׁתְכֵהוּ וְבָאֵין, אוּ הַהֵוָה דִמְקִרְבֵּן קָרְבָּנָא לֹא קָרְבֵּן בְּדַקָּא יָאָזָת, וְלֹא אַתְקַבֵּל קָרְבָּנִיהָ, הַוּ חַמְאָן דָלָא סְלִיק תְּגַנָּא בְּאַרְחָה

לשון הקודש

לְפָנָיו. אָמֵר לְעַבְדוֹ, לְךָ וַטֵּל אֶת הַדּוֹרוֹן בָא רָאת, בְּתוּב וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלְפָנֵי הָהָה שְׁחַבְיָאוּ לֵי. כֶּד אָמֵר נִקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאוֹרִיאֵל, לְךָ וַקְבִּיל אֶת הַדּוֹרוֹן שְׁבָנִי מִקְרִיבִים לְפָנֵי. בָמָה שְׁמַחָה נִמְצָאת בְּפֶל, בָמָה הַתְּבִשְׁמוֹת נִמְצָאת בְּפֶל, בָשְׁחַפְתָּן וְהַלְוִי וְאַתוֹ שְׁמַקְרִיב קָרְבָּן מִכְנוּינִים לְהַקְרִיב קָרְבָּן בָּרוֹאי שָׁאוּתוֹ מִקְרִיב הַקְרָבָן לֹא הַקְרִיב בָּרוֹאי עַל הַקְרָבָן. וּבְשִׁישָׁרָאֵל לֹא נִמְצָאוּ צְדִיקִים, אוּ שָׁאוּתוֹ מִקְרִיב הַקְרָבָן לֹא הַקְרִיב בָּרוֹאי בִּיחִזְדָּא שְׁלִים.

מישר, וזהו קם חד רוחא מינוקבא דצפון, וועל למדבהה, וזהו חמאן דייקנא דחד בלבא חציפה, רבייע על קרבנה. פדין הו ידע דלא אתקבל ברענוא ההוא קרבנה.

למלכა דשדרו ליה דורון, חמא ליה מלכא דלאו איהו כדאי לקרבא קפיה, אמר מלכא, אסיקו ההוא דורונא, וחייב ליה לבלבא, דלאו איהו כדאי לאעלא קפאי. כד בשעתה דקרבנה אתקريب, ולא אתקבל ברענוא, דורונא לבלבא אטמסר. יבגין כד הו חמאן, דייקנא לבלבא על גבי מדבהה.

תא חי בתיב (דף לג ע"א) (ויקרא ט) ותצא אש מלפני יי' ותאבל על המזבח את העולה. אמר רבי יהודה, דא איריא"ל, דאתחי בשלוחיתא דאסחא

לשון הקודש

ולא התקבל קרבנו, כי רואים שהעשן מהלך, סלקו את אותו הדורון ותנו אותו לפצלב, שאינו כדאי להפנס לפניו. כד בשעה שנקרב הקרבן ולא התקבל ברצון, הדורון נמסר לפצלב, ומושום כד כי רואים את ריזוקן הבלב על גבי המזבח.

בא ראה, כתוב ותצא אש מלפני ה' ותאבל על המזבח את העולה. אמר רבי הפלך שאינו כדאי לקרבו לפניו. התקבל ברכzon אותו הקרבן.

למלך שליחיו לו הדורון, ראה אותו הפלך שאינו כדאי לקרבו לפניו. אמר

על מִדְבָּחָא, בַּמָּה דָאַתֵּר רַבִּיעַ עַל קָרְבָּנָא. וְכָدֵין חִדּוֹתָא הָזֶה בְּכָלָא, דָהָא אַתְקָבֵל בְּרַעֲזָוָא, בַּמָּה דְכַתִּיב, וַיַּרְא כְבוֹד יְיָ אֶל כָּל הָעָם. וְאֵי לֹא הָזֶה עֲרָבוֹבִיא דְבָנֵי אַהֲרֹן, מִן יוֹמָא דְנַפְקָנוּ יִשְׂרָאֵל מִפְצְּרִים, לֹא אַשְׁתַּבְחַ רַעֲזָא הַבִּי לְעִילָא וְתַתָּא.

רעה מהימנא

פקודא דָא לְשַׁרוֹף קָדְשִׁים בָאשׁ. וְאַבְתָּרִיה וְהַנוּתָר מְבָשֵר הַזּוֹבֵח בַיּוֹם הַשְׁלִישִׁי בָאשׁ יִשְׁרָף. תְנָאִין וְאַמוֹרָאִין. בְסִתְרֵי תּוֹרָה, אַית קָדֵשׁ, וְאַית קָדְשִׁים, וְאַית קָדֵשׁ קָדְשִׁים. מַה הַנָּאָה אַית לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְקָדְשִׁים דְאַתּוֹקָדוּ. אֵי תִימָא בְגַיּוֹן יִצְחָק, דְבַשְׁעַתָּא דְיִשְׂרָאֵל בְעַקּוֹן, סְלִיק אַפְרוֹ שֶׁל יִצְחָק קְמִיהָ, דָאֵי חִיּוֹבֵן שְׁרִיפָה אַשְׁתַּווּבוּ בְגִינִיהָ. הָאֵי לְדָרְשָׁא אִיהָן. וְאֵי תִימָרּוֹן בְגַיּוֹן (צְדִיקְיָא) (נֵא וְאֵי בְגַיּוֹן) בְנֵי אַהֲרֹן דְהֻוּ שְׁרִיפָת קָדְשִׁים, דְכַתִּיב בְהַזּוֹן וְתַצֵּא אַשׁ מַלְפִנֵּי יְיָ וְתַאֲכֵל אֹתָם וְיִמּוֹתָן. וְמִתְתַּחַזְן פְּרָה לְיִשְׂרָאֵל בְמֹשְׁרִיפָת קָדְשִׁים, אָוֹפֵדָא לְדָרְשָׁא קָא אָתֵי.

לשון הקודש

וְהַנוּתָר מְבָשֵר הַזּוֹבֵח בַיּוֹם הַשְׁלִישִׁי בָאשׁ יִשְׁרָף. תְנָאִין וְאַמוֹרָאִין, בְסִתְרֵי תּוֹרָה יִשׁ קָדֵשׁ, וַיֵּשׁ קָדְשִׁים, וַיֵּשׁ קָדְשִׁים. מַה הַנָּאָה יִשׁ לְקוּדְשָׁבָרוֹךְ הוּא בְקָדְשִׁים שְׁנִשְׁרָפוּ? אִם תָאמֵר בְשִׁבְיל יִצְחָק, שְׁבָשָׁעָה שִׁיְשָׁרָאֵל בְצָרָה, עֹלָה אַפְרוֹ שֶׁל יִצְחָק לְפָנָיו, שָׁאָם חִיבִים שְׁרִיפָה יִגְזְלוּ בְגַלְלוֹ – זָהוּ לְדָרְשָׁ. וְאִם תָאמְרוּ מִשּׁוּם (הַצְדִיקִים) (עַם מִשּׁוּם) בְנֵי אַהֲרֹן שְׁהִי שְׁרִיפָת קָדְשִׁים, שְׁכָתוֹב בָהּ וְתַצֵּא אַשׁ

יְהִקָּה, וְה אָוְרִיאָל, שְׁנָרָא בְשִׁלְהָבָת אַשׁ עַל הַמִּזְבֵּח, בֶמּו שְׁנָאָמֵר רַוְבֵין עַל הַקְרָבָן. וְאֵו הִתְהַשֵּׁחה שְׁמָחָה בְפָל, שְׁהָרִי הַתְקָבֵל בְּרַצּוֹן, בֶמּו שְׁבָתוֹב וַיַּרְא כְבוֹד הָאֱלֹהִים בְלַעַם. וְאֵם לֹא הִתְהַשֵּׁחה שְׁרָבְבִיא שֶׁל בְנֵי אַהֲרֹן מִיּוֹם שִׁיצְיאָו יִשְׂרָאֵל מִפְצְּרִים, לֹא נִמְצָא רַצּוֹן בָהּ לְמַעְלָה וְלְמַטָּה.

רעה מהימנא
מִצְרָה וּלְשַׁרְפָּת קָדְשִׁים בָאשׁ, וְאַחֲרֵיה –

אלא, הַלְתָ אֲשִׁין בְּשֶׁרֶגֶא: אֲשָׁא חֹוֶרֶא, וְאֲשָׁא אָוֶכֶמֶא,
וְאֲשָׁא תְּכֵלֶתֶא. לְקַבֵּל: תּוֹרָה, נְבִיאִים, וּכְתוּבִים.
לְקַבֵּל: פְּהָז, לְזִוִּין, וַיְשָׁרָאֵל. וְתְּכֵלֶת אֲיַהִ שְׁכִינֶתֶא, קְרִיבָא לְזַן,
וְאֲיַהִ אֲחִידָא בְּאַינְזָן פְּתִילָות, בְּכָנְפִי מְצֻוָּה, דָאַתְמָר בְּהָזָן,
וְעַשְׂיוֹ לְהָם צִיצִית. וְהָאֵי תְּכֵלֶת דָאַיִהִ שְׁכִינֶתֶא, אֲיַהִ דִינָא,
בְּאַכְלִית קְרַבְנִין וּעַלְזָוִן.

אי אֲשֶׁבֶת בְּנֵי נְשָׁא, דָאַינְזָן עַצִּים יְבָשִׁים, כְּנוֹינָא דָאַינְזָן
פְּתִילָות יְבָשִׁין, בְּלֹא מְשָׁחָא, דָאַיִהִ אָוֶרְיִיתָא רְחָמִי, אֲיַהִ
לוֹזָן (רְלִידְזָוָן) שְׁרִיפָה, וְאַוקִידָתָ לְזָן. וּבְגִין דְעִמִּי הָאָרֶץ אַינְזָן
בְּעִירָן, בְּמָה דָאַוקְמָוָה דָאַינְזָן שְׁקָזָן. תְּכֵלֶת, דָאַיִהִ אַדְנִי,
אַוקִידָתָ לְזָן, בְּגִין דְקְרַבְנִין לְגַבְהָ עַם שְׁרִיאָן, דָאַיִהִ יְצַרְתָּרָעָן, זָר,
הַקָּדָא הוּא דְכַתִּיב, (בְּמָדוֹב ^ז) וְהַזָּר הַקָּרְבָּב יְוָמָת.

וְאֵי בְּמִתְתָּהָזָן חֹזְרִין בְּתִיְבָתָא, נְאָכֵד שְׁחִיטָתָ לְזָן מְלָאָךְ הַמּוֹתָה
מִיכָּאֵל מְלָאָךְ מִיכָּאֵל דָאַיִהִ כְּהָנָא רְבָא, אַרְיָה דְאַכְבִּיל
קְרַבְנִין, נְחִיתָ עַלְיִיחּוֹן, לְקְרַבָּא לְזָן קְרַבְנָא קְרָם ^ז.

לשון הקודש

כִּמוֹ אָוֹתָן פְּתִילָות יְבָשָׁות, בְּלֵי שְׁמָן,
שְׁהִיא תּוֹרָה וּרְחָמִים, הִיא לְהָם (שְׁהִידְזָוָן)
שְׁרִיפָה, וּשְׁוֹרֶפֶת אָוֹתָם. וּמְשׁוּם שְׁעִמִּי
הָאָרֶץ הָם בְּהַמּוֹת, כִּמוֹ שְׁבָאַרוֹתָהּ שְׁהָם
שְׁקָזָן. תְּכֵלֶת, שְׁהִיא אַדְנִי, שְׁוֹרֶפֶת
אָוֹתָם, מְשׁוּם שְׁקַרְבִּים אַלְיָהּ עַם שְׁרִיאָן,
שְׁהָוָא יְצַרְתָּרָעָן, זָר. וְהַשְּׁכַתָּב וְהַזָּר
הַקָּרְבָּב יְוָמָת.

וְאֵם בְּמִתְתָּהָם חֹזְרִים בְּתִשׁוֹבָה, (פְּשָׁוֹחַת
אוֹתָם מְלָאָר הַמּוֹת, מִיכָּאֵל הַמְלָאָךְ מִיכָּאֵל שְׁהָוָא
כְּהָן גְּדוֹלָה, הַאֲרִיה שְׁאָוֶל קְרַבְנָות יְוָדָה
עַלְיָהָם לְהַקְרִיבָם קְרַבָּן לְפָנֵי הָ).

מִלְפָנֵי הָ וְתַאֲכֵל אָוֹתָם וִימְתָּהָן, וּמִתְתָּהָם
בְּפִרְבָּה לִיְשָׁרָאֵל כִּמוֹ שְׁרִיפָתָ קְדָשִׁים – אֲפָר
וְהַלְּדָרְשָׁ בָּא.

אלא שְׁלָשָׁה אֲשִׁים בְּגִירָה: אֲשָׁא לְבָנָה,
וְאֲשָׁא שְׁחָרָה, וְאֲשָׁא תְּכֵלֶת, בְּגִינָר תּוֹרָה
נְבִיאִים וּכְתוּבִים, בְּגִינָר כְּהָן לְזִוִּין וַיְשָׁרָאֵל.
וְתְּכֵלֶת הִיא שְׁכִינָה, קְרוֹבָה לְנוֹן, וְהִיא
אֲחוֹזָה בְּאָוֹתָן פְּתִילָות, בְּכָנְפִי מְצֻוָּה,
שְׁגָאָמֵר בָּהָם וְעַשׂו לְהָם צִיצִית. וְהַתְּכֵלֶת
הַזָּו שְׁהִיא שְׁכִינָה, הִיא דִין שְׁאָוֶלֶת
קְרַבְנָות וּעוֹלוֹת.

אם מְוֹצָאת בְּנֵי אָדָם שְׁהָם עַצִּים יְבָשִׁים

וְקָדֵם דַתְפּוֹק נִשְׁמָתִיה, מִתְוֹדָה בְכֶפֶחָ וְדוֹיִין, וְכֵד נִפְיק
נִשְׁמָתִיה הוּא תֹהַ מִתְפּוֹזׁ לְגֻמּוֹר אֶת הַשֵּם, שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל וּבָרוּךְ שֵם, לְקָרְבָּא נִשְׁמָתִיה מַאֲנָא (נִיא קָרְבָּנָא) לְשֵם
יְהֹוָ"ה, וְצִרְיךְ לְמִתְוֹדָה לְקַוְדְּשָׁא בָּרִיךְ הוּא, לְקַבְלָא לְקָרְבָּא ה'
בְשִׁמְיָה, דָאָכִיל וִישְׁצֵי, וְלְאָחוֹרָה בְתִיְבְּתָא לְגַבְיִי יְהֹוָ"ה, אֲחִי"ה
כְחֹשֵׁבָן מ"ב. דָאָרְנִי קָרְבָּנָא לֵיהַ דִינָא דְמַלְכוֹתָא דִינָא.

וַיַּכְנוּ בְשָׁמָא מִפְּרָשׁ, דָאִיהוּ יוֹדְהָה וְאַוְהָה הָא, בְּלֵב אָחָר.
וּבְיִהְוָה יְפּוֹק רֹוחֵיה. בְּנִפְשׁ דִילִיה מִקְבֵּל עַלְיָה מִיתָה
וַיַּסְוִרְיוּן. וּבְנִשְׁמָתָא מַזְדָה בְכֶפֶחָ וְדוֹיִין וְמִתְחַרְטָת.

בְּנִפְשׁ מִקְבֵּל עַלְיָה מִיתָה שְׁחִיטָה שִׁרְיפָה, וְאֵי צִרְיךְ אַרְבָּע
מִיתּוֹת בֵית דִין, דָאַינְזָוּן סְקִילָה שִׁרְיפָה תָרָג וְחַנְקָה,
מִקְבֵּל לֵיהַ מַאֲדָנָי בְּנִפְשׁ דִילִיה. וּבְנִשְׁמָתָה מַזְדָה בְכֶפֶחָ
וְדוֹיִין, וְחוֹזֵר בְתִיְבְּתָא לְגַבְיִי אֲחִי"ה, דָאָחִיד בְתְרִין שְׁמָהָן,
יְהֹוָ"ה יְהֹוָ"ה.

בְמִחְשָׁבְתִיה יַבּוֹן לְאָפְקָא וְדוֹיִין, וְקַבְלָתָה מִיתָה עַלְיָה, בְּלֵב
אָחָר, דָאִיהוּ שָׁמָא מִפְּרָשׁ, בְּגַוְונָא דָא יוֹדְהָה

לשון הקורת

וְלִפְנֵי שְׁתַצְא נִשְׁמָתוֹ מִתְוֹדָה בְכֶפֶחָ
וְדוֹיִים, וּבְשִׁוְצָאתָ נִשְׁמָתוֹ הוּא קְנִיה
מִתְפּוֹזׁ לְגֻמּוֹר אֶת הַשֵּם, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
וּבָרוּךְ שֵם, לְהַקְרִיב אֶת נִשְׁמָתוֹ
בְּלֵי (קָרְבָּנָא) לְשֵם יְהֹוָ"ה, וְצִרְיךְ לְהַתְנוֹתָה
אֶל הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְקַבְלָה וּלְקָרְבָּה ה'
שֶׁבְשָׁמוֹ שָׁאוֹכָלָת וּמְכָלה, וּלְחַזְירָה
בְתִשׁוּבָה לִיהְיוֹ אֲחִי"ה בְחַשְׁבּוֹן מ"ב. שֵׁל
אַרְנִי קוֹרָאים דִין שֶׁל מְלָכּוֹת דִין.

וַיַּכְנוּ בְשֵם הַמִּפְּרָשׁ, שְׁהָוָה יוֹדְהָה
וְאַוְהָה הָא, בְּלֵב אָחָר, וּבוֹ תִצְא רֹוחֵה.

ה"א וְא"ו ה"א. (בבזה) ביה פְּהָנִים פּוֹרֻעִים וּמְשַׁתְּחִוִּים עַל פְּנֵי הֶם, ואומרים ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד. בבוד, איזה ל"ב בחישבן. וביה היה מתרפין למזור את השם. (ואיז איזה אחד בלב). ותנאים ואמורים, אי תימרנו וכי עם הארץ מנא ידע דא. אלא ורקאי עם הארץ איזה בשור, או שה, או עז, או טור, או יונגה. מה בעירן לא ידע אורייתא, דאייה שם יהוז'ת, הבי עם הארץ, לא ידע. אלא מיכאל פהנא רבא, איזה עביד ליה עולחה וקרבענא קדם זי, ואיזה מבוען בשמא מפרש, בסיליקו דרוחית, דתפוק בלב אחר, בגונא דבר נפיק רוחא דבר נש בבל ליליא.

ובגין דא אוקמיה רבנן, שוב يوم אחד לפני מיתה, ובבל يوم ויום צרייך בר נש לאחררא בתיזבתא, ולמסר רוחיה לנבייה, דיפוק באחד, קדא הוא דכתיב, (טהלים לא) בידך אפקיד רוחי.

ואם הוא תלמיד חכם, עליו אתה אמר (משלו יב) יודע צדיק נפש בהמתו דليلת חכם, במו פהנא. במה דאוקמיה הרוצה

לשון הקודש

עשה אותו עולחה וקרבען לפני ה', והוא מכון בשם המפרש בעלתה רוחו שתצא בלב אחד, במו שביוציאת רוח האדם בבל לילאה.

ומשם זה פרשוה החכמים, שוב يوم אחד לפני מיתה. שבבל يوم ויום צרייך אדם לחזור בתשובה ולמסר את רוחו אליו שיצא באחד. והוא שבתות (טהלים לא) בידך אפקיד רוחי.

ואם הוא תלמיד חכם, עליו נאמר (משלו ט) יודע צדיק נפש בהמתו, שאין חכם במו הפהן, במו שבארוה הרוצה לא יודע. אלא מיכאל פהן גדול הוא המפרש, במו זה: יודع ה"א וְא"ו ה"א, (בבזה) שבו הפהנים פורעים ומשתחווים על פניהם ואומרים: ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד. בבוד הוא ל"ב בחישבן, וכו היה מתרפין למזור את השם. (ואיז הוא אחד בלב).

ותנאים ואמורים, אם האמור, וכי עם הארץ מנין יודע את זה? אלא ורקאי עם הארץ הוא בשור או שה או עז או טור או יונגה. מה בהמות אין יודעות תורה, שהוא שם יהוז'ת, בזעם הארץ לא יודע. אלא מיכאל פהן גדול הוא

להחכמים ידרים. ואם תלמיד חכם הויא, ציריך שיהא ביה חסיד, ועם י' דאייהו חכמה, חסיד. ומאן (דף לג' ע"ב) דלית ביה חכמה, לאו אייהו חסיד. ובגין דא איקמוה, ולא עם הארץ חסיד. ואי אית ביה ה', חמישה חומשי תורה, דעתיהיבו ממשמאלא, אתקרי גבור בתורה, וירא חטא. ואי אייה בור, אתמר ביה, אין בור יירא חטא.

ומאן דזובי לתקארת, דאייהו י', ואייהו חכם מבין בתורה וירא חטא, יritis מלכובתיה, דאייהו ה"א, מצות הפללה, אי עבד פקודיו מלפआ. כיון דזובי לשם יהוזה, זבי לשמא מפרש דאתקורי אדם, ורא יוד' ה"א וא"ו ה"א. בההוא ומנא שליט על גופיה, דאייהו שותפו דנפש הבהמית. ורוח הבהמית דבנפש הבהמית עשית הגלי עלמא, רוח ממלאה בהגלי עלמא (ונשמה דפה כל הרהורין ומתחשובות דהגלי עלמא). ותלמיד חכם שליט עליה.

הרא הוא דכתיב, (בראשית א) וירדו בדגנת חיים ובעור השמים ובבהמה ובכל הארץ. מאי ובכל הארץ. דא נופא, עולם קטן, ורחלין מניה, **הרא** הוא דכתיב, (בראשית ט) ומזראכם

לשון הקודש

לשם יהוזה, זוכה לשם המפרש שנקרא אדם, וזה יוד' ה"א וא"ו ה"א. באותו זמן שולט על גופו, שהוא שותפות של נפש הבהמית, ורוח הבהמית שבסנפש הבהמית עשית הגלי העולם, רוח שפרברת בהגלי העולם, (נשמה שבה כל הרהורים והפחשבות של הגלי העולם), ותלמיד חכם שולט עליהם.

זה שכתב, (בראשית א) וירדו בדגנת חיים ובעור השמים ובבהמה ובכל הארץ. מה זה ובכל הארץ? זה הנוף, עולם קטן, ופוחדים ממנה. וזה שכתב שם ט

להחכמים ידרים. ואם תלמיד חכם הוא, ציריך שיהה בו חסיד, ועם י' שהיא חכמה - חסיד. ומישאי בו חכמה, איןו חסיד. ומשום לכך פרשוח, ולא עם הארץ חסיד. ואם יש בו ה', חמישה חמשי תורה שנתנו ממשמאלא, נקרא גבור בתורה וירא חטא. ואם הוא בור, נאמר בו אין בור ירא חטא.

ומי שזכה לתקארת, שהוא י', והוא חכם מבין בתורה וירא חטא, הוא יורש את מלכותו, שהוא ה"א, מצות הפללה, אם עוזה את מצות הפללה. כיון שזכה

וחתיכם. מִסְטָרָא דִימִינָא, שְׁלִיט עַלְיָהו, בֵיה וַיַּרְדֵג, בַמָה רָאת
אָמֶר, (תהלים עב) וַיַּרְדֵ מֵם עַד יָם. מִסְטָרָא דְשְׁמָאָלָא, דְחַלְיוֹן מִפְיָה,
הָדָא הוּא דְכַתִּיב וּמוֹرָאָכָם וְחוֹתָכָם. וְעַלְיָה אֲתָמָר, יוֹדֵע צְדִיק
נֶפֶש בְּחַמְתוֹ.

בַתֵּר דָאִיחּו צְדִיק, לֹא יְהִיב לִיה שְׁבָר מִצּוֹת, לִית לִיה אָגָרָא
בְעַלְמָא דָא, וְלֹא מַזְוְגָא לְבָעִירָן הָעֲנִי חַשּׁוֹב בְּמַתָּה. אִיחּו
עַם שְׁבִינְתָא בְקָבִיעָו דִילָה עַמָה עַל כָּלָא.

(דברים ז) בַי יי' אֱלֹהִיך אָשׁ אָוְבָלָה הוּא. הָאֵי אָשׁ, צְרִיך לִיה
תִמְיד עַמָה, דְלִית לִיה בְבִיתָה, דָאִיחּו אָכִיל בְלִ קְרַבְגַנִין
בְצֻלּוֹתִין, וְמַלְיָן דָאָרִיִתָא. הָאִיחּי שְׁבִינְתָא אִיחּו פְרִנְסָה
דִילִיה, וּבָמָה. בְצֻלּוֹתִין, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (שיר השירים ח) פְתַחִי
לִי. פְתַחִי לִי, בְצֻלּוֹתָא דָאָתָמָר בָה (תהלים נא) אָדָנִי שְׁפָתִי תִפְתָחָה,
דָאִיחּי אָחָתִי רַעִיתִי, וְלִית רַעִיתִי אָלָא פְרִנְסָתִי, דְבָה מַתְקָנִין
מְאָכְלִין דְקָרְבָנִין דְמַלְכָא בְנִין קְדִישָׁין, בְכָמָה מַיִנִי מְאָכְלִים,
בְנַחַםָא דָאָרִיִתָא.

דָאָתָמָר בָה (משל ט) לְכֹו לְחָמו בְלָחָמי, מִימִינָא. וּבְחָמָרָא,
דָאִיחּו יַיְנָא דָאָרִיִתָא, מְשֻמָּאָלָא. בְגַסּוּךְ הַמִּים,

לשון הקודש

שָׁאוֹן לָהּ כְבִּיה, שְׁהָוָא אָוְכֵל בְלִ
הַקְרָבָנוֹת שֶׁל הַתְּפִלּוֹת וְדִבְרֵי תּוֹרָה.
שְׁהָיָא הַשְׁבִּינָה הִיא פְרִנְסָתָו, וּבָמָה?
בְתִפְלָה, זֶהוּ שְׁבָתוֹב (שיר ח) פְתַחִי לִי,
פְתַחִי לִי, בְתִפְלָה, שְׁנָאָמָר בָה (תהלים נא)
אָדָנִי שְׁפָתִי תִפְתָחָה, שְׁהָיָא אָחָתִי רַעִיתִי,
וְאַיִן רַעִיתִי אָלָא פְרִנְסָתִי, שְׁבָה מַתְקָנִים
מְאָכְלִים שֶׁל קְרָבָנוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַבְּנִים
הַקְרֹושִׁים, בְכָמָה מַיִנִי מְאָכְלִים, בְלָחָם
שֶׁל הַתּוֹרָה.

שְׁנָאָמָר בָה (משל ט) לְכֹו לְחָמו בְלָחָמי,

וּמוֹרָאָכָם וְחוֹתָכָם. מִזְרָח הַיְמִין שְׁוֹלֶט
עַלְיָהָם, בּוֹ וַיַּרְדֵג, בָמו שְׁנָאָמָר (תהלים עט)
וַיַּרְדֵ מֵם עַד יָם. מִזְרָח הַשְּׂמָאל פּוֹתְחִים
מַטְנָגָן, זֶהוּ שְׁבָתוֹב וּמוֹרָאָכָם וְחוֹתָכָם,
וְעַלְיוֹ נָאָמָר יוֹדֵע צְדִיק נֶפֶש בְּחַמְתוֹ.

אַחַר שְׁהָוָא צְדִיק, לֹא נוֹתֵן לוֹ שְׁבָר
מִצּוֹת, אֵין לוֹ שְׁבָר בְעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא מַוּזָן
לְבָהָמוֹת, שְׁעִנִי חַשּׁוֹב בָמוֹת. הוּא עַם
הַשְׁבִּינָה בְקָבִיעָות שְׁלָה עֲפָה עַל הַפְלָל.

בַי ה' אֱלֹהִיך אָשׁ אָוְבָלָה הוּא (ברבים ז),
הָאָש הָז הוּא צְרִיך לְהִיוֹת תִמְיד עַמָה,

וַיְיָזֵן דָאָזְרִיִּתָא דְבִכְתָב וּבֶעֱלָפָה, מַעֲמִידָא דְאַמְצָעִיתָא, דְכָלִיל תְרוֹנוּיִיהו. בְבָשָׂרָא, דָאִיהִי בְשָׁר הַקָּדֵש, בְכֶפֶחָ קְרַבְנִין, דְעַלָה אַוְקְמוֹה מָאָרִי מַתְגִּיתִין בְבָשָׁר הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמִים עַסְקִין. מַאי מִן הַשָּׁמִים. עַמְוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא. דְעַלָה אַתְמָר, וּבְשָׁר מַבְשָׁרִי.

וְדָא בְשָׁר הַקָּדֵש, דְאַדְלִיקָת בְכֶפֶחָ שְׁלַחוֹבִין, מַסְטָרָא רַגְבּוֹרָה בְרַחִימָו דְבָעַלָה, אַתְוָקָרָת בְרַחִימָו דְאַהֲבָה בְקָרִיאָת שְׁמָע, בְרַחִימָו דִיחְוִדָא, דְלִילִיא וַיּוֹם לֹא תְכַבָה. וְתָבְרִיא בְחַיְיכָז אל תְּגַנוּ דָמֵי לוֹ לְקֻדְשָׁא בָרֵיךְ הוּא, לְמַהֲוִי אִיהוּ בְשְׁלַחוֹבִין דְרַחִימָו דִיחְוִדָה דְקָרִיאָת שְׁמָע. לְקִיְמָא בֵיה, אַש תְּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמּוֹבֵח לֹא תְכַבָה. (ע"ב רְעֵיאָה מִהִימָנָה).

זהר:

תָא חַזֵי, אָפַע עַל גַב דְבָנִי אַהֲרֹן מִיתָו בְהָהִיא שְׁעַתָא, יָאֹזֵת הַוָה בְכֶפֶחָ גְוֹנוֹין. חַדָא, דְלָא הַוָה שְׁעַתָא דְקָטָרָת, דְהָא קְטָרָת לֹא סְלָקָא, אַלְא בְזָמָגִין יְדִיעָן, דְבָתִיב (שָׁמוֹת לוֹ) וְהַקְטִיר עַלְיוֹ

לשון הקודש

שְׁמָע, בְאַהֲבָת הַיְהוּד, שְׁלִילָה וַיּוֹם לֹא תְכַבָה. וְתָבְרִיא, בְתְיִיכָם, אַל תְּגַנוּ דָמֵי לוֹ לְקֻדְשָׁ בָרוּךְ הוּא שְׁהָוָא יְהִיא בְשְׁלַחוֹבָות שֶׁל אַהֲבָה שֶׁל יְהוּדִים בְקָרִיאָת שְׁמָע, לְקִים בּוּ אַש תְּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמּוֹבֵח לֹא תְכַבָה. (ע"ב רְעֵיאָה מִהִימָנָה).

זהר

בָא רְאָתָה, אָפַע עַל גַב שְׁבָנִי אַהֲרֹן מִתָו בְאֹתוֹתָה שְׁעָה, זֶה הַיָה מַתְאִים בְכֶפֶחָ גְוֹנוֹים. אַחֲד - שְׁלָא הִיתָה זוּ שְׁעָה הַקְטָרָת, שְׁהָרִי קְטָרָת אַיָנה עוֹלָה אַלְא

מִימָין. וּבַיָּין, שְׁהָוָא יָין הַתּוֹרָה, מִשְׁמָאל. בְגַנְפּוֹק הַמִּפְים, וּבַיָּין הַתּוֹרָה שְׁבִכְתָב וּבֶעֱלָפָה, מִהָעִמוד הַאַמְצָעִי שְׁבוֹלֵל אֶת פָה, בְבָשָׂר, שְׁהָוָא בְשָׁר הַקָּדֵש, בְכֶפֶחָ קְרַבְנּוֹת, שְׁעַלְיהָ פְרָשׁוֹ בְעַלְיָה הַמְשִׁנָה שְׁעוֹסְקִים בְבָשָׁר הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמִים. מַה זוּ מִן הַשָּׁמִים? זוּ הַעִמוד הַאַמְצָעִי, שְׁעַלְיוֹ נִאָמֵר וּבֶשֶר מַבְשָׁרִי. וּזֶה בְשָׁר הַקָּדֵש, שְׁדוֹלָקָת בְכֶפֶחָ שְׁלַחוֹבָות מִצְדָה הַגְּבוּרָה בְאַהֲבָת בָעַלָה, נִשְׁרָפָת בְאַהֲבָה שֶׁל אַהֲבָה בְקָרִיאָת

אַהֲרֹן קָטְרָת סְמִים בְּבָקָר. וְאֵימֶתֶן בְּהַטִּיבוֹ אֶת הַגִּרוֹת וְגוֹ' לְאַשְׁתְּבָחָא שְׁמֹן וְקָטְרָת פְּחָדָא. וּכְתִיב וּבְהָעַלוֹת אַהֲרֹן אֶת הַגִּרוֹת בֵּין הָעֲרָבִים יַקְטִירֶנָּה וְגוֹ'.

וּבְזָמַנִּין אֵלֵין אֶת קְרִיבָה, וְלֹא בְּזָמַנָּא אַחֲרָא, בְּרִבְעָה דְּמוֹתָנָא שְׁרִיא בְּעַלְמָא, בְּמַה דְּאַעֲרָע דְּכְתִיב (במדבר י') וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת הַמְּחַתָּה וִתְּנוּ עַלְיָה אַש וְגוֹ'. וּבְנֵי אַהֲרֹן לֹא קְרִיבָה בְּשָׁעַתָּא דְּשָׁמְן וְקָטְרָת מְשֻׁתְּבָחִי בְּפְחָדָא.

וּעוֹד דְּדַחֲקוּ שָׁעַתָּא בְּחֵי דָּאָבוֹהוֹן. וּעוֹד דְּלֹא אָנֵסִיבוֹ, וְהַוּ פְּגִימַיִן, (דף ל"ד ע"א) דְּמָאוֹן דְּלֹא אָנֵסִיב, פְּגִים הוּא, וְלֹא הוּא בְּדָאי לְאַשְׁתְּבָחָא בְּרָכָא נְבָא בְּעַלְמָא עַל יְדוֹי, עַלְזַי לֹא שְׁרִיא, כֹּל שְׁבָן עַל יְדוֹי לְאֶחָרים. וּעוֹד, דְּהָא תְּגַנְּ רְזִוי חַמְרָא הַוּ.

לשון הקודש

אַהֲרֹן קַח אֶת הַמְּחַתָּה וִתְּנוּ עַלְיָה אַש וְגוֹ'. בְּזָמַנִּים יְדוּעִים, שְׁבָתוֹב (שנתה 6 וְהַקְטִיר עַלְיוֹ אַהֲרֹן קָטְרָת סְמִים בְּבָקָר. וּמְתִי? בְּהִיטִיבו אֶת הַגִּרוֹת וְגוֹ', לְהַמְצִיא שְׁמֹן וְקָטְרָת בְּאַחֲרָה. וּכְתִיב, וּבְהָעַלְתָּה אַהֲרֹן אֶת הַגִּרוֹת בֵּין הָעֲרָבִים יַקְטִירֶנָּה וְגוֹ'). וּבְזָמַנִּים הָלְלוּ נְקֻרְבָּת, וְלֹא בְּזָמַן אחר, פְּרַט לְזֹמֵן שְׁהָמֹות שְׁרִוי בְּעוֹלָם, כִּמוֹ שְׁקָרָה, שְׁבָתוֹב (במדבר י') וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל

ובגין בך, ותצא אש מלפנייך ות Abel אותם וגנו. דהא קטרת חביב הוא מפלא, וחזותה דעת אין ותתайн, ובתיב (משלו כ) שמן וקטרת ישמח לב.

רעיון מהימנא

ליית מצורע שלא היה ראתביד בזבוחתא. רחמש דמים אינון דם נדה מסאכין, איןון כלחו דם טמא. רחמש דמיין דכין. ומאן דאעבר עלייהו, באלו עבר על עשר דברות, איןון כלל תריינ פקידין.

ושפהחה יציר הרע אהיה מליא מומין. ובגין דא, (ויקרא כא) כל אשר בו מום לא יקרב. ובגין דא, פהנא לא תהא צריד לקרבא לנבי מאן דאית בית מומא, מכל מומין דעתמא. בגין דמטרזוניתא אתרמר בה, (שיר השירים ז) בליך יפה רעיתי ומום אין בה. הבי לא צריד לקרבא לנבה מאן דאית בית מום, ואוף הבי לא צריד לקרב לגביה זר (במדבר י) והזר הקרב יומת והיינו ממזר, מום זר. מום נוקבא, זר זבר. ובגין דא מנין. (ויקרא יח) ואל אש בגדת טמאותה לא תקרב ועל אשין דקריבין לה, בתיב

לשון הקודש

ושפהחה, יציר הרע, היה מלאה במומים, ומשום כך (ויקרא כא) כל אשר בו מום לא יקרב. ומשום זה הפקן לא היה צריד לקרב אל מי שיש בו מום מכל המומים שבעולם, משום שנאמר בגדירה, (שיר ז) בליך יפה רעיתי ומום אין בה, כך לא צריד לקרב אליה מי שיש בו מום, ואף כך לא צריד לקרב אליה זר, (במדבר י) והזר הקרב יומת, והיינו ממזר, מום זר. מום נוקבא, זר זבר. ומשום בכך, (ויקרא יט) ואל אש בגדת טמאותה

ותצא אש מלפנייך ות Abel אותם וגנו. שהרי הקטרת היא חביבה מן הכל, והיא שמחת העליונים והתחthonים. ובתוב שמן וקטרת ישמח לב.

רעיון מהימנא

אין מצורע שלא אותו שנעשה בזבחה. רחמש דמים הם שלם נדה שטממים, שבלם הם דם טמא, וחמשה דמים טהורם.ומי שעובר עלייהם באלו עבר על עשרת הדברות, שהם כלל של תריינ מצות.

בְּהַזּוֹן וַיָּקַרְבוּ לִפְנֵי יְהָוָה אֱשֶׁר לֹא צֹוָה אֲזֶתֶם וַתֵּצֵא אֱשֶׁר מִלְפָנֵי יְהָוָה, וַתִּאכְלֶל אֲזֶתֶם וַיִּמְתֹהוּ.

וַיָּקַרְבָּן דָּאַתּוֹן אַיִלּוֹן, י' בָּאִישׁ, ה' בָּאָשָׁה, ו' בֵּין חַתּוֹן, ה' בְּפִלְתָה. זֶבֶחָה אֲיַהוֹ מִאֵן דָאַקְרִיב אַתּוֹן דִּיחָזָה, בִּיה וַיָּאַתְתִּיה וּבְבִרְיה וּבְבִרְתִּיה, בְּקָדוֹשָׁה וּבְבָרְכָה בְּגַקְיָה בְּעִנּוּה וּבְבִשְׁתָּה פְּנִים בְּכָל מְדוֹת טָבִין דְּבָתִיבִין עַל מְאֵרִי מְתֻנִיתִין.

וּמְתַחַמְמִין בָּאֲשִׁין קְדִישִׁין, דָאִישׁ וּאָשָׁה דָאַיִלּוֹן אֱשֶׁר, עֹלָה וַיּוֹרֶד, אֱשׁ קְדָשׁ דָעֵץ הַמְעָרֶכֶת, דָאַיִלּוֹן עֵצִי הַקְדָשׁ אַבְרִין קְדִישִׁין, וּאֱשׁ שֶׁל גְּבוּהָ נְחִית, דָאִיהוֹ קְדָשׁ הַקְדָשִׁים, וּבְגִינָן תְּרִין אֲשִׁין אַלְיִין אָמֶר גְּבִיאָ, (ישעה כד) בָּאוֹרִים כְּבָדו י'י. דָאַיִלּוֹן אֲשִׁין דְשְׂבִיגִתָא, דָבָה כְּתִיב (דברים ז' כ' י'י) אַלְהִיךְ אֱשׁ אָכְלָה הֵיא.

וְאַיִלּוֹן אֱשׁ עַלְאָה בְּפִסְא רְחִמִים. אֱשׁ תִּתְאָה בְּפִסְא דִין. וְאַיִלּוֹן בִּינָה וּמְלָכוֹת מְלָכוֹת אֱשׁ עֹלָה. בִּינָה אֱשׁ יוֹרֶד. יְהָוָה, עַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא, אַחִיד בְּתְרוּוֹיִיהָ. בִּינָה יְהָוָה ה' מְלָכוֹת.

לשון הקודש

לֹא תִקְרַב. וְעַל אֲזֶתֶם שָׁקְרָבִים אֲלֵיכֶם בְּתוֹב בָּהֶם, וַיָּקַרְבוּ לִפְנֵי ה' אֱשׁ זֶרֶה אֲשֶׁר לֹא צֹוָה אֲתֶם וַתֵּצֵא אֱשׁ מִלְפָנֵי ה' וַתִּאכְלֶל אֲזֶתֶם וַיִּמְתֹהוּ.

וַיָּקַרְבָּן שֶׁל אֹתּוֹת הַם, י' בָּאִישׁ, ה' בָּאָשָׁה, ו' בֵּין חַתּוֹן, ה' בְּפִלְתָה. אֲשֶׁרִי מֵ שְׁמָקְרִיב אֹתּוֹת יְהָוָה בּוֹ וּבְאָשֶׁרִוּ וּבְבָתוֹן בְּקָדוֹשָׁה וּבְבָרְכָה, בְּגַקְיָה, בְּעִנּוּה וּבְבִשְׁתָּה פְּנִים, בְּכָל מְדוֹת טּוֹבָות אַלְהִיךְ אֱשׁ אָכְלָה הוּא.

וְהָם אֱשׁ עַלְיוֹן, בְּפִסְא רְחִמִים. אֱשׁ תִּתְהַזֵּה, בְּפִסְא דִין. וְהָם בִּינָה וּמְלָכוֹת. מְלָכוֹת - אֱשׁ עֹלָה. בִּינָה - אֱשׁ יוֹרֶד. יְהָוָה, עַמּוֹד הָאַמְצָעִי, אָוֹזֵן בְּשִׁנְיָהָם. בִּינָה יְהָוָה, ה' מְלָכוֹת.

וּמְתַחַמְמִים בָּאֲשִׁים קְדֹושִׁים, שָׁאִישׁ וּאֱשׁ שָׁהֵם אֱשׁ, עֹלָה וַיּוֹרֶד, אֱשׁ קְדָשׁ

תפארת פְּד אֶחָיד לוֹן, שְׁרִיאָעַלְיָה חֲבָמָה, דְּבִיה כְּחַמָּה. מְהָה: אֵיכָהו יְוָד הַא נְאָזָה הַא. בְּחַדְילִיה, יְוָד נְאָזָה דְּלָלִית. הַא אַלְפָת. נְאָזָה אַלְפָת וְאָזָה. הַא אַלְפָת. וּכְלָתוֹ אַרְבָּעִין וְתְּרִין אַתְּוֹן, מְשֻׁתְּכָחִין בְּבָר נְשׁ וּבְאַתְּתִּיה וּבְבָנוֹי, וּבְגִינַּן דָא לִית בָּר נְשׁ שְׁלִים, אַלְאָבָנָן וּבָת. וּמְאָן דְּלִית לִיה בֵּן דָאֵיכָהו וּ, אַסְתָּלָק יְמִינִיה. וּמְאָן דְּלִית לִיה בָת, דָאֵיכָהו, אַסְתָּלָק הַעַלְאָה, דָאֵיכָהו אַם, מְנוּבָת זְוִינִיה. דָאַתְּוֹן לֹא שְׁרִיאָעַדְאָא בְּלֹא דָא. וּבְגִינַּן דָא, בָּאִישׁ וְאַשָּׁה בֵּן וּבָת, דָאַתְּעַבְּידָו בְּדָקָא יְאָזָה, שְׁרִיאָעַלְיָהו יְהֹוָה, וְאַתְּקָרִיאו (ס"א בְּנִים לְקוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא. קְרָא הוּא רְבִתִּיב) בְּנִים אַתְּתִּמְלִיכָם לְיְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם. (ע"ב רְעוּאָה מְהִימָנָה)..

זאת מְשַׁחַת אַהֲרֹן וּמְשַׁחַת בְּנֵיו. (וַיָּקֹרְא ז' רְبִי יוֹסֵי אָמֵר, זֹאת וְדָאִי מְשִׁיחָתָא דָאַהֲרֹן. דָהָא אַהֲרֹן אַתְּמַשֵּׁת, וְאַיִתִי מִמְשָׁחָה רְבוֹת עַלְאָה מַעַילָא, וְנָגִיד לִיה לְתַתָּא. וְעַל יְדָא דָאַהֲרֹן אַתְּמַשֵּׁת, מִמְשִׁיחָתָא קְדִישָׁא לְאַתְּבָרְכָא, וְעַל דָא זֹאת מְשַׁחַת אַהֲרֹן וּמְשַׁחַת בְּנֵיו וְדָאִי.

לשון הקודש

בְּאֵשֶׁר הַתְּפָאָרָת אָוֹתָוּ אֶתְּמָנָה, שְׂוֹרָה עַלְיוֹ חֲבָמָה, שְׁבָה כְּחַמָּה. מְה – הָיוּ אַלְפָת הַא נְאָזָה הַא. הַבָּחַדְלָו – יְוָד נְאָזָה דְּלָלִית. הַא אַלְפָת. נְאָזָה אַלְפָת וְאָזָה. הַא אַלְפָת. וּכְלָנוֹ אַרְבָּעִים וְשְׁתִים אֶתְּמָנָה גְּמַצְאֹת בְּאָדָם וּבְאַשְׁתָוֹ וּבְבָנוֹי, וּמְשָׁוֶם בְּךָ אֵין אָדָם שְׁלָמָם אַלְאָבָנָן וּבָת. וּמִשְׁרִיר אַהֲרֹן גְּמַשָּׁה, וּבָא מְשֻׁטָּן מְשַׁחָה שְׁאַיִן לוּבָנָן, שְׁהָוָא וּ, מְסֻתָּלָקָת מְפַנְנוֹי. וּמִשְׁאַיִן לוּבָת, שְׁהָיָא הַ, מְסֻתָּלָקָת הַחַלְיוֹנָה, שְׁהָיָא אַם, מְבָתָן וּנוּן.

רבי יהודה פָתַח, (מלכים ב. י) ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגיד לי מה יש לך בבית. מהכא אוליפנה, דלית ברכתא שRIA בפתחורא ריקני, ועל מלאה ריקנית. ותאמר אין לשפחתק כל בית כי אם אסוד שמן. אמר לה, וዳי סייעו דגניפא הוא, דהא ודא באתיריה הוא, ומתרמן ברכאן נפקין ושרין. מה כתיב הם מגישים אליה והיא מוצקת. והיא מוצקת סתם.

רבי יוסף אמר, ויעמד השמן, במה דאוזקמוּה, דכתיב, (ישעה ה) בקרנו בון שמן. ובתיב (שיר השירים א) שמן תורק שמך, לאחוזה דהא ממאי שמן, נגידין ברכאן על ידא דכהנא, וכהנא נגיד להו לחתא, ואמשה (ס"א ואתפסה) להאי זאת, הדא הוא דכתיב זאת משחת אהרן ומשתת בנוי, ובתיב (מלחים קל) בשמן הטוב על בראש, וזה אמר.

לשון הקודש

להתברך, ועל זה זאת משחת אהרן גם, שהרי ונדי אחריו הוא, ומשם ברכות יוצאות ושורות. מה בתוכו? הם מגישים אליה והיא מוצקת. והיא מוצקת סתם.

רבי יוסף אמר, ויעמד השמן, במו שברורה, שבתוב (ישעה ה) בקרנו בון שמן. ובתוב (שיר א) שמן תורק שמך, לרבות שהרי מהשמן היה שופעות ברכות על

להתברך, ומשתת בנוי ונדי.

רבי יהודה פָתַח, (מלכים ב. ה) ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגיד לי מה יש לך בבית. מכאן למדנו, שאין הברכה שורה בשלוחן ריק ועל דבר ריקני. ותאמר אין לשפחתק כל בית כי אם אסוד שמן. אמר לה, ודא והוא סייע של

כח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבנדים. (ויקרא ח) רבי חייא פתח (תהלים לו) כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. כי עמך מקור חיים, דא שמן עלאה, דגניד ולא פסיק לעלמין, דשראיה בן חכמה עלאה דכלא, דא הוא דבטיב כי עמה, עמך שראיה, ולא מתרפישא מנד לעלמין, בחביבותא דכלא. מקור חיים, בגין דהיא מקורה ומבועא דחיים, לאפקא חיים לאילנא עלאה, ולאדרלא בזינין. ועל דא הוא אילנא אקרי עץ חיים, אילנא דנטיע ואשתרש בגין הוא לא קורא דחיים.

ועל דא באורך נראה אור. באורך: דא אור דגנינו לצדיקיא לזמנא דאתה, דבטיב, (בראשית א) וירא אליהם את האור כי טוב. ומה הוא נהיר זמיגין

לשון הקודש

העליזה של הכל. והוא שכתבוב כי עמה, עמך שרווי, ולא נפרד ממך לעולמים, בחביבות של הכל. מקור חיים, משום שהיא מקור ומעין החיים, להוציא חיים לעין העליון ולהדרlick את הנרות. ועל זה אותו העז גרא עץ חיים, האילן שנטיע ונשרש משום אותו מקור החיים. ועל זה באורך נראה אור. באורך – זה האור שננו לצדיקים לעתיד לבא, יד הבهن, והבhn משפייע אותו למטה ומושת (ונמשך) לזאת הו. והוא שכתבוב זאת משחת אהרן ומשחת בניו, וככתוב (תהלים קל) בשמן הטוב על בראש, והרני נתבאר. כח את אהרן ואת בניו אותו ואת הבנדים. רבי חייא פתח, כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. כי עמך מקור חיים – זה השמן העליון ששופע ואין פוסק לעולמים, ששרוי בתוך הכמה

ישראֵל לאֲנַחְרָא (דף ל"ד ע"ב) **לעַלְמָא דָאָתִי.**

דבר אחר כי עמד מקור חיים וגוו', דא קדשא ביריך הוּא, דאייהו אילנא עלאה במציאות גנטא, דאחד לבל סטראין. מאי טעמא. בגין דאחד ביה הוהיא (נ"א בתהוּא) מקור חיים, וاعטר ליה בעטראין עלאלין סחרגיה דגנטא. באימא רמעטרא לברה על פלא, חדא הוּא דכתיב, (שיר השירים ג) צאנֶה וראינֶה בנות ציון וגוו'. בגין בז כי עמד מקור חיים, ועל דא באורך גראָה אור.

רבי יצחק אמר, כי עמד מקור חיים, דא כהן גדול לעילא, לך בליה כהן גדול לתחטא. בגין כך, אנגיד בהנא משח רבות עלאה קדיישא לתחטא, ואדליק בויציגין לעילא. דכהן גדול שלים בשלומו דז' יומין עלאלין, ולאתעטרא על פלא.

לשון הקודש

שכתבוב (בראשית א) וירא אללהים את האור כי טוב. ומאותו אור עתידים ישראָל להאריך בעולם הבא. דבר אחר כי עמד מקור חיים וגוו', בגין זה באורך גראָה אור. רבי יצחק אמר, כי עמד מקור חיים - זה הכהן הנדרול למעללה, בגיןו כהן גדול למטה. משום בז משפיע הכהן שמן משחת קדרש עליון למטה ומדליק מנורות למעללה. שהכהן הנדרול שלם בשילמות של שבעת הימים העליונים, ולהתעטר על הכל.

שכתבוב (בראשית א) וירא אללהים את האור כי טוב. ומאותו אור עתידים ישראָל להאריך בעולם הבא.

דבר אחר כי עמד מקור חיים וגוו' - זה הקירוש ברוך הוּא, שהוא עץ עליון באמצע הן שאוחזו את כל הצדדים. מה הטעם? משום שאוחזו בו אותו (אוותה) מקור חיים, ומעטר אותו בעטרות עליונות סביבה הן במו אם שמעטרת את בנה על הכל. והוא שכתבוב (שיר ג) צאנֶה

לְקַבֵּל דָא שֶׁבַע יְמִי מְלוֹאִים, לְכַהְנָא דְלִתְתָּא,
לְאַשְׁתְּבָחָא בְּלָא בְּגֻוָּנָא דְלַעַילָּא. וְעַל דָא
יְמִי מְלוֹאִים אַקְרָזָן: יוֹמִי אַשְׁלָמוֹתָא, בְּגִינַ
דִּישְׂתְּלִים פְּהַנָּא בְּשָׁאָר יוֹמִין אַחֲרֵינוּ, לְאַשְׁלָלָמָ
שֶׁבַע בְּחַדָּא. וְאַלְיוֹן יְמִי מְלוֹאִים אַקְרָזָן, בְּגִינַ
דְאַתְּאַחֲדָן שָׁאָר אַחֲרֵינוּ בֵיהּ. מָאי קָא מִיְירִי. דָבָר
פְּהַנָּא אַתְעָר, בָּל שָׁאָר אַחֲרֵינוּ מִתְעָרִין עַמִּיהָ.

וּבְגִינַ קָד בְּתִיב וּמִפְתָּח אַחַל מַזְעֵד וְגוּ', עַד יוֹם
מְלָאת וְגוּ'. שֶׁבַע יוֹמִין וְדָאי, בְּגִינַ
אַתְעָטָר פְּהַנָּא לְתִתְתָּא בְּכָלָא, בְּגֻוָּנָא דְלַעַילָּא. בְּגִינַ
דִּבְשְׁעַתָּא דְרַבְּהַנָּא דְלִתְתָּא אַתְעָר, בְּלָא יִתְעָרוֹן עַל
יָדֵיהָ לְעַילָּא, וַיִּשְׂתַּבְּחוּן בְּרַכָּאנוּ לְעַילָּא וּתִתְתָּא.

רַבִּי אָבָא אָמָר, מָאי שְׁנָא דְמִשְׁחָה מִשְׁהָ לְאַהֲרֹן.
אֵלָא, בְּגִינַ דְאַיְהוּ בָּרָא דְהַהוּא (ס"א אַחֵיד

לשון הקודש

הַآخֲרִים מִתְעוֹרְרִים עַמוֹּ.
וּמְשׁוּם קָד בְּרוּב, וּמִפְתָּח אַחַל מַזְעֵד
וְגוּ', עַד יוֹם מְלָאת וְגוּ'. שֶׁבַע יְמִים
וְדָאי, וְאוֹ מַתְעָטָר הַפָּהָן לְמַטָּה בְּכָל כָּמוֹ
שְׁלָמָעָלה. מְשׁוּם שֶׁבַע שְׁמַתְעוּרָ
הַפָּהָן שְׁלָמָטָה, הַפָּל יִתְעַזְּרוּוּ עַל יְדוֹ
לְמַעַלָּה, וַיִּמְצְּאוּ בְּרַכּוֹת לְמַעַלָּה וְלְמַטָּה.
רַבִּי אָבָא אָמָר, מָה שְׁוֹנָה שְׁמַשָּׁה מִשְׁהָ

בְּנֵגֶר וְהַשְׁבַּע יְמִי מְלוֹאִים לְפָהָן
שְׁלָמָטָה, שִׁימְצָא הַפָּל בָּמוֹ שְׁלָמָעָלה.
וְעַל וְהַיְמִי הַמְלָאוּמִים נִקְרָאוּ יְמִי
הַהְשָׁלָמָה, בְּרִי שִׁישְׁתָּלָם הַפָּהָן בְּשָׁאָר
הַיְמִים הַآخֲרִים לְהַשְּׁלִילִים שֶׁבַע בְּאַחֲרָ.
וְאַלְהָ נִקְרָאים יְמִי מְלוֹאִים, מְשׁוּם
שְׁאוֹתוֹים בּוֹ שָׁאָר הַآخֲרִים. מָה וְהַ
אָוּמָר? שֶׁבְּשַׁהְבָּהָן מִתְעוּרָ, בָּל שָׁאָר

בְּהַחְיָה) אֶתְר מִקְוָרָא דְּחִיִּי. וּכְתוּב (ישעיה ס) מַזְלִיךְ לִימִין מִשְׁהָ זָרוּעַ תְּפִאָרָתָו. וּמִשְׁהָ שְׁמֵשׁ כֵּל אַינְזָן שְׁבָעַת יְמִי מְלוֹזָאֵן, לְאַשְׁרָאָה כֵּלָא עַמִּיהָ דְּאַחֲרָן.

רַבִּי חִזְקִיָּה הָוָה יִתְּבָרְקִי דָּרְבִּי אַלְעָזֶר, אָמַר לֵיה, בְּמָה נְהֹרִין אַתְּבָרִיאוּ עַד לֹא אַבְרִי עַלְמָא. אָמַר לֵיה שְׁבָעַת. וְאַלְיָן אַיִנְנוּ: אָזָר תּוֹרָה. אָזָר גִּיהְגָּם. אָזָר גַּן עַדְן. אָזָר בְּפָא הַכְּבָוד. אָזָר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אָזָר תְּשׁוּבָה. אָזָר שֶׁל מִשְׁיחָה. וְאַלְיָן אַתְּבָרִיאוּ עַד לֹא אַתְּבָרִי עַלְמָא. שְׁבָעַת נְהֹרִין בְּזִיכְרֵינוּ אַתְּאָחָדוּ בֵּיה בְּאַחֲרָן, וְהֵיא אַדְלִיק בְּזִיכְרֵינוּ מַעַילָּא לְתֹתָּא.

רַבִּי אַלְעָזֶר פָּתָח (קהלת ג) הַכְּלָל הָיָה מִן הַעֲפָר וְהַכְּלָל שֶׁב אֶל הַעֲפָר. הָא תְּגִינָּנוּ, הַכְּלָל הָיָה מִן הַעֲפָר, אֲפִילוּ גַּלְגָּל חַמָּה. מִאן הַעֲפָר. הַהוּא דְּשִׁרְיָא תְּחוֹת בְּרָסִי יָקָרָא קְדִישָׁא.

לשון הקודש

את אַחֲרָן? אֶלְאָ מְשׁוּם שַׁהְוָא כְּבָן שֶׁל אָזָר (אֶחָד גְּאוֹתָה) מֶקוּם מִקְוָר הַחִיִּים, אָזָר בְּפָא הַכְּבָוד, אָזָר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אָזָר שֶׁל מִשְׁיחָה. וְאַלְהָ נְגַבָּרָא בְּטֻרָם שְׁגַבָּרָא הַעוֹלָם. שְׁבָעַת אָזָר וּמְאֹרוֹת שְׁגַגָּחוֹ בְּאַחֲרָן, וְהֵיא מְדִלִּיק מְנוּרוֹת מְפֻעָלה לְמַטָּה.

רַבִּי אַלְעָזֶר פָּתָח, (קהלת ג) הַכְּלָל הָיָה מִן הַעֲפָר וְהַכְּלָל שֶׁב אֶל הַעֲפָר. הַרְבִּי שְׁגַבָּרָא הַעוֹלָם?

רַבִּי חִזְקִיָּה הָיָה יוֹשֵׁב לְפָנֵי רַבִּי אַלְעָזֶר. אָמַר לוֹ, בְּמָה אָזָר וּנְגַבָּרָא מְרָם שְׁגַבָּרָא הַעוֹלָם? אָמַר לוֹ, שְׁבָעַת. וְאַלְיָן

בְּסֶפֶר אָדָם רַב יִשְׂאָךְ, הַכְלֵל הִיה מִן הַעֲפָר,
אַתְרָה דְכִנְיִשׁ לְבָלָא, מַלְמֵד, דְגַפְקוּ
שְׁבִילֵין לְהָאִי סְטָרָא וְלְהָאִי סְטָרָא, וְאַתְכִנְשׁוּ
לְאַגְּנָחָרָא, בְעַפְרָא דָא דְזַרְקֵין לְהָאַבְלֵל עַבְרָה. וְעַל
דָא הַכְלֵל הִיה מִן הַעֲפָר, וְהַכְלֵל שֶׁבָּאַל הַעֲפָר וְדָאִי.
אַלְאָא מִן הַעֲפָר, דָבֵר מַקְדְשָׁא קְדִישָׁא. וְהָאִי עֲפָר
מַעֲפָרָא עַלְאָה, בְמֵה דָאַת אָמֵר (איוב
 כח) וְעַפְרוֹת זָהָב לוֹ. בְמֵה דָאַשְׁתְּבָחָה עַזְבָּדָא לְתַתָּא,
 הָכֵי נָמֵי הַזָּא לְעַיְלָא בְגֻנוֹנָא דָא. וְאוֹקִימֵנָא עֲפָר,
 עֲפָר דָבֵר מַקְדְשָׁא. דְעַלְמָא דָא בָה' אַתְבָרִי. וְעַל
 דָא, אָפְילּוּ גַלְגָל חַמְהָה. בְמֵה דָאַת אָמֵר, אֵלָה
 תֹולְדוֹת הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ בְהַבְרָאָם, בָה' בְרָאָם.
 וּבְגִינִי כֵה, הַכְלֵל הִיה מִן הַעֲפָר. מִאן עֲפָר. הַהּוּא
דְשָׁרֵי תְחוֹת בְּרִסִי יִקְרָא קְדִישָׁא.

לשון הקודש

הַכְלֵל הִיה מִן הַעֲפָר. וְהַעֲפָר הוּא מִהַעֲפָר הַעֲלִיוֹן, כְמוֹ
 שָׁנָאָמֵר (איוב כח) וְעַפְרוֹת זָהָב לוֹ. בְמֵוֹ
 שָׁנָמֵצָא מַעֲשָׁה לְמַטָּה, בְּהָאַתְבָרִי לְמַעַלָה
 כְמוֹ זֶה. וּבְאָרְנוּ עֲפָר, עֲפָר שֶׁל בֵית
 הַמַּקְדֵשׁ, שְׁהָעוֹלָם הִיה נִבְרָא בָה' אִי. וְעַל
 זֶה – אָפְלוּ גַלְגָל חַמְהָה, כְמוֹ שָׁנָאָמֵר אֵלָה
 תֹולְדוֹת הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ בְהַבְרָאָם – בָה'
 בְרָאָם. וּמְשׁוּם כֵה, הַכְלֵל הִיה מִן הַעֲפָר.
 אֵיָה עֲפָר? אוֹתוֹ שְׁשָׁרוֹי תְחַת בְּסָא
 הַכְבּוֹד הַקְדוֹשָׁה.

הַכְלֵל הִיה מִן הַעֲפָר – אָפְלוּ גַלְגָל חַמְהָה.
 מִי הַעֲפָר? אוֹתוֹ שְׁשָׁרוֹי תְחַת בְּסָא
 הַכְבּוֹד הַקְדוֹשָׁה.
בְּסֶפֶר רַב יִשְׂאָךְ, הַכְלֵל הִיה מִן
 הַעֲפָר – מֶקְומָשׁוֹנִים אֶת הַכְלֵל. מַלְמֵד
 שִׁיצְעָאוּ שְׁבִילִים לְצִדְהָזָה וּלְצִדְהָזָה
 וְתַתְכִנְסָוּ לְהָאֵיר בָמָוֹת הַעֲפָר הוּא
 שְׁוֹרְקִים אֶתְהָזָה לְכָל עַבְרָה. וְעַל זֶה, הַכְלֵל
 הִיה מִן הַעֲפָר, וְהַכְלֵל שֶׁבָאַל הַעֲפָר וְדָאִי.
אַלְאָא מִן הַעֲפָר – שֶׁל בֵית הַמַּקְדֵשׁ

כתיב (שיר השירים ז) בָּלֶךְ יִפְהָ רַעִיתִי וּמוֹם אֵין בָּהּ.
בָּלֶךְ יִפְהָ רַעִיתִי, דָא בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל. וּמוֹם
 אֵין בָּהּ, אֲלֹו סְנַחְדְּרִין דָאִינּוֹן לְקַבֵּיל שְׁבָעִין וְתְּרִין
 שְׁמָהָן. שְׁבָעִין נֶפֶשׁ דְנַחְתָּו עַם יַעֲקֹב, וְקוֹדְשָׁא
 בָּרִיךְ הוּא עַל כֵּלָא. וְעַל דָא אֵין בּוֹדְקִין מִן
 הַסְּנַחְדְּרִין וְלִמְעָלה.

תְּנֻן, בְּתִיב (שמות יט) וְאַתֶּם תְּהִיוּ לֵי מַמְלָכָת
 בְּהָנִים וְגַוי קָדוֹשׁ. מִאן מַמְלָכָת בְּהָנִים.
 בְּמָה דָאַת אָמֵר, זוֹת מִשְׁחָת אַהֲרֹן וּמִשְׁחָת
 בְּנֵי, דִבֶר אַתְּבָרְכָא בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל עַל יְדָא
 דְבָהָנִי, פְּגִיז אַתְּקָרִי עַל שְׁמִיחָן, הְדָא הוּא
 דְבִתִּיב מַמְלָכָת בְּהָנִים.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר, תָא חִזִי, מַלְכּוֹת בְּהָנִים לֹא
 אֲקָרֵי, אֶלָא מַמְלָכָת, דְאַמְלָכוּ לְה בְּהָנִי,
 וְעַבְדוּ לְה גְּבִירָתָא עַל כֵּלָא. אֶבֶל מַלְכּוֹת בְּהָנִים

לשון הקודש

בתוב (שיר ז) בָּלֶךְ יִפְהָ רַעִיתִי וּמוֹם אֵין
 בָּהּ. בָּלֶךְ יִפְהָ רַעִיתִי – זוֹ בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל.
 וּמוֹם אֵין בָּהּ – אֲלֹו סְנַחְדְּרִין, שָׁהָם בְּגַנְגָּד
 שְׁבָעִים וּשְׁנִים שְׁמוֹת. שְׁבָעִים נֶפֶשׁ
 שִׁירָדו עַם יַעֲקֹב, וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל
 בְּלָם. וְעַל זה אֵין בּוֹדְקִין מִן הַסְּנַחְדְּרִין
 וְלִמְעָלה.

שְׁנִינָה, בְּתוב (שמות יט) וְאַתֶּם תְּהִיוּ לֵי

לא אקרי, דהא מן השםים אקרי מלכות, מלכות שמים ודי. והכא ממלכת, במא דאת אמר דבגני אמלכו לה, ומחבראן לה במלכא, ובדין היא ממלכת, על כל גניו מלכא. ממלכת על כל זיני מלכא. (דף ל"ה ע"א) ממלכת בעלה ותתא. ממלכת על כל עולם.

רבי יוסי אמר, כתיב (עמוס ט) ואגדתו על הארץ יסדה. ואגדתו: כד אוזונג מלכא לךבליה, בכל אינון עטרין קדישין, בבנופיא חד, בדין ואגדתו כתיב.

רבי יצחק אמר, ואגדתו: במא דאת אמר, (שמות יב) וילקחתם אגדת אוזוב. מיי קא מייר. כד מתרחבראן בהדרא, ואתברכא מניזהו, בדין שלטת על כלל, ונחרא לעילא ותתא. ובכל לא

לשון הקודש

על כל העולמות.

רבי יוסי אמר, כתיב (עמוס ט) ואגדתו על הארץ יסדה. ואגדתו - בשמונדונג הפלד בנגנה בכל אונן העתרות הקדושות בכוונים אחר, אווי ואגדתו כתיב.

רבי יצחק אמר, ואגדתו - במו שנאמר וילקחתם אוזוב. מה זה אומר? שבשותה באליעזנים ובתחותונים. ממלכת

גבירה על הפל. אבל מלכות בנהנים לא נקרה, שהרי מן השםים נקרה מלכות, מלכות שמים ודי. ובאן מלכת, כמו שנאמר שכנים המליכו אותה, ומתרבים אותה עם הפל, ואו היא ממלכת על כל גני הפל. ממלכת על כל בלי זינו של הפל. ממלכת בעליונות ובתחותונים. ממלכת

בשעתה דבחנה פלה פולחנא, ואקריב קרבנא,
ואקטר קטרת, ומפניו מלון לקרא בלא בחדא.
קדין כתיב, ואגדתו על הארץ יסדה.

רבי יוסף אמר, כدر נטל אהרן בלא נתלי עמייה,
עד דאתברכא בנסת ישראל, ואתברכאנ
עלאי ותתאי. קדין כתיב, (תהלים קלה) ברוך יי' מצינו
שובן ירושלם הלויה. (תהלים עט) וברוך שם כבודו
לעוֹלָם וימלא כבודו אתה כל הארץ אמן ואמן.

רבי אלעזר היה איזיל מקפטקייא ללויד, וזהו
עמייה רבי ייסא ורבי חזקיה. פתח רבי
אלעזר ואמר, (ישעה נא) ואשים דברי בפיך ובצל ידי
בפיתיך וגנו. תנינן, כל בר נש דاشתדל במלי
דאורייתא, ושפוצותיה מרחשן אורייתא, קדרשא
בריך הוא חפיא עלייה, ושביגנתא פרשא עלייה

לשון הקודש

ירושלם הלויה. (שם עט) וברוך שם כבודו
 ואימלא כבודו אתה כל הארץ אמן ואמן.
 רבי אלעזר היה חולך מקפטקייא ללויד,
 והיו עמו רבי ייסא ורבי חזקיה. פתח רבי
 אלעזר ואמר, (ישעה נא) ואשם דברי בפיך
 ובצל ידי בפיתיך וגנו. שנינן, כל אדם
 שמשתכל בדברי תורה ושפתותיו
 מרחשות תורה, הקדוש ברוך הוא
 מבפה עלייו, ושבינה פורשת בנטפה עלייו.
 אוי שלחת על הפל ומארה למעלה
 ולמטה, והפל בשעה שהכחן עובד את
 העובדה ומקריב קרבן ומקטיר קטרת
 ומכון דברים לקרב הפל באחד. אוי
 בתוב, ואגדתו על הארץ יסדה.
 רבי יוסף אמר, בשנוסף אהרן, הפל
 נסכים עמו, עד שמתברכת בנסת
 ישראל ומתביבים עליונים ותחונים,
 אוי בתרוב (תהלים קלה) ברוך ה' מצין שבן

גדפָהא, חדא הוּא דכתיב זאשִים דברי בפְיך ובצַל יְדֵי בְּסִירִיה. ולא עוד, אלא הוא מקימים עלמא, וקוזשא ביריך הוּא חדי עמייה, באלו ההוא יומא גטע שמייא זארעא. חדא הוּא דכתיב, (ישעה נא) לנטווע שמיים וליסוד אַרְץ ולאמר לציון עמי אתה.

מִכֹּאן אוֹלִיפֶנָּא, דִּיְשָׂרָאֵל אַקְרִיוֹן בְּשֵׁםָא דְצִיּוֹן, דְבָתִיב וילאמיר לציון עמי אתה, וְחַמִּינָא דְכַנְּסָת יִשְׂרָאֵל אַקְרִי בְּשֵׁםָא דְצִיּוֹן, דְבָתִיב, (ישעה א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפָט תִּפְדָּה וְשִׁבְיָה בְּצִדְקָה.

תו פָתָח זאמר, (ישעה ח) צור תעודה חתום תורה בלמודי. צור תעודה. חדא סְהֻדוֹתָא דְרוֹד, דכתיב, (מהלים קלט) ויעדותי זו אלמדם. צור: היה קשרא, במאן דקטר קטורה באתר חד. חתום תורה בלמודי. חתום תורה: חתימה דאוריתא,

לשון הקודש

זה שכתבו זאשִים דְבָרִי בְּפְיך וּבַצַּל יְדֵי וראיתי שבגשָׁת יִשְׂרָאֵל נקראת בשם פְּסִירִיה. ולא עוד, אלא שהוא מקיים את העולם, ותקדוש ברוך הוא שם עמו באלו אותו יום גטע שמיים ואַרְץ. וזה שכתבו (שם) לנטווע שמיים וליסוד אַרְץ ולא אמר לציון עמי אתה.

מִכֹּאן למדנו שישראֵל נקראי בשם של ציון, שכתבו וילאמיר לציון עמי אתה.

ובכל נגידו ורבו דנגיד מלעילא, באן (נ"א ב"ז) חתימה דיליה. בלמודי. בגין דתפונ אהתבנש רבו ומישחא, בגין תרין קיימין, דתפונ שריין, אחר בנישו דבל רבות ומישח דנגיד מלעילא, לאשדאה ליה בפומא דאמעה, ולא רקא ליה בהאי תעודה. ובדין אתקשר כלל קשרא חד מהימנא.

תא חז, מה בגין אינון דמשתדל בואריתא, לנבייאי מהימני. אינון דמשתדל בואריתא, עדיפי מנביאי בכל זמנא. מאי טעמא. דאיןון קיימי בדרגא עלאה, יתר מנביאי, אינון דמשתדל בואריתא קיימי לעילא, באתרא דאקרי תורה, (נ"א תפארת) זהוא קיזמא בכל מהימנותא. ונבייאי קיימי לחתא, באתר דאקרון נצח והוד. ועל דא (אקרון), אינון דמשתדל בואריתא, עדיפי

לשון הקודש

בתורה לנביאים נאמנים. אותן שמשתדרלים בתורה עדים מנבאים בכל פעם. מה הטעם? שהם עמדים בדרגה עליונה יותר מבנביאים, אלו שמשתדרלים בתורה עמדים למעלה, במקום שנקרה תורה, (תפארת) שהוא קיימה של כל האמונה, ונביאים עמדים למטה במקום שנקרו גנוזה והוד. ועל כן (נקרא) אותן שמשתדרלים בתורה עדיפים

חרותם תורה - חתימה של התורה, ובכל שבע ומ七八ת שמון ששותפים מלמעלה, באיזו (פ"ז) חתימה שלו? בלמודי. משום שם מתבננס שמון משחה בין שני עמדים שם שורדים, מקום המכנים של כל שמון משחה ששופע ממעל, לשפה אותו לפיה האמה ולהריך אותו בתועדה הוצאה, והוא נקשר הפל קשר אחד נאמן. בא וראה מה בגין אותן שמשתדרלים

מִנְבֵּיאִי, וְעַלְאָיוֹן מִנְהוֹן יְתִיר. דְּאָלִין קִימִין לְעַילָּא, וְאָלִין קִימִין לְתַתָּא. אִינּוֹן דְּאָמְרִי מְלִין בְּרוּחַ הַקָּדֵשׁ, קִימִי לְתַתָּא מְפַלְּחוֹ. (ועל דא).

וְבָאַיִן אִינּוֹן דְּמִשְׁתְּדֵלי בָּאוּרִיתָא, דְּאִינּוֹן בְּדִרְגָּא עַלְאָה יְתִיר עַל בָּלָא. (ועל דא) מְאָן דְּלָעֵי בָּאוּרִיתָא, לֹא אַצְטְּרִיךְ לֹא לְקַרְבָּנוֹן, וְלֹא לְעַלְזָוֹן. דְּהָא אוּרִיתָא עֲדִיף מְבָלָא, וְקַשְׂוִרָא דְּמִהִימְנוֹתָא דְּכָלָא. וְעַל דָּא בְּתִיב, (משל^ו) דְּרַכְיָה דְּרַכְיִ נָעַם וּבֶל גַּתְיוֹתָיהָ שְׁלוֹם. וּבְתִיב, (תהלים קיט) שְׁלוֹם רַב לְאֹהֶבֶן תּוֹרַתְךָ וְאַיִן לִמוֹ מְבָשָׁול.

עַד דְּהַווֹ אַזְלִי, אַשְׁבָּחוֹ חַד גְּבָרָא דְּהַווֹ אָתֵי, וַתְּלַת עֲנֵפִי הַדָּס בִּידִיה, קָרִיבָו גַּבְיהָ, אַמְרוּ לַיה לְפָה לְךָ הָאִי. אָמַר לְרוֹזָחָא אַזְבָּדָא. אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר שְׁפִיר קָאַמְרָתָה. אַבְלָת תְּלַת אָלִין לְפָה. אָמַר לַיה, חַד לְאַבְרָהָם. חַד לְיִצְחָק, וְחַד לִיעָקָב.

לשון הקודש

מִנְבֵּיאִים, וְעַלְיוֹנִים יוֹתֵר מֵהֶם. שְׁאָלוּ וְקַשְׁר שֶׁל הָאָמֵנה שֶׁל הַכְּלָל. וְעַל זה כתוב, דְּרַכְיָה דְּרַכְיִ נָעַם וּבֶל גַּתְיוֹתָיהָ שְׁלוֹם. וּבְתִוב, (תהלים קיט) שְׁלוֹם רַב לְאֹהֶבֶן תּוֹרַתְךָ וְאַיִן לִמוֹ מְבָשָׁול.

עד שְׁחוֹיו הַוְּלָכִים, מִצְאוֹ אִישׁ אַחֲר שְׁחִיה בָּא וּשְׁלָשָׁה עֲנֵפִי הַדָּס בִּידִוָּה. קָרְבוּ אָלִין, אָמְרוּ לוֹ, לְפָה לְךָ אַתָּה אֱלֹהָ? אָמַר, לְהַרְוִיחָ אַבְדָּה. אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, יִפְהַ

עֻמְדִים לְמַטָּה מְבָלָם. אֲשֶׁרִי אַוְתָּם שְׁמִשְׁתְּדֵלים בְּתוֹרָה, שָׁהַם בְּדִרְגָּה יוֹתֵר עַלְיוֹנָה עַל הַכְּלָל. מַי שְׁעוֹסֵק בְּתוֹרָה, לֹא אַזְרִיךְ לֹא לְקַרְבָּנוֹת וְלֹא לְעוֹלוֹת, שְׁהָרִי הַתּוֹרָה עֲדִיףָה מִהַּכְּלָל,

וקשִׁירֵנוּ לְהוּ כַחֲדָא, וְאֶרְחֹנָא בָהּוּ. בְגַין דְכַתִּיב, (שיר השירים א) לְרִיחַ שְׁמַנִיךְ טֻובִים שֶׁמַן תּוֹרֶק שְׁמַךְ. בְגַין דְבָהָא רִיחָא, אַתְקִינִים חַזְלָשָא דְנַפְשָא, וּבְהִימְנוֹתָא דָא אַתְקִימָא, וְאַתְגִינִדו בְּרַכָּא מַעַלָא וַתָּתָא. אמר רבי אלעזר זבחה חילקיהון (דף לה ע"ב) דִיְשָׂרָאֵל בְעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי.

תָא חַזִי, לִית עַלְמָא (נ"א נַפְשָׁא) מַתְקִימָא, אֶלָא עַל רִיחָא, וּמְרִיחָא דָא אַשְׁתָמוֹדָעָא רִיחָא אַחֲרָא. דָהָא בְשֻׁעַתָא דְנַפְשָׁא, (נתפרהה תחביבה) וּסְלִקָא נַפְשָׁא יַתִירָא, וְאַשְׁתָאָרוֹן נַפְשָׁא וְרוֹזָחָא מַתְפִרְשָׁן עַצְיָבִין, אַתָא רִיחָא דָא, וּמַתְקִרְבָּנוּ דָא בָדָא וְחַדָן. וּלְלָא, בְעֵי רִיחָא בְתַרְ רִיחָא, לְקַבְלָא רִיחָא, בֵינוֹן דְאַתְקִבָלָל רִיחָא מַתְקִרְבָּנוּ כְחֲדָא וְחַדָן. כי האי גְוֹנָא רִיחָא דְקִוְרְבָּנָא, בְּרִיחָא (הא) מַתְקִרְבָּנוּ כְלָא בְחֲדָא, וּמַתְלַחְטָן בְזִיגִינִי וְחַדָן.

לשון הקודש

ישראל בעוֹלָם הַזֶּה וּבַעוֹלָם הַבָּא.
בָא רִיחָה, אֵין הַעוֹלָם (תפ"ש מַתְקִים אֶלָא עַל רִיחַ, וּמְהֻרִיחַ הַזֶּה נֹרֶעֶ רִיחָה אַחֲרָה) שְׁהָרִי בְשֻׁעה שְׁיוֹצֵאת שְׁבָת (נתפרהה תחביבה) וּעוֹלָה הַנַּפְשָׁה הַיְתָרָה, וּגְשָׁאָרוּ הַנַּפְשָׁה וְהַרְוִית גְּפָרְדוֹת עַצְובּוֹת, בָא הַרְיחַ הַזֶּה, וּמַתְקִרְבִּים זֶה לְזֶה וּשְׁמַחְמִים. וּלְלָא זְרִיךְ רִיחָה אַחֲרָה רִוָת, לְקַבְלָל רִיחָה. בֵינוֹן שְׁמַתְקִבָל

אמְרָת, אֶבֶל שְׁלָשָׁה אֶלָה לְשָׁם מָה? אמר לוֹ, אֶחָד לְאֶבְרָהָם, אֶחָד לְיִצְחָק, וְאֶחָד לְיעַקְבָּן, וּקְשִׁירֵתִי אֶוְתֶם יְחִיד וּהַרְחַתִי בָהֶם, מְשׁוּם שְׁבָתּוֹב (שיר א) לְרִיחַ שְׁמַנִיךְ טֻובִים שֶׁמַן תּוֹרֶק שְׁמַךְ. מְשׁוּם שְׁבָרִיחַ הַזֶּה עוֹמֶדֶת חַלְשַׁת הַנַּפְשָׁה, וּבְאַמְנוֹנָה הַזֶּה מַתְקִימָת, וּשׁוֹפְעָוֹת בְּרַכּוֹת מִפְעָלָה וּמִטָּה. אמר רבי אלעזר, אֲשֶׁר יָחַלְקָם שֶׁל

תא חוי, תרי ביזיגי, חד לעילא וחד לחתטא, اي
לְהִיט בֶּר נֵש הָאֵי בַזִּינָא דְלַתְתָּא, וּכְבִי
לָה (ס"א לְהָהָא דְלַעַילָא), הָהָא תְגִנָּא דְסָלִיק (נ"א מְבוֹזִינָא
תְפִתָּח), לְהִיט הָהָא בַזִּינָא עַלְאָה. בֶּקֶד תְגִנָּא
דְקָרְבָּגִין, הָאֵי תְגִנָּא דְסָלִיק, לְהִיט בַזִּינָי עַלְאי,
וּמְתַלְתָּחָטוּ בְחָד, וּמְתַקְרֵבִין בְּלָהּוּ בְחָדָא, בְּרִיחָא
דָא. וּבְגִין בֶּקֶד, רִיחָ נִיחָח לִיְיָ (אֲשָׁה) וְהָא אָוקְמוֹה.
וּעַל דָא, רִיחָא דְקָרְבָּגָא, קִימָא דְכָלָא, וּקִימָא
דְעַלְמָא. וּקְרֵבָנָא עַל יְדָא דְבָהָנָא, דְמִקְרֵב
כָלָא. וּבְגִין בֶּקֶד, שְׁבָעָה יוֹמִי אֲשָׁלְמוֹתָא, אֲשָׁתְלִימָו
בִּיה, בְּגִין דִּיתְבָּרְכִין בְּלָהּוּ בְפּוֹלְחָנִיה, וּיְשַׂתְבָּחוּ
חַדְזָוָן וּבְרָבָאן לעילא וחתטא.

כתב (ישעה כה) יי' אלְהִי אַתָּה אָרוֹמָךְ וגו', הָאֵי
קרא אָוקְמוֹה, יי' אלְהִי אַתָּה. דְבָעִי בֶר

לשון הקודש

רִיחָ, מְתַקְרֵבִים בְאַחֲרֵי בְרִיחָ הָוה. וּמְשׁוּם בֶּקֶד,
מְתַקְרֵבִים בְאַחֲרֵי בְרִיחָ וּשְׁמָחִים. בָּנוּן וְהָ
רִיחָ שֶׁל הַקְרָבָנוֹת, בְּרִיחָ וְהָמְתַקְרֵבִים
בָּלָם בְאַחֲרֵי, וְגַדְלִיקִים הַגְּרוֹת וּשְׁמָחִים.
בא רִיאָה, שְׁנִי מְאוֹרוֹת, אַחֲרֵי לְמַעַלָה
וְאַחֲרֵי לְמַטָּה, אֲםַמְּלָחִיט אָדָם הַמְּאוֹר
שְׁלָמָטָה הָזָה וּמְכַבָּה אָתוֹתָו (את אָתוֹת שְׁלָמָלָה)
אָתוֹת עַשְׁן שְׁעַולָה (מהמְאוֹר הַתְחָתוֹן), מְלָחִיט
אָתוֹת הַמְּאוֹר הָעֶלְיוֹן. בֶּקֶד עַשְׁן הַקְרָבָנוֹת,
הַעֲשִׂין הָהָה שְׁעוֹלָה, מְלָחִיט הַמְּאוֹרוֹת
הַעֲלִילִינוֹת וּמְתַלְתָּחָטוּם בְאַחֲרֵי, וּבָלָם

נֶשׁ לְאָזְדָּאָה לְשֵׁמָא קִדְיַשָּׁא, וְלִשְׁבָּחָא לֵיהֶ עַל
פֶּלֶא. וּמְאָן אֲתָר שְׁבָּחָא דִילִיה, בִּמְהָ דְאָזְקָמוֹתָ.
וְהַכָּא מַעֲמִיקָא דְכָלָא, דְבָתִיב בַּי עֲשִׂית פֶלֶא.
פֶלֶא: בִּמְהָ דְבָתִיב, (ישעה ט) נִיקָרָא שְׁמוֹ פֶלֶא, וְהָא
אָתָם. עֲצֹת מַרְחֹק, עֲצֹת: בִּמְהָ דְאָתָ אָמָר,
יוֹעֵץ. מַרְחֹק: דְבָתִיב, (ירמיה לא) מַרְחֹק יְיָ נִרְאָה לֵי.
וְבָתִיב, (משל לי) מַפְרָחָק תְּבִיא לְחַמָּה.

אָמְנוֹנָה אָמֵן, בִּמְהָ דְאָתָ אָמָר, (דברים לב) אֵל
אָמְנוֹנָה וְאֵין עֹול. וְאוֹקְמוֹת אָמְנוֹנָה
בְּלִילָה, בִּמְהָ דְאָתָ אָמָר (תהלים צב) וְאָמְנוֹנָתָךְ בְּלִילָות.
וְבָתִיב (אייה ג) חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אָמְנוֹנָתָךְ, וְזַמְּנִין
קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְדִבָּאָה לוֹן לִישְׁרָאֵל מְחוּבִּיהָן,
בִּמְהָ דְבָתִיב, (יחזקאל לו) וּזְרֻקָתִי עַלְיכֶם מִים טְהוֹרִים
וְטְהֹרְתֶּם מִכֶּל טְמֵאֹתֵיכֶם וּמִכֶּל גְּלוּלֵיכֶם אַטְהָר
אָתָכֶם. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

לשון הקודש

שָׁעֲרִיךְ אָדָם לְהַזּוֹת לִשְׁם הַקָּדוֹשׁ
וְלִשְׁבָּחָה אֹתוֹ עַל הַכֶּל. וּמְאִיָּה מָקוֹם
הַשְּׁבָּחָה שֶׁלֽוּ? בִּמְוּ שְׁגָאָמָר (דברים ט) וְכַאֲן
מְהֻעָמֵק שֶׁל הַבְּלֵל, שְׁבָתוֹב בַּי עֲשִׂית
פֶלֶא. פֶלֶא - בִּמְוּ שְׁבָתוֹב (שם ט) נִיקָרָא
שְׁמוֹ פֶלֶא, וְהָרִי נָאָמָר. עֲצֹת מַרְחֹק,
עֲצֹת - בִּמְוּ שְׁגָאָמָר יוֹעֵץ. מַרְחֹק -
שְׁבָתוֹב (ירמיה לא) מַרְחֹק ה' נִרְאָה לֵי.